

مکمل او مدلل

قدر اور برائی کی چھٹی سیٹھی

دورانِ اوستنت پہا رینا کنبی

مؤلف

مولانا محمد رفیع صاحب دہلوی

Ketabton.com

خبر و سنی
مکتبہ رشیدیہ
سرکی روڈ لاہور

www.taleemulislam-radio.com

بشپړاومرل

د قدر او برات د شپې مسئلې

د قرآن او احاديثو په رڼا کې

د ديو بندي د دارالعلوم د مفتيانو کراموله لوري تصديق شوي

مؤلف

د ديو بندي د دارالعلوم مدرس قاري رفعت (قاسمي)

پښتو ژباړه

عبدالرحيم (غياث)

خيرونکي

د شيديه کتاب خانه سرکي روډ

کوټه

د کتاب پيژندنه

د کتاب نوم:	د قدر او برات د شپې مسنلې
مؤلف:	مولانا رفعت (قاسمي)
پښتو ژباړه:	عبدالرحيم (غياث)
د کمپوز او ترجمې چارې:	د نور القرآن ادارې د ترجمې او کمپوز خانګه
کمپوزر:	عبداللہ (عزام)
تصحيح او سمون:	ابو خالد مولوي عبدالاحد (مجروح)
خپرونکي:	رشيديه کتاب خانہ سرکي روډ کوټه
چاپ ځای:	لاهور
چاپ شمير:	۱۵۰۰ ټوکه
چاپ کال:	۲۰۰۷ / فبروري مياشت
چاپونکي:	محمد ساجد / د ګرزنده ټيلفون شميره / ۰۳۳۳۷۸۲۵۴۸۴

ضروري يادونه :

يو اڃي لوي خداي ﷻ هغه ذات دي چي .
ٽول ڪارونڊي پڻ پوره معنيٰ بشپڙ او
مڪمل دي خوانسان هغه ناقص او بي توانه
موجود دي چي هيڃ ڪو ڪارڻي هم بي
نمگر تيانه وي .

گرانو لوستون ڪو ! ڪه تاسو ته دليڪني .
تصحيح ، چپايي . جلد سازي او دارنگه پڻ
هره برخه ڪي ڪومه غلطي پڻ نظر درغله
دمهرباني او بشري تقاضا له مخي پڻ مور
ته زمور پڻ نمبر يا ادرس خبر راکري . تر خو
پڻ دوهم چاپ ڪيني ئي اصلاح ڪرو . او تاسو
ته لوي خداي ﷻ اجر او ثواب در ڪري .

د مڪتبہ رشيدية سرڪي روڊ ڪوئٽه لخوا

فون: 081-266223

موبائيل: 0333-7825484

(b)

مخ	عنوان
۸	د تسمي و وجه
۸	د شعبان (حروف) توري
۹	د شعبان قدر او ارزښت
۱۰	برات او د اصحاب کرامو کره وړه
۱۰	غوره انتخاب
۱۲	د برات د شپي فضيلتونه
۱۳	د برات د شپي ځانگړتياوي
۱۵	د امتحان نيټه
۱۷	د برات شپه څه ده؟
۱۸	د جبرائيل عليه السلام راتگ
۲۰	د برات شپي ولي مبارکي او سپيڅلي دي؟
۲۱	د برات په شپه کې د خداي جل جلاله نظام
۲۲	د ملائکو اختر و نه
۲۲	د مرگ او ژوند پريکړه
۲۴	په کال کي منظوري شپي
۲۵	د غوښتنې وړاندي کولو وخت
۲۶	د غوښتنې مضمون
۲۸	د قدر د شپي د پتوالي حکمت
۲۸	د برات د شپي د ښکاره والي حکمت

(ب)

عنوان

مخ	
۲۹	د وينوالي خوار لس شپي
۳۰	هر د شپه د قدر شپه ده
۳۲	د برات په شپه کي در سول الله صلي الله عليه وسلم عمل
۳۴	د حضرت عائشې رضي الله تعالى عنها بزرگي
۳۵	د خداي جل جلاله د نظام سپکاوي
۳۷	د شپي په کومه برخه کي پورته کيږي
۳۸	د شيطان دوکه
۳۸	په مبارکه شپه کي گناه کول
۳۹	د دې شپي گناه
۴۰	د الفيه لمانځه حقيقت
۴۱	د بخښني په شپه کي هم بې برخې توب
۴۲	د بې برخې خلگو لست
۴۴	کينه څه ته وائي؟
۴۲	صله رحمې قطع کول څه ته وائي؟
۴۷	تر پنځه يولاندې د پايڅو څړول
۴۹	د سپي شرعي حکم
۵۱	د تصوير شرعي حکم
۵۲	د نجوم علم
۵۳	د شراب څښلو حکم
۵۳	د غيبت کونکي حکم

مخ	(ج)	عنوان
۵۴		دموراو پلار دنافرمان حکم
۵۵		دشعبان دروژي ثبوت
۵۲		دبرات دشپي دروژي نيولو وجه
۵۸		دبنخودنقلي روژو حکم
۵۹		په عبادت کي ولي خوب زاخي؟
۵۹		په عبادت کي دخه ب ندراتللو طريقه
۶۰		دپورته کيدلو طريقه
۶۱		دشريعت مقصود
۶۲		په مبارکوشيوکي په مساجدو کي اجتماع
۶۴		نفل لمونځ په کور کي افضل ده
۶۵		په مبارکوشيوکي مسجد بنائسته کول
۶۸		داتش بازي تاريخ
۷۰		داتش بازي حکم
۷۱		له ياجوج او ماجوج سره مشابهت
۷۱		داتش بازي نقصانات
۷۳		دبرات په شپه وهديري ته دتللو ثبوت
۷۳		ايا بنخي دمروزيارت کولاشي؟
۷۵		ايا دمري روح کيرته راخي؟
۷۵		وهديري ته دتگ اداپ او احکام
۷۷		وهديري ته دتللو مسنونه طريقه

عنوان

(۵)

مخ

- ۷۸ ایامری زیارت کونکی پیژنی؟
- ۷۹ دشواب در سید و ضروری مسئلی
- ۸۲ دبرات دشیپي روا چونه
- ۸۴ دبرات په شپه کي حلوی پخول او خورل
- ۸۵ دبرات په شپه کي نیک عمل
- ۸۶ دبرات دشیپي خاصی دعاوي
- ۸۸ دقدر دشیپي لویی
- ۹۰ دیوه سوال خواب
- ۹۰ ایاره توله دنیا کي دقدر شپه یوه وی؟
- ۹۱ دقدر دشیپي معنی
- ۹۲ دقدر شپه څه ده؟
- ۹۳ دگتې شپه
- ۹۵ دملا تکور اتگ
- ۹۶ دقدر دشیپي دنامعلوم والې سبب
- ۹۸ دقدر دشیپي دپتوالې راز
- ۱۰۰ دقدر دشیپي علم نبي کریم صلی الله علیه وسلم ته ورکړل شوی وو
- ۱۰۱ آیا دقدر شپه او س هم باقی ده؟
- ۱۰۲ بدنصیبه څوک ده؟
- ۱۰۳ څه معلومه ده چي دشیپي دا اخیري برخه به شب قدر وي
- ۱۰۴ دخدای تعالی حکمت

۱۰۴	د قدر شپه کله راځي؟
۱۰۶	اووه عدد او قدر شپه
۱۰۷	په زړه پورې نتيجه
۱۰۷	۲۲ ويشتم په شپه قرآن کریم ختمول څه گټه ده؟
۱۰۸	د قدر د شپې علامې
۱۱۰	د قدر د شپې اعمال
۱۱۱	صلوة تسبیح
۱۱۲	په دې لمانځه کې یوه خاصه باریکۍ
۱۱۲	د صلوة تسبیح خاص تاثیر
۱۱۳	د صلوة تسبیح ثواب عام دی
۱۱۴	د صلوة تسبیح جماعت
۱۱۴	د تعلیم په غرض جماعت کول
۱۱۴	په دې لمانځه کې د لاس نیولو کیفیت
۱۱۴	د صلوة تسبیح طریقه
۱۱۶	د تسبیح حاتود حساب طریقه
۱۱۶	که ئې په لمانځه کې تسبیح هیرې شوي

اللهم اعنا على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك

د کتاب پای

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۱ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۲ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ
مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۳ تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ

۴ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۵

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ۲ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ

حَكِيمٍ

نړون

ز د شپې د ایلته د اتم الترتیب شترت ولسې رتې

له تنالی تنالی زرت په دې شترتو لرونکې سات

(لیکل شوي ساتل شوي د پاپا په لیب سره پېر ویر

الذریه تکیسات لرونکې مبارک شپه اکتال تر وړو

راړسیدلې دي

(مصدر رفعت قاسمی غفرله)

دمؤلف وړانديز

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله
واصحابه اجمعين

دالله جل جلاله شاه ده چي اتم كتاب (مكمل و مدلل دقدراو برات دشپې
مسئلې) وكتونكو ته وړاندي كيږي . چي فضائل ، مسائل بي حساب
جزئيات اوسنت عملونه دقران او احاديثو په رڼا كې جمع شوي دي دلوي
خدای جل جلاله په فضل او كرم سره دبي وزله داپلټنه دديوبند ددارالعلوم
دمفتيانو كرامو له نظره تير شوه او اوس عامو مسلمانانو ته وړاندي كيږي
، لويه خدايه جل جلاله تر ډيري مودې ددي محترمينو سايه زماله سره مه
اخلي . امين

دلوي خدای جل جلاله په دربار كښي لاس په دعاء يم چي دلوي خدای جل
جلاله په فضل او كرم سره دمخكښو كتابو په شان ، لكه مكمل و مدلل
دجمعي دلمناخه مسئلې ، مكمل و مدلل مسائل داخرونو او قرباني
مسئلې ، د اداب او ملاقات مسئلې ، د اكتاب هم مقبول او نافع په دنيا
او اخرت كې وگرزوي او داتوفيق نور هم راكړي . امين

ربنا تقبل منا انك انت السميع العليم

محمد رفعت قاسمي غفر له

دديوبند ددارالعلوم مدرس

۱۲ جماد الثاني ۱۴۱۲ هـ . ق

مطابق ۲ دسمبر ۱۹۹۱

دلوی خدای جل جلاله په نامه

گران او محترم مولانا محمد رفعت قاسمی د دارالعلوم دیوبند مدرس ،
 د مخکنیو دینی تالیفاتو په شان دا کتاب چې د برات او د قدر د شپې متعلق
 مسائل یې له گڼ شمیر کتابونو فتاواوو څخه راټول کړی او پراخت یې
 احسان کړی ، امید لرم چې د دې ټولگې په ذریعه سره به د برات
 او قدر د شپې نور ناوړه رواجونه ختم شی . خدای جل جلاله دې قبول کړی
 دامت لپاره دې گټوره وگرزوي . او مؤلف ته دې الله جل جلاله اوږد ژوند
 ورکړی ترڅو یې د خدمت سلسله جاری وي . امین .

العبد محمدو غفرله

پهته سحر دارالعلوم دیوبند ۱۴۱۲ ه . ق

الحمد لله رب العلمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى
 اصحابه واتباعه التابعين لهم الى يوم الدين . ستاسو په مخکې فتاوی
 چې د هر شخص لپاره یې شکه ډیره مفیده او گټوره ده ، ځکه چې له ټولو
 معتبرو کتابو څخه یې انتخاب شوی دی . لاس په دعایم چې ان الله جل جلاله
 د قدر من مؤلف دا کتاب د نورو کتابو په شان مقبول او نافع وگرزوي . امین

فقط . کتبه العبد نظم الدين

رجب ۱۳۱۲ ه ق جنوری ۱۹۹۲ ع

الحمد لله والمنة چې دمولانا قاري محمد رفعت قاسمي ددارالعلوم ديوبند مدرس چې يوشمير کتابونه يې خپاره (چاپ) شوي اهل علم او عوامو ته مقبول دي. اوس قدرمن مؤلف ستاسو په لاسو کې کتاب دبرات اودقدر دشپې مسئلې (چې له مختلفو کتابو څخه يې احکام، مسائل اوفضائل راجمع (ټول) کړي. په خپل بشپړ کوشش سره يې دا کتاب هم الحمد لله دتيرو کتابو په شان جمع کړي ما ددې کتاب مختلف مضامين مطالعه کړل خوښ شوم چې دمختلفو فتاواوو مضامين اومسائل په ډيره جالبه طريقه سره جمع شوي. هرځای چې به مې مطالعه کړه ډير به خوشحاله شوم ډيري مسئلې چې پخوا مې په ذهن کې نه وې ومې ليدلې. په هر صورت ډيره گټه مې ترينه واخيسته اوبې اختياره مې دعاوې ورته وکړې. خدای جل جلاله دي مؤلف ته له صحت اوسلامتيا سره په داسې علمي کار ژوند ورکړي. اوله دې څخه خواص او عوام فائده اخيستلای شي.

الحمد لله قاري صاحب لائراوسه ځوان دي پوره اميد لرم چې دادخدمت لري. به يې ډير پرمختگ وکړي څوک چې دا کتاب بشپړ مطالعه کړي په خوشحالي سره به ددواړو شپو دبرات، اوقدر شپه دشپې لمانځنې لپاره بشپړه وړتيا ولري همداشان داڅوک به ډيري نيکي په خپله عمل نامه کښي جمع کړي. کوم چې ددنيا او اخرت دکاميابي سبب گزري.

عامو خلکو چې په دې شپو کې کوم ناوړه بدعتي رواجونه رامینځته کړي. ددې کتاب په ويلو سره به هغه هم ورمعلوم شي اودخان ژغورينې لپاره به ورته ښه زمينه مساعده وي په هر صورت دا کتاب

جامع او مکمل دي هر ډول احکام او مسائل پکښې دي. له ځوانو
علماؤ، معاصرو، پوهانو او عامو مسلمانانو څخه زما دا غوښتنه ده
چې دا کتاب ضرور مطالعه کړي. انشاء الله د دوی به پوره رهنمایي
و کړي امید دي چې د دې شپو داسې اهتمام وشي څنگه چې حضرت
محمد صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي په اخیر کې دادعا کوم چې
الله جل جلاله دي د مؤلف دا خدمت قبول کړي چې د دنیا او آخرت
د کامیابی ذریعه شی.

واخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمین.

مطالع: دعا محمد ظفر الدین عفره

مفتی دارالعلوم دیوبند

مؤرخه یکم شعبان المعظم ۱۳۱۲ هجری

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حم ۱ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِيْنَ
۳ فِيْهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ ۴ اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ
سوره الدخان باره ۲۵

ژباړه: حم (ددې په معنی فقط الله جل جلاله خبر دی) قسم دی په دې کتاب (قرآن) واضح. چې مونږ له لوح محفوظ څخه د دنیا آسمان ته په یوه مبارکه شپه کې رانازل کړی دی ځکه چې د شفقت په وجه دخپلې ارادې و بندگانو ته خبر ورکونکي وو. ځکه چې زمونږ دا خوښه وه چې له ضرر څخه دخلاصیدو لپاره پر خیر او شر خبر ورکړو. داد قرآن د نازیلیدو هدف وو. مخکې ددې شپې دبرکتو او گټو بیان دی. په دې شپه کې دهرې معاملې حکم زمونږ په وړاندې صادرېږي او بیا پر هغه ترتیب عملې کېږي. یعنی دټول کال هر اړخیزې معاملې ضرور پر یوه حکمت بنا کېږي. پر کومه طریقه چې لوی خدای جل جلاله ته خوښه وي. پر هغه طریقه داتول معاملات ترتیب شي. بیا و مؤظفو ملائکوته وړاندې شي. له څنگه چې داشپه داسې دقدر وړ وه، او دقرآن کریم نزول هم دلوی حکمت کار وو. نو ددې لپاره یې ځکه داشپه تعیین کړه. (معارف القرآن ۹۸ مخ ۷ بوک)

په دې هکله دحضرت عکرمه (رح) او دمفسرینو دیوې ټولې دا رایه ده چې له (لیله مبارکه) څخه دبرات شپه (دشعبان پنځلسمه) مراد ده. لکه څنگه چې له (فیها یفرق کل امر حکیم) څخه معلومېږي. له دې تفسیر څخه دبرات (دشعبان دمیاشتي دپنځلسمې شپې دخصوصیت لوی فضیلت څرگندېږي.

د قرآن له نزول څخه حقیقتاً نزول ندی مراد. بلکه دنزول فیصله ورڅخه مراد ده. پدې معنی چې مونږ پدې مبارکه شپه د قرآن کریم دنزول فیصله کړې ده او حقیقی نزول (لیلة القدر) د قدر په شپه شوی دی.

د برات په پنځلسمه شپه د ټولو امورو فیصله کېږي. له دې څخه ښکاره شوه چې د قرآن کریم دنزول فیصله هم پدې شپه شوې ده. ځکه چې د قرآن کریم دنزول څخه بهیر بل کوم لوی او محکم کار کیدای شي.

فضائل الايام والنهور ۱۸ مخ

د برات په شپه فیصله وشوه چې دراتلونکي روژې دمياشتې د قدر په شپه به قرآن کریم نازلېږي. بیا د (لیلة القدر) په شپه کې هغه نازل شو. ځکه چې عاده د هرې فیصلې دوي مرتبې وي. یوه د تجویز (ورانديز) او بله د نفاذ (عملي کیدو). دلته هم دوي مرتبې کېږي. د قرآن کریم دنزول تجویز د برات په شپه وشو او نفاذ یې د قدر په شپه وشو. په هر حال د آية غرض که له (لیلة مبارکه) څخه هر څه وي. خوله احادیثو څخه ددې شپې برکت او

فضیلت معلومېږي. (التبلیغ ۱۴ مخ ۸ ټوک)

د شمېرې وجه

شعبان له شعب او تشعب څخه مشتق (جوړ) دی. معنی یې جلاوالی او نیتوالی دی. په حدیث شریف کې راځي چې پدې میاشت کې پر روژه نیونکو انسانانو د خدای جل جلاله داسې رحمتونه او برکتونه نازلېږي، ترڅو یې جنت ته داخل کړي. لکه څنگه چې دا میاشت د رحمتونو د نازلېدو میاشت ده نو ځکه شعبان ورته ویل کېږي. فضائل الايام والنهور ۹۹ مخ

د شعبان (حروف) توري

د شعبان پنځه توري دي: ش - ع - ب - ا - ن. له دې څخه هر یو پر عظمت او لویې دلالت کوي. ش. (شرافت). ع. (علو) لوړوالي. ب. پر (نیکی

الف، الفت، ن، نور، دا پنځه نعمتونه الله جل جلاله بندگانو ته پدې
مياشت کې ورکوي. (غنية الطالبين ۳۵۲ مخ)

دشعبان قدر او ارزښت

هر هوښيار (عقلمند) ته ضروري ده چې په شعبان کې غفلت (سستي) ونکړي او دروژې د استقبال لپاره تيارې په دې مياشت (شعبان) کې ونېسي. له خپلو گناهونو څخه توبه وکړي. کوم عملونه چې کم شوي وي هغه بايد پوره کړي دبرأت په مياشت کې بايد لوی خدای جل جلاله ته عاجزې او زارې وکړي. په مطمئن زړه دالله جل جلاله طرف ته رجوع وکړي. دحضرت محمد صلی الله تعالی علیه واله وسلم په وسيله دلوی څښتن جل جلاله څخه رحمت وغواړي، تر څو دهغه زړه پاک شي، او دباطني (پټو) مرضو لپاره بايد دوه کازه وکړي. بايد دا کارونه ونه ځنډوي او پدې مياشت کې يې وکړي، ځکه چې په حقيقت کې درې ورځې دي: يوه پرون کومه چې تيره شوه دوهمه نن ورځ ده کومه چې دکار کولو ده، درېيمه دسبا ورځ کومه چې داميد ورځ ده. او دراتلونکې ورځې هيڅ علم چاته نشته چې ژوندي به پاته شي کنه؟

کومه ورځ چې تيره شي بايد نصيحت او عبرت ورڅخه واخيستل شي، نننۍ ورځ بايد غنميت وگڼل شي او راتلونکي ورځ دخطري ورځ ده چې رابه شي او

کنه؟ همد راز دا درې مياشتې دي: رجب تير شي او دروژې انتظار کيږي، داهيچاته نده معلومه چې ددې مياشتې (روژې) پورې به ژوندي وي کنه؟ شعبان ددې دوو مياشتو (رجب او روژې) مينځنۍ مياشت ده، پدې کې دلوی خدای جل جلاله عبادت او بندگي غنيمت وگڼه.

حضرت محمد صلی الله علیه وسلم حضرت عمر (رض) ته نصیحت وکړه چې پنځه شیان تر پنځو مخکې غنیمت وگڼه تر سپین ږیریتوب مخکې ځواني ، تر مرض مخکې روغتیا ، تر غریبې (مسکینې) مخکې شتمنې ، تر مصروفیت مخکې فراغت او تر مړینې مخکې ژوند. (غنیة الطالبین ۳۵۷ مخ)

برأت او داصحابو کرام کړه وړه (افعال) :

له حضرت انس بن مالک رضی الله تعالی عنه څخه روایت دي چې: د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم قدر منو ملگرو (اصحابو کرامو) رضی الله عنهم به چې کله د برأت میاشت ولیده دقرآن کریم تلاوت به یې ډیر کاوو. مسلمانانو به دخپل مال زکوة هم اداء کاوو ترڅو چې مسکینان ور څخه گټه واخلي او درمضان المبارک دروژې دنیولو لپاره ورته کومه وسیله جوړه شي. حاکم صحابه وو به بنديان راوغوښتل کوم چې به د حد (سزا) مستحق وو پر هغوی به یې حد جاري کړ ، او نور به یې خلاص (ازاد) کړل. تجارانو به هم پدې میاشت کې پور (قرض) اداء کاوو. پر نورو به یې چې قرض باندي وو هغه به یې هم په دې میاشت کې ورڅخه وصول کاوو ، درمضان دمياشتې په لیدلو سره به خلکو غسل کاوو او په اعتکاف کې به کښینستل.

(غنیة الطالبین ۲۵۲ مخ)

غوره انتخاب :

لوی خدای جل جلاله فرمایي: **وَرَبِّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ** * (۲۰ پاره ۱۰ رکوع) کوم څه چې الله جل جلاله غواړي هغه پیدا کوي. او کوم شی چې وغواړي هغه غوره کوي. الله جل جلاله په خپلو مخلوقاتو کې څلور شیان غوره کړو او یو یې منتخب کړ. په ټولو ملانکو کې یې څلور غوره کړي: جبرائیل ، اسرافیل ، میکائیل او عزرائیل علیهم السلام بیا یې پدې څلورو کې جبرائیل علیه السلام منتخب کړ ، او په انبیاءو علیهم السلام کې یې

حضرت ابراهيم ، حضرت موسى ، حضرت عيسى عليهم السلام او
 حضرت محمد صلى الله عليه وسلم غوره کرل او بيایي حضرت محمد
 صلى الله عليه وسلم منتخب کر . په صحابه کرام رضی الله تعالی عنهم کی
 يې حضرت ابوبکر صدیق رضی الله تعالی عنه ، حضرت عمر فاروق
 رضی الله تعالی عنه ، حضرت عثمان بن عفان رضی الله تعالی عنه او
 حضرت علي رضی الله تعالی عنه غوره کرل بيایي حضرت ابوبکر صدیق
 رضی الله تعالی عنه منتخب کر . په مسجدونو کی يې مسجد حرام ،
 مسجد اقصی ، مسجد مدینه (مسجد نبوي) او مسجد طور سینا غوره کرل
 بيایي مسجد حرام منتخب کر . په ورځو کی يې عيد الفطر (کوچنی
 اختر) ، عيد الضحی (لوی اختر) ، عرفه او عاشوری يې غوره کړي . بيایي
 په ورځو کی عرفه (د ذالحجې لسمه) بهتره کړه . په شپو کی يې د برات شپه
 ، د قدر شپه د جمعي شپه او داختر شپه غوره کړي بيایي د قدر شپه تر ټولو
 بهتره کړه . مکه ، مدینه ، بیت المقدس او مساجد العشاري يې غوره کرل او
 مکه يې بهتره کړه . په غرو کی يې احد ، سینا ، ولکام او لبنان غوره کرل او
 د سینا غريبي منتخب کر . په دریاوو کی يې جيحون ، سيحون ، فرات او نیل
 غوره کرل او فرات يې منتخب کر .

په میاشتو کی يې رجب ، شعبان ، رمضان او محرم غوره کړي بيایي شعبان
 تر نورو بهتره کړه . شعبان ته د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم میاشت
 ويل شوي ده . لکه څنگه چې حضرت محمد صلى الله عليه وسلم پر نورو
 پیغمبرانو فضیلت لري ، همداراز د میاشت (شعبان) تر نورو
 میاشتو افضله ده .
 (غنية الطالبین ۳۵۵ مخ)

له حضرت ابوهريرة رضی الله تعالی عنه څخه روایت دي چې حضرت
 محمد صلى الله عليه وسلم وفرمایيل چې : شعبان زما (محمد ﷺ) میاشت

ده ، رجب د خدای جل جلاله میاشت ده او رمضان المبارک زما د امت میاشت ده . شعبان د گناهو دلیری کولو میاشت ده او در رمضان میاشت مسلمانان پاکوي (له گناهو څخه) .

د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم فرمان دی چې شعبان در رجب او رمضان ترمینځ داسې میاشت ده چې دهغی د بزرگي (برکت) خلگوته علم نشته . پدې میاشت کې دخلگو اعمال خدای جل جلاله ته وړاندي کیږي ، نو ځکه زه خو بنوم چې کله زما اعمال خدای جل جلاله ته وړاندي کیږي او زه روژه لرونکی یم .

له حضرت انس بن مالک رضی الله تعالی عنه رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وفرمایيل : چې در رجب میاشت پر نورو میاشتو دومره فضیلت لري ، لکه د قرآن کریم فضیلت پر نورو کتابو همداراز د شعبان فضیلت پر نورو میاشتو دومره دی . لکه زما (محمد ﷺ) فضیلت پر نورو انبیاء کرامو علیهم السلام او در رمضان فضیلت پر نور میاشتو دومره ده لکه د الله جل جلاله فضیلت پر ټولو بندگانو . (غنیة الطالبین ۳۵۵ مخ)

د برات د شپې فضیلتونه :

له ام المؤمنین حضرت عائشې رضی الله تعالی عنها روایت دی : چې وایي ماله حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه اوریدلي دي چې څلور شپې داسې دي چې په ټولو کې د خدای جل جلاله در رحمت دروازي خلاصې وي ؛ دلوی اختر شپه ، د کوچني اختر شپه ، د شعبان مینځنۍ شپه او د عرفي شپه پدې شپه د الله جل جلاله له لورې دخلگو د عمرو نو ، در زق او دهغوی د حج په هکله احکام لیکل کیږي . (غنیة الطالبین ۳۲۲ مخ)

د برات شپې ته هم مبارکه شپه وایي چې پر بندگانو رحمت ، برکت او د خدای جل جلاله نعمتونه نازلېږي . له حضرت علي رضی الله تعالی عنه

څخه روایت دی چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وفرماییل: چې
د شعبان په مینځنۍ شپه کې د دنیا او آسمانو خلکو ته د الله جل جلاله حکم
کیري، هر مسلمان ته بڅښنه کوي، بغير له مشرک، کینه کونکي صله
رحمي قطع کونکي او زانیې ښځې څخه. (غنیة الطالین ۳۵۹ مخ)

له حضرت انس رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې له حضرت محمد
صلی الله علیه وسلم څخه پوښتنه وشوه چې په روژو کې کومې روژې ښې
(بهترې) دي؟ حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وفرماییل: چې د شعبان
روژې چې درمضان المبارک دروژو د درناوي لپاره وي حضرت عائشة
رضی الله تعالی عنها وايي چې د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم په
تزد د شعبان ډیره خوښه ده ځکه چې دا رمضان المبارک ته نژدې ده.

له حضرت عبد الله رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې حضرت محمد
صلی الله علیه وسلم وفرماییل: کوم شخص چې د شعبان د آخیرې دوشنبې
روژه ونیسي؛ الله جل جلاله دهغه گناه ور بڅښي، یائي د دې میاشتې
آخیرې دوشنبه. داسې نه چې د دې میاشتې آخیرې ورځ ځکه چې د عامو
خلکو لپاره د رمضان المبارک څخه یوه یادوي ورځي مخکې روژه نیول
منع دی.

له حضرت انس بن مالک رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی: چې
حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وفرماییل: چې د دې میاشتې نوم یې
ځکه شعبان کیښود چې پدې کې ډیرې نیکۍ تقسیمیري، او درمضان
المبارک نوم یې ځکه کیښود چې پدې کې ټول گناهونه سوځل کیري.
(غنیة الطالین ۳۵۴ مخ)

د برات د شپې ځانګړتیاوې

د برات دشپې ځانگړتيا داده چې پدې شپه کې له ماښام وروسته د الله جل جلاله تجليات او توجهات د دنيا آسمان ته راځي (رالوزيري).
 او عام اعلان کيږي چې ايا کوم د بڅبنني غوښتونکی شته چې زه بڅبننه ورته وکړم. ايا کوم دروزي (رزق) غوښتونکی شته چې زه رزق ورکړم ايا کوم مصيبت خپلې شته چې زه ساتنه ورکړم. ايا داسې څوک شته؟
 غرض دا چې ټوله شپه دلوی خدای جل جلاله درحمت دربار خلاص او د عامي بڅبنني باران اوري ترڅو چې سپيدې راچوی (صبح صادق) او وروسته دا دربار ترل کيږي. که څه هم دا دربار ټول کال هره شپه خلاص وي هغه يوازي دشپې تر وروستۍ برخې پورې خاص دی. ددې شپې فضيلت دادی چې دلوی خدای جل جلاله درحمتونو دربار له لمر لویدو څخه شروع او تر سپيده داغه دوام لري. دا هغه شپه ده چې يکې رحمتونه نه تقسيمېږي، بلکه پوره پوره ونډه ورکول کېږي. لکن افسوس څومره نېکبخت دی هغه څوک چې له دې ونډې څخه برخه من شي..... شايد چې په سلو (۱۰۰٪) کې به يو يادوه هم ويښ نه وي؟

ددې مياشتې له نورو ځانگړتياوو سره سره يوه ځانگړتيا دا هم ده چې څوک په آينده (راتلونکي) کال کې مړ کېږي. پدې شپه کې يې دمرگ نېټه معلومېږي. نو پکار ده چې ددې مياشتې له ځانگړتيا سره سره په ښه عبادت مشغول شي ترڅو يې دژوند پرېکړه (قيصله) په داسې وخت کې وشي چې په عبادت کې بوخت (مشغول) وي.

حضرت عائشې رضي الله تعالى عنها له نبي کریم صلی الله عليه وسلم څخه پوښتنه وکړه چې ته په شعبان کې ډيرې روژې نيسي. ددې وجه څه ده؟
 حضرت محمد صلی الله عليه وسلم ورته په ځواب کې وويل چې: پدې مياشت کې لوی خدای جل جلاله دهغه چا نومونه ليکي چې په راتلونکي

کال کی مړ کيږي ، زه غواړم چې زما د مرگ ليکنه په داسې حالت کی وشي چې زه روژه لرونکی يم . له دې څخه اشاره معلومېږي چې د چاد مرگ فيصله پداسې وخت کی وشي چې هغه په عبادت کی بوخت (مشغول) وي . له الله جل جلاله څخه پير اميد ده چې د دې مرگ به هم د عبادت په حالت کی وي او انشاء الله خاتمه به يې هم په خير او برکت وي . (فضائل الايام والشهور ۱۰۴ مخ)

دامتحان (از مويني) نيته

عن اسامه بن زيد رضى الله تعالى عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم شعبان شهري ورمضان شهر الله .

ژباړه : له حضرت اسامه بن زيد څخه روايت دی : چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل : شعبان زما او رمضان المبارک د الله جل جلاله مياشت ده .

تشریح : شعبان ته محمد صلى الله عليه وسلم خپله مياشت ويلې ، او خپل لورې ته دې منسوبه کړې له دې څخه وروسته د شعبان د مياشتې دنورو فضائلو بيان ته اړتيا نشته ځکه چې کومه مياشت د محمد صلى الله عليه وسلم وي دهغي برترې او بهترې څرگنده ده . د دې مياشتې يوه ځانگړتيا داده چې پکې د بندگانو د ټول کال عملونه (کړنې) د خدای جل جلاله حضورته وړاندي کيږي ، لکه څنگه چې د محمد صلى الله عليه وسلم قول دی چې د شعبان مياشت کومه چې درمضان او رجب مېنځنۍ مياشت ده ورڅخه غافل دي خو په هغې کی د ټولو بندگانو اعمال د خدای جل جلاله حضورته وړاندي کيږي ، ځکه زه دا خوښووم چې پداسې حالت کی چې اعمال خدای جل جلاله ته وړاندي شي چې زه روژه لرونکی يم .

(رواه البيهقي في شعب الايمان)

مونږ په عامو مدرسو، ښوونځيو او ټولو تعليمي ادارو کې وينو چې زده کونکې په ټول کال کې چې زړه يې غواړي هغسې گرزې. خو چې کله دکال په اخيره کې دټول کال دتعليمي امتحان (ازموينې) وخت رانژدي شي، له ټولو څخه يې استعداد ده. بې شوقه او بې محنته (کونښنه) طالب العلم هم دټولو کتابونو په تکرار او زده کړه بوخت وي. غرض دا چې دانسانې فطرت تقاضاً ده چې کله دکوم کار دنتيجه (پايلې) وخت راشي ټوله توجه يې همدې لور ته وي. همدا راز اعمال دي، دادنيا دانسانانو دهميشنې ژوند ځای ندي انسانان به پکې دتل لپاره نه وي، دالکه يو هوټل ياسراي ديوي، دوو ياڅو ورځو دمسافرانه ژوند لپاره ده.

د «الدنيا مزرعة الاخرة» مشهوره مقوله خوبه تاسو هم اوريدلي وي، ددې مطلب همدا دی چې الله جل جلاله انسان دڅو ورځو دامتحان لپاره دې دنيا ته راليرلی دی، چې وگوري چې څنگه عملونه کوي، خپل عاقبت سموي، که يې خرابوي. داسې هم نه ده چې الله جل جلاله انسان دې دنيا ته هسې راليرلی دی، بلکه هرکال دتېروخت عملونه کتل کېږي. او دراتلونکي کال لپاره نوی ترتيب نيول کېږي. دبرأت مياشت دامتحان مياشت ده، پدې کې دټول کال عملونه خداي جل جلاله ته وړاندي کېږي او دراتلونکي کال حکمونه صادرېږي. په تېر شوي حديث کې حضرت محمد صلی الله عليه وسلم خپل امت ته ددې نکتې (باريکني) لارښوونه وکړه چې دا مياشت دتېرو اعمالو دنتيجه مياشت ده، نو په ځانگړي ډول بايد نېک (ښه) اعمال وشي، لکه څنگه چې دنورو زمينو (امتحانو) لپاره هلې ځلې کېږي بايد پدې امتحان کې هم بشپړ کونښن وشي ترڅو مخکې غلطۍ پوره شي او دکاميابۍ لور ته دي مخ شي، داسې نه چې يوازي محمد صلی الله عليه وسلم قول کړی، بلکه خپله يې عبادت هم

کړي او يو عملي تصوير يې زموږ مخ ته ايښی. له گڼ شمير احاديثو څخه معلومېږي چې محمد صلی الله عليه وسلم په کومه اندازه په شعبان کې ډيرې روژې نيولي دي له رمضان څخه سوا دا خصوصيت بلې مياشتې ته نه و حاصل. له ځينو روايتو څخه معلومېږي چې محمد صلی الله عليه وسلم به ټوله شعبان روژې نيولي کله به چې روژه راغله هغه به يې هم پيل کړه.

ددې لپاره چې امت يې کمزوری او له رمضان المبارک څخه بې برخې نشي ددې اجازه ورکړل شوه چې د شعبان په لومړۍ نيمايي کې روژې ونېسي او به نصف اخر کې استراحت وکړي چې دروژي (رمضان المبارک) لپاره تکره (زورور) شي. د بشپړ شعبان دروژي د ممانعت وجه ضعف ده چې درمضان په روژو کې کوتاهي ونکړي، ځکه که څوک زورور او تندرست وي ددې وس (طاقت) ولري چې دوې مياشتې پيوست روژې پرې کوم اثر نکوي او صحت ته يې کوم زيان نه رسېږي. نو ورته رواه (جائز) ده چې د شعبان او رمضان مياشتې مسلسلې روژې ونېسي. د محمد صلی الله عليه وسلم د قول او فعل تر مينځ تعارض نشته قول يې د امت لپاره او عمل يې د ځان لپاره. (فضائل ايام والشهور ۱۰۳ مخ)

د بركات شپه څه ده ؟

د اسلام د مقدسې عقېدې (توحيد) له مخې د زماني هره لحظه، ساعت، دقيقه شپه او ورځ هره شيبه مبارکه او غوره ده په کومه لحظه کې د بې کاره او شر تصور د اسلام خلاف کار دی، حضرت محمد صلی الله عليه وسلم د حديث قدسي په واسطه ددې حقيقت انکشاف (څرگندونه) کړی ده چې د زماني هرې لحظې ته ناخوښ او بد ويل منع دی، ځکه چې زمانه په حقيقت کې د الله جل جلاله د شان نوم، او الله جل جلاله د برکت، نيکبختۍ، سعادت فضيلت او بهتري په وجه د کومې مياشتې پر بلې مياشتې د ځينو

ورځو پر نورو ورځو ، يا شپو پر نورو شپو ، آن دځينو ساعتونو پر نورو فوقيت او بهتري حاصله ده . او ددې قسم فوقيت او فضيلت دقرآن او حديث په ذريعه ثابت دی . د کوم چې فضيلت بهتري او خواصي په قرآن کریم کی بيان شوی او په نبوي احاديثو کی هم بيان شوی دی داسې دي :

دمعراج شپه ، دبرأت شپه ، دقدر شپه او داخترونو شپې قرآن کریم دبرأت شپې ته (ليلة المبارکه) ويلې کومې ته چې حديث شريف ليلة البرأت ويلې ده . او زمونږ په اصطلاح کی دبرأت په شپه مشهوره ده . دبرأت معنی په عربي ژبه کی دخلاصون او نجات ده . او دا داسې شپه ده چې الله جل جلاله دزيات شمير انسانانو گناهونه بخښي او دجهنم (دوزخ) له عذاب څخه يې خلاصوي . ځکه يې ددې شپې نوم ليلة البرأت (دبرأت شپه) کيښود .

بله داچې پدې شپه کی دانسان دژوند او دهغه دارتياؤ ديوه کال لپاره فيصله کېږي . او دامبارکه شپه دشعبان دمياشتې پنځلسمه شپه ده کومه چې دڅوارلسم تاريخ له ماښامه شروع کېږي بيا تر صبح صادق پوري .

ددې شپې شرعي حيثيت دومره دی چې دبرأت شپه يوه سپېڅلي (مقدسه) شپه ده . پدې شپه کی به نبی کریم صلی الله عليه وسلم له عادت څخه زيات عبادت کاؤ . او دمريو دمغفرت ددعاؤ لپاره به هديرو ته تلي ، په دوهمه ورځ به يې روژې نيولي . دا دبرأت د شپې دلمانځني اصل طريقه ده چې پدې شپه کی ترټولو زيات عبادت وکړي دخپلو گناهونو دبخښني دعاوي وکړي او هديرې ته ولاړشي دسنت طريقي مطابق دخپلو پلرونو ، نیکونو ، دوستانو ، قريبانو او عامو مسلمانانو دنارينه اوزنانه لپاره دبخښني دعاوي وکړي او په راتلونکي ورځ روژه ونېسي . (محمدرفعت "قاسمي")

دجبرائيل عليه السلام راتلې :

له حضرت ابو هريرة رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم وفرمایل: چې دشعبان په مینځنی شپه کی حضرت جبرائیل علیه السلام ماته راغلی او ویې ویل: ای محمد صلی الله علیه وسلم! خپل سر د آسمان لورته پورته کړه، ماهم سر پورته کړ آسمان ته می وکتل. د جنت ټولې دروازې خلاصې وي په لمرنی دروازه کی یوه ملکه ولاړه وه نارې یې وهلې چې کوم شخص پدی شپه کی رکوع (لمونځ) کوي هغه ته دي زیری (خوشخبري) وي په دوهمه دروازه کی یوې ملکې نارې وهلې چې څوک پدی شپه کی سجده کوي هغه ته دي زیری وي.

په درېیمه دروازه کی یوې ملکې نارې وهلې چې کوم شخص پدی شپه کی دعا کوي هغه ته دي زیری وي په څلورمه دروازه کی یوې ملکې ویل چې پدی شپه کی څوک ذکر کوي هغه ته دي زیری وي. په پنځمه دروازه کی یوې ملکې ویل چې څوک پدی شپه کی د خدای جل جلاله له ویرې ژاړي هغه ته دي زیری وي. په شپږمه دروازه کی ملکې ویل چې پدی شپه کی ټولو مسلمانانو ته زیری دی. په اوومه دروازه کی ملکې ویل چې که څوک څه غواړي (غوښتنه به یې پوره شي) په اتمه دروازه کی ملکې ویل که څوک دمغفرت (بخښني) سوال کوي، سوال به یې قبول شي.

حضرت محمد صلی الله علیه وسلم فرمایې: له جبرائیل علیه السلام څخه می پوښتنه وکړه چې دا دروازې به تر کومه خلاصې وي؟ ځواب یې را کړ چې دشپې له لمرنی بیا تر سپیده داغ (صبح صادق) پورې. بیایې وفرمایل: ای محمد صلی الله علیه وسلم! پدی (د برات پنځلسمه) شپه کی الله جل جلاله د دوزخ له اوره دومره خلک خلاصوي څومره چې د بني کلب د بوزو وینستان دي.

(غنیة الطالبین ۳۲۲ مخ)

په عربو کی دهرې قبیلې ډیرې بوزې وي خو د کلب قبیلې ډیرې زیاتې وي.

ددې ټولو بوزو پر صورت (بدن) باندي چې څومره ويېستان دي له دي څخه زيات شمير مسلمانان د دوزخ له اوره څخه خلاصېږي. (له دي مثال څخه هدف ديروالي دی چې ديوې بوزې څومره ويېستان وي او داسې بې حساب به بوزو به څومره ويېستان وي چې له دي څخه هم زياتو کسانو ته لوی خداى جل جلاله مغفرت کوي. (محمد رفعت «قاسمي» غفرله الباري)

دبرأت شپه ولي مبارکه (سپڅلي) ده ؟

کومه شپه چې راتلونکي ده (دشعبان پنځلسمه) ددې په هکله ډير فضيلتونه راغلي دي. نو ځکه ورته مبارکه شپه ويل صحيح ده، که څه هم په احاديثو کې دمبارک لفظ ندي راغلی لکن په قرآن کریم کې راغلی دی. که څه هم داتفسير متحمل دی خودې شپې ته دمبارکې لقب ورکول کوم تاوان نه لري ځکه چې برکت په حقيقت کې کثرت نفع (ډيري فائدي) ته وايي. نو چې د کوم شي ډيره فائده ثابته وي نو مبارک ورته ويل صحيح دی. کوم فضيلتونه چې په احاديثو کې ددې شپې راغلي دي زياته نفع (فائده) ور څخه ضرور ثابته ده نو مبارکه ورته ويل صحيح ده. گواکه دمبارک لفظ ندي راغلی، لکن په قرآن کریم کې آيې دي:

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ۳ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

ژباړه: - مونږ داقرآن په يوه برکتناکه شپه کې نازل کړی، بېشکه چې مونږ بيروونکې يو. پدې شپه کې دهر امر حکيم (د حکمت کار) فيصله کېږي. يعني داهم يو برکت دی چې پکې دټولو کارونو فيصله کېږي. په ټولو امورو کې ټول شيان داخل دي يوازي لمونځ او روژه نده. بلکه ددنيا کارونه هم پکې شامل دي. دمثال په توگه ديوه کښت به دومره حاصلات کېږي، جنگ به کېږي، بری (فتح) يا ماتې به کېږي. دونه او به به وار وي، دمرگ، ژوند، کوزدې، واده (نکاح) او دنورو شيانو فيصله او انتظام به

کېږي. دا ټول شيان په برکت کې داخل دي ځکه دا یو ډول برکت دی او دوهم ډول برکت دیني دی چې په احادیثو کې ذکر ده.

کله چې دشعبان دمياشتې پنځلسمه شپه شي او ماښام الله جل جلاله د دنیا آسمان را کښته شي، داد دي شپې د خصوصیت وجهه. ځکه چې هره شپه له نیمې شپې وروسته لوی خدای جل جلاله د دنیا آسمان ته تشریف راوړي او پر بندگانو درحمت نظر کوي. یعنی په نوروشپو کې له نیمایې وروسته او په دې شپه کې له ماښامه څخه د خدای جل جلاله درحمت نزول کېږي، د اهرم یوه د برکت وجهه د دې شپې قدر به هغه څوک کوي، چې له الله جل جلاله سره ئې بي پایه مینه وي ځکه چې د دې شپې هره لمحله غنیمت ده او هر حبیب دخپل محبوب توجه ډیره قدرمنه گڼي، خود برات او قدر په شپه دادیدار (توجه) ټوله شپه وي. (التبلیغ ۳۲ مخ ۸۸ حضرت مولانا نهاروی صاحب

د برات په شپه کې د خدای جل جلاله نظام

حضرت عکرمه رضی الله عنه له ابن عباس رضی الله عنه څخه د دې ایت تفسیر داسې نقلوي: چې په دې ایت کې چې د کومې شپې ذکر شوی هغه دشعبان مینځنۍ شپه ده په دې شپه کې هر مهم کار (امر حکیم) جلا کېږي، په دې شپه کې الله جل جلاله د کارونو تدبیر کوي، مړه کیدونکي خلگ له ژوندو څخه جلا کوي، کوم خلگ چې په راتلونکي کال کې مري په دې شپه کې دهغوي نومونه جلا کېږي، گواکي دهغوي فهرست په دې شپه برابرېږي، د کومو خلگو چې دبیت الله شریفې سفر (حج) په نصیب وي، دهغوي نومونه جلالیکل کېږي، او کوم زیادت او کمبود پکې نوي، د حکیم ابن کيسان رحمة الله علیه ویناده چې دشعبان په مینځنې شپه کې الله تعالی پر مخلوق باندي نظر کوي، او څنگه چې لوی خدای جل جلاله دا خلگ پاک کړي تر راتلونکي کاله به داسې پاک (معصوم) وي، له عطاء

بن یسار رحمة الله عليه څخه روایت دي چې دشعبان په مینځنی شپه کي دخلگو د ټول کال اعمال الله جل جلاله ته وړاندې کيږي ، چې یو څوک په سفر ځي یا نکاح کوي ، خو الله جلا جلاله دهغوي نومونه دژوندوله فهرست څخه راباسي ، یعنی دبنده چې څنگه اراده وي خو الله جل جلاله ورته مرگ لیکلی وي ، (غنیة الطالبین ۳۲۱/ مخ

دملائکو اخترونه

لکه څنگه چې په ځمکه کښی پر مسلمانانو دوه اختره دي همدا رنگه په اسمان کښی پر ملائکو هم دوه اختره دي دمسلمانانو اخترونو کچنی اختر (دشوال اول تاریخ) او لوی اختر (دذي الحجی لسم) ورځې دي ، اود ملائکو اخترونه دبرات او قدر شپې دي .

دملائکو اخترونو څکه د شپې دي چې هغوی ویديږی نه اود مسلمانو اخترونه څکه دوځې شول چې هغوی ویديږی . (غنیة الطالبین) ص ۳۲۳ ۳۲۲

دمرگ او ژوند پریکړه

له حضرت عائشې رضی الله تعالی عنها څخه روایت دي : چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم له ما څخه پوښتنه وکړه : ایا ته خبره یې چې په دې شپه (دشعبان پنځلسمه) کښی څه کيږی ؟ ما ورته وویل یا دالله تعالی رسوله ! زه نه یم خبره ، ته راته ووايه چې څه کيږی ؟ حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وویل : چې دانسانانو هر هغه څوک چې په راتلونکی کال کښی پیدا کيږی دهغه دپیدائښت نیته معلومیږی ، او کوم څوک چې په آینده کال کښی مري په دې شپه کښی یې دمرگ نیته لیکل کيږی او په دې شپه کښی دخلگو عملونه پورته (خدای جل جلاله ته) خپږی اود بندگانو روزې (رزق) کښته راځي (معلومیږی) حضرت عائشه رضی الله تعالی عنها وايي : چې ما پوښتنه وکړه ای د خدای جل جلاله رسوله ! ایا کوم

شخص بغير د خداى تعالى له رحمت نه جنت ته نشى داخليدلاى هغه صلى الله عليه وسلم راته وويل: هو هيشوك هم بي د خداى له رحمت څخه جنت نه نشى تللاى نبى كريم صلى الله عليه وسلم داالفاظ درى واره مكرر كړل مايبيا وويل چى ته هم بيله اجازى د خداى تعالى نشى جنت تللاى؟ ده په خپل تندى مبارك لاس كښيښود وي ويل: هو زه هم د خداى جل جلاله له رحمت څخه بغير جنت ته نشم تللاى داالفاظ هم هغه درې واره تكرر كړل.

تشریح: په دنيا كښى چى څومره انسانان پيدا كيږى يا مړه كيږى ډير مخكې لا دهغوى د پيدا ثبوت او مرگ په اړه فيصلې په لوح محفوظ كښى درج (ثبت) دي ليكن هر كال د برات دمياشتې په پنځلسمه شپه كښى دوخت تعين كيږى چى څوك په دې كال كښى مري او څوك پيدا كيږى (د عملونو د ختلو) مطلب دادى چى په دې كال كښى چى بنده كوم اعمال كوى نيك يا بد په دې شپه كښى ليكل كيږى لكه څنگه چى په حديث شريف كښى راغلى دي چى په دې شپه كښى مرگ او ژوند ليكل كيږى او د كوم چا چى د حج نصيب وي هغه هم ليكل كيږى. لكه چى حضرت عائشې رضى الله عنها واوريدل چى كوم عملونه چى په راتلونكى كال كښى يې بنديگان كوى ليكل كيږى دا پوه شوه چى جنت ته دخول هم محض (خاص) د الله جل جلاله تر مهربانى تعلق لرى. لكه څنگه چى غواړى په خپل فضل او كرم سره يې جنت ته داخله وي، او كه يې خوښه شوه نه يې داخلوى. د نبى كريم صلى الله عليه وسلم قيمتى وينا د دې ايت كريم سره خلاف نه ده (وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) يعنى دا جنت هغه ده چى تاسوته دهغه څه (د دنيا د اعمالو) په بدل كى دركړل شوى دي چى تاسو به هغه كار سرته رساوو. (پاړه ۸ ركوع ۱۲)

ځکه چې ښه (نیک) اعمال د جنت د داخلیدو ظاهري سبب دي، لکن حقیقي سبب د الله جل جلاله فضل، کرم او مهرباني ده. نه نیک اعمال، بیا هم نیک اعمال دلوی خدای جل جلاله فضل او کرم دي که له چا سره دلوی خدای جل جلاله مرسته نه وي نو هغه به څنگه نیک اعمال وکړي؟ نیک او صالح اعمال پنده هغه وخت کوي چې د الله تعالی فضل او کرم دهغه رهنمائي وکړي له دې ټولو شواهدو سره سره بیا هم ویلی شو چې جنت ته تگ یوازې د الله تعالی پر مهرباني باندې موقوف دي بعض علما وايي چې جنت ته دخول محض د الله تعالی درحمت نتیجه (پایله) ده او په جنت کښې مختلفې درجې د اعمالو پر ډیروالي او کم والي پورې تعلق لري. یعنی و جنت ته داخلیدل خو د الله تعالی رحمت موقوف دي، او اختلاف د مرتبو بیا تر اعمالو تعلق لري (د اعمالو مطابق درجې دي) (مظاهر حق جدید ص ۲۰۰ ج ۲)

په کال کې د منظوري شپه

نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي چې هر بنی آدم (انسان) چې په آینده کال کښې پیدا کیږي. پدې میاشت کښې دهغه نوم نیټه لیکل کیږي او د بنی آدم هر شخص چې په آینده کال کښې مړ کیږي په دې شپه کښې یې نوم او نیټه لیکل کیږي. د انسانانو اعمال پورته څیړي (خدای تعالی ته وړاندې کیږي) او دهغو یې چې څومره روزي په نصیب وي هغه راکنښته کیږي (لیکل کیږي).

تشریح : د دنیا د ټولو حکومتونو دستور دي چې دخپلو وسائلو او پالیسو مطابق یو کال مخکې دا خراجاتو او صادراتو لست جوړوي په دې کښې د پارلیمان (ولسي جرگه) او وزیرانو په میاشتو ناستې او مجلسونه

(شوری) وي. دالست يې د حکومتې کارونو لپاره رهنما هم وي له دينه داهم معلومېږي چې په راتلونکې کال کېنې څو نه اندازې ترقي کېږي. همدا راز د شعبان د څلورلسم او پنځلسم تاريخ په مينځ کېنې لوی خدای جل جلاله هر کال دخپل لوی او پراخ حکومت لست برابر وي چې دالست د انسانانو د ژوند پر هر اړخ محيط وي. په دې شپه کېنې ددې فيصله هم کېږي چې څو نه خلگ به دنيا ته راځي او څو نه به له راتگ نه وروسته له خپل عمل سره ځي، او څومره خرڅ به کېږي اوله چانه به څومره بېرته اخيستل کېږي. د شعبان په پنځلسمه شپه دلوی خدای جل جلاله له حکم سره برابر له هغه څه نه چې په اوله ورځ يې فيصله شوی، د يوه کال د اعمالو (لست) به د خدای تعالی امين مخلوق او مقربو ملائیکو جبرئيل، میکائيل، اسرائيل او عزرائيل عليهم السلام ته حواله کېږي په دې دنيا کې به هغه څه کېږي څنگه چې ملائکو ته سپارل شوی دي.

دغوښتنې دوراندي کولو وخت

تاسو به لېدلی یا اوریدلې وي کله چې د يوه مملکت کلني حساب دورځي د ټول ملک په اړوند د مختلفو شعبو د مطالبو عارضې حکومت ته وړاندې کېږي، او دخپلو ضرورياتو د پوره کولو لپاره حاضرېږي، همدا شان کله چې لوی خدای تعالی دخپلو بندگانو د ژوند په اړه يوه لائحې ترتيبوي نو ټول بندگان بايد دلوی خدای جل جلاله په حضور کېنې حاضر شي ترڅو هريو ورته دخپل حاجت وړاندیز وکړي لکه څنگه چې حکومتونه دخپلو عامو مطالبو ملحوظ وي او بيا دهغوې د ضرورت مطابق لست جوړوي ترڅو يې مشکلات په بشپړه توگه ختم شي. همدا شان لوی خدای تعالی دخپلو بندگانو د دعاوې اوري او بيا دهغوې د دعاوو مطابق خپل رحمت ورباندې کوي ځکه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلي دي:

وعن علي رضي الله تعالى عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
إذا كانت ليلة النصف من شعبان فقوموا ليلها وصوروا يومها فإن الله تعالى
ينزل فيها بغروب الشمس إلى السماء الدنيا فيقولوا لا آمن مستغفرا غفر له
الا مسترزق فارزقه الا مبتلى فاعافيه الا كذا حتى يطلع الفجر

(الترغيب ۳۶ مخ ۲ توك - تفسير روح المعاني ۱۰۲ مخ ۱ توك)

ترجمه: له حضرت علي رضي الله تعالى عنه خخه روايت دي چي نبي
كريم صلى الله عليه وسلم ويلى دي كله چي دشعبان پنخلسمه شپه شي
تاسو بايد عبادت و كړي او په راتلونكي ورځي يې روژه ونيسي ځكه چي
لوى خداى جل جلاله له لمرليدو وروسته ده نيا آسمان ته راكوزيري او الله
تعالى وايي چي آيا كوم دېڅښنى غوښتونكي شته چي زه بڅښه ورته و كړم
آيا كوم درزق غوښتونكي شته چي زه رزق وركړم ، او آيا كوم دمصيبت
زده شته چي زه يې مشكلات ورته حل كړم ، او داسي نور..... او داوازونه
تر صبح صادق پوري وي .

دغوښتنې مضمون

له دوعا څخه علاوه دشعبان په پنخلسمه شپه كښي دعبادت اوپه
راتلونكي ورځ كښي دروژي نيولو هدايت شوى دي موږ چي كله حكومت
ته عارضه وړاندي كوو نو په الفاظو ، جملو او مضمون كښي دعاجزي
اظهار كوو. نو بيا كله چي موږ دخداى تعالى دربار ته ددعاو وړانديز كوو
چي الله تعالى دتولي دنيا دپاچاهانو پاچا او مالک حقيقي دي نو لازمه چي
ورته په هر حالت كښي عاجز او زاري اختيار كړو او دخپلي كمترى او دلوى
خداى جل جلاله دلويي اظهار وكړو او په عاجزي سره عارضه ورته وړاندي
كړو زموږ داعجز او زاري دتولي شپي پر عبادت دلالت كوي . اوله
احاديثو څخه ثابتته ده كله چي بنده په عاجز او زاريو دلوى خداى تعالى په

حضور کښې لاس په دوعا شی دلوی خدای جل جلاله رحمت په جوش راځي او د بندده دادوعا انشاء الله قبلیری ای مسلمانانو اوس لاهم وخت شته چې څه خطاگانې درنه شوی باید داسې نیک اعمال وکړو چې دهغې کفار ه شي ، او چې کوم وخت راتلونکی وي دلوی خدای جل جلاله د رحمتونو لمن وغوروي دشعبان مبارکې شپې چې تیر شوی او په هغې کښې چې موکوم ناوړه رسمونه کړي وي لکه اور لگول یا داسې نور دهغې په وجه مه مایوسه کیري (راشی دلوی خدای جل جلاله دربارته ! په دې شپه کښې دلوی خدای جل جلاله دربارته رجوع وکړئ ، غمجن کیري مه ، له پښیمانی سره راشئ دلوی خدای جل جلاله په دربار کی اوښکې وبهوی ، تاسو وگورئ چې خدای جل جلاله له تاسونه راضی دي ، نور هم دهغه درحمت انتظار وکړئ نن یوازې او یوازې دخدای تعالی درحمت ضرورت دي دلوی خدای تعالی لورته رجوع وکړئ که چېرې یو قدم دخدای تعالی په لار کښې واخلي ، دخدای تعالی له لوري به لس واره پرتاسو دخدای تعالی رحمت وشي همدا شان پدي مبارکه شپه کښې چې چېرې دخدای تعالی په حضور کښې دوعا کوی نو باید وتولو دوستانو ، قریبانو ، ملگرو ، اولیاء کرام اودعامو مسلمانانو لپاره هم دمغفرت دوعاوي وکړئ دخپلو اولادو لپاره هم دوعاوي وکړئ ، که چېرې ممکنه وي هدیري (مرستون) ته لارشی دقبرونو زیارت پر سنت طریقه وکړئ اودپنځلس تاریخ روژه هم ونیسی ، او که چېرې دامکن نه وي لږ تر لږه خپل ځان او اولاد له گناهونو ، خرافاتونه وژغورئ لکه څنگه چې الله تعالی وایی :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا (/ التحريم / پاړه / ۲۸)

ای دایمان خاوندانو ! خپل ځانونه او اولاد له اوره څخه وساتئ

(ترجمه : شیخ الهند ص ۷۴۳ مولانا محمد رفعت قاسمی)

دقدر دشپې دپتوالې حکمت

دبرات دشپې په ښکاره والی او دقدر دشپې په پتوالی کښی دالله تعالی حکمت دادي چی دقدر شپه دلوی خدای تعالی درحمت دنازلیدو . دگناهونو دپخښنی اوله دوزخ څخه دخلاصیدو شپه ده لوی خدای جل جلاله ځکه داشپه پته کړي ده ترڅو چې خلگ یوازې ددې شپې پرعبادت بسنه (اکتفا) ونکړي ، اونور عبادت پری نږدي .

دبرات دشپې ښکاره والی حکمت

دبرات شپه (دشعبان دمياشتی پنځلسمه شپه) لوی خدای جل جلاله داشپه ښکاره کړي ده ځکه چې داشپه دقضاوت اوحکم ، دغضب اورضامندي ، دقبليدو اوریدو ، دنن دیوالی اولهريوالی ، دنیکمرغی اوبدبختی ، دکرامت اوپرهیزگاري شپه ده په دي شپه کښی ځینی نیکمرغه اوځینی بیا رتل کیږی څوک دننو کارونو په وسیله سو بمن (کامیاب) کیږی ځینی بیا دبدو کارو په بدله سره خوار او ذلیل کیږی . څوک دبرکت اوکرامت خاوند کیږی ، ځینی نور بیا له دینه بې برخې کیږی چاته دنیکو عملونو ثواب ورکول کیږی اوځینو ته بیا زجر ورکول کیږی ډیرخلگ په ښارونو کښی په کار اووظیفه مشغول وي خودخدای تعالی په نزد یې دکفن تیاری کیږی ، دځینو بیا دقبر تیاری کیږی ، خوهغوی ددنیا په خوښیو بوخت وي ځینی بیا په تکبر ، خندا اوساتیری بوخت وي ، لکن دهلاکت وخت یې نژدي وي په ډیرو دنگومانیو ښکلا ختمه وي ، خوژر ده چی مالک یې پناه اوخاورو ته لار شی ځینی بیا دشواب په تمه وي ، لیکن پر دوئی عذاب نازل کیږی . ځینی بیا دننه زیږی (بشارت) په امید وي لکن دوئی ته تاوان رسیری ډیر بیا دجنت په تمه وي خو دوئی ته دورخ ورنصیب کیږی . څوک بیا دیوځای والی په تمه وي ، لکن دهغوی بیلتون په برخه

کيږي ځيني نور بيا دپادچاهۍ دور کيدلو په اميد وي ، خودهغوی تباهي
په برخه وي (غنیه الطالير ص ۳۶۳)

دوينوالې څوارلس شپې

دټولو علماؤ کرامو پدې اتفاق دي چي دکال په دغو څوارلسو شپو کښي
وينستوب او عبادت پکار ده

(۱) دمحرم دمياشتې لمړۍ شپه

(۲) دعاشوري شپه

(۳) درجب دمياشتې لمړۍ شپه

(۴) درجب مينځنۍ شپه

(۵) درجب اوويشتمه شپه

(۶) دشعبان (برات) مينځنۍ شپه

(۷) دعرفي شپه

(۸) دکوچني اختر شپه

(۹) دلوی اختر شپه

(۱۰) دروژي دمياشتې لمړۍ

(۱۱) يوولسمه

(۱۲) دولسمه

(۱۳) ديارلسمه

(۱۴) اودروژي داخيري لسوتاق شپې يوويشتمه ، درويشتمه ،

پنځه ويشتمه ، اوويشتمه ، اونه ويشتمه شپه.

همدا راز دعلماء کرامو پر دي هم اتفاق دي چي په دغو اوولسو ورځو

کښي عبادت کول هم باعث دډير ثواب دي ، دعرفي ورځ ، عاشوري

(دمحرم دمياشتې لسمه) ورځ، دبرات دمياشتې مينځنۍ ورځ، دجمعې ورځ، ددواړو اخترو ورځې، دذالحجې لس معلومې ورځې اودتشریق ورځې (دذالحجې يوولسم، دوولسم اوديارلسم تاريخ) په دې ټولو ورځو كښې دجمعې ورځ او دروژې دمياشتې دټولو ورځو په هكله ډير ټينگار شوی دي.

نوټ : درجب دمياشتې په لمړۍ ورځ پورته شئ عبادت وکړئ او په ورځ يې روژه ونيسئ ددواړو اخترونو په شپو عبادت وکړئ، لکن په ورځو كښې يې روژه مه نيسئ دبرات (شعبان) په مينځنۍ اودعاشوري په شپو كښې عبادت وکړئ او په ورځو كښې يې روژه ونيسئ. (غنيۃ الطالبين ص ۳۴) حضرت ذوالنون مصري رحمه الله عليه وايي چي درجب مياشت دديو دختמידو لپاره اودبرات (شعبان) مياشت دعبادت کولو لپاره ده لکه څنگه چي دروژې مياشت دکرامتونو دليدلو لپاره ده په رشتيا چي کوم شخص بد اعمال نه پريږدي، دلوی خدای تعالی بندگي او اطاعت ته غاړه نه اړدي اودلوی څښتن کرامتونه ته منتظر نه وي همدا شخص له دعبت کارونوله کوونکو څخه ده همداراز دذوالنون مصري رحمه الله وينا ده چي درجب مياشت دکښت کرلو مياشت ده يعنی په رجب كښې كښت کرل كيږي په شعبان كښې اوبيري او په روژه كښې يې حاصلات اخيستل كيږي، ظاهره ده چي حاصل اخيستونکی هغه څه ربيي کوم چي يې کرلې وي همدا راز څوک چي څه کوي دهغه بدله به ورکول كيږي کوم څوک چي خپل کښت ضائع کوي درييلو په وخت كښې به له پښيمانتيا سره مخامخ كيږي، ددې پايله (نتيجه) ضرور بده وي. (غنيۃ الطالبين ص ۳۳۹)

هره شپه دليله القدر (دقدر شپه) ده

که چېرې ليله القدر دلغوی معنی په لحاظ مراد شی ، نو هره شپه ليله القدر او د قدر ورده ، ځکه چې هره ورځ نعمت او هره شپه دولت (شتمنی) ده . په حدیث شریف کښی راغلی دي چې هره ورځ د نیمې شپې نه وروسته الله جل جلاله د دنیا (اول) اسمان ته تشریف راوړي او د بندگانو ولور ته متوجه کیږی او د نیازمونږ کور دي او ځمکه موفرش ده گواکه لمړی اسمان د دنیا بام دي او د خونې بام د خونې جزوي لکه چې الله تعالی زموږ کور ته تشریف راوړي او د انیکمرغی مویه برخه کیږی چې د پاجاهانو (شهنشاه) هره ورځ زموږ کور (د دنیا اسمان) ته تشریف راوړي ، مونږ ته متوجه کیږی او د نیکیو ژمنه (و وعده) راسره کوي . د خدای تعالی یوې بلی مهربانی . ته خیر شی : که چېرې موږ د کوم ملگری دروازی ته ورشو خصوصاً د یومرید (شاگرد) کورته ورشو ، خودهمدې کور خلگ له موږ سره خبري ونکړی بنکاره خبره ده چې موږ به مایوسه کیږو که مایوسه هم نه شو دومره گیله خوبه ضرور وکړو چې موږ کورته درغلو خوتاسو راسره خبرې ونه کړي .

که چېرې د کور خلگ ویده وي ، نو وبه وایو چې دا څنگه خوب دي چې زموږ دورتگ یې کوم تصور ونکړ (مطلب دا چې څومره تعلق زیاتیري هغومره گیله زیاتیري) او که چېرې د خطه په واسطه سره لمړی خبر ورکړل شی چې په نیمه شپه کښی زه درځم پدې صورت کښی خو دي مریدانو ته د خوب اجازه هم نشته . او اوس دلوی خدای جل جلاله معامله وگورئ له دې سره سره چې دهغه الله جل جلاله حقوق واقعی او یقیني دي لیکن د خپل راتگ له خبر نه وروسته راځي او موږ ویده وینی خوییا هم نه ناراضه کیږی او وایې چې دي بنده یو مستحب کار پري ایښی دي او الله تعالی موږ ته د بې همتی لقب نه را کوی سبحان الله څومره د مهربانی خاوند دي .

د حضرت مولانا اشرف علی تھانوی د بیان خلاصه داده: که چېرې مور د کوم ملگری یا مرید کور ته ورشو او هغه له مور سره خبرې ونه کړي مور به خو مره خوا بدي او په غصه شو. خو الله تعالی زموږ کور (د دنیا اسمان) ته تشریف راوړي او مور په خوب ویده وینی بیا هم هغه الله تعالی له مور څخه نه ناراضه کیږي ددې مهربانی تقاضا خو داده چې مور هر څه کولای ددې لپاره چې الله رب العزة هیڅکله ناراضه نه شي دلوی خدای تعالی په حضور کښی هر وخت عاجزی کول پکار ده. لندره دا چې هره شپه د قدر شپه (لیلة القدر) ده په دې معنی چې الله تعالی هره ورځ زموږ ولور ته په رحمت سره توجه کوي. (التبلیغ ص ۳۰ ج ۸ حضرت تھانوی (رح))

د برات په شپه کښی در رسول الله صلی الله علیه وسلم عمل

د ځینو علماؤ په نزد ددې شپې یوه ځانگړتیا دا هم چې هدیرې (مرستون) ته تلل هلته د ټولو مسلمانو روح ته د مغفرت دعا کول او څه حصه د الله تعالی د کلام (قران) لوستل ثواب یې مړو ته وربخښل سنت دي حضرت عائشة رضی الله عنها وايي چې یوه شپه (پنځلسمه د شعبان) وه زما وارو و چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم زما خونې ته راغي کالی یې کښل چې لایې پوره کښلی نه وو بیرته یې واغوستل او ولاړ شو ما ورباندي بدگمانې وکړه هسې نه چې د کومې بلې بې کونې ته لاړشی، زه هم د نبی کریم صلی الله علیه وسلم په وروسته پټه پټه ورپسې ولاړم، چې کتل می نبی کریم صلی الله علیه وسلم جنت البقیع (د مسلمانانو هدیرې) ته ولاړی حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د مسلمانو بنځینه نارینه او شهیدانو ته دوعا کوله. او ما په خپل زړه کښی وویل چې زما مور او پلار دي تر تا قربان وي ما څه مکر کوئ او ته څه کوي بیا بیرته رارهي شو او زما کونې ته راتنوت او ویې ویل: ای عائشی! ولی دي دومره ساه وکښه؟ ما ورته

وويل: اي د خدای تعالی رسوله! زما مور او پلار دي تاقربان وي، ستا په تگ سره ما ته دا بدگمانی را پيدا شوه هسې نه چې د کومې بلې بې بي کوتي ته لاړ شي نوزه هم درپسې لاړم ترخومي ته په جنت البقيع کښی په دوعا وليدلی. حضرت محمد صلی الله عليه وسلم په جواب کښی راته وويل: اي عائشي ايا ستا دا خيال وو چې الله تعالی او دهغه رسول به ما سره ظلم وکړی؟، ماته حضرت جبرائیل راغی او ويې ويل چې نن دشعبان پنځلسمه شپه ده نن الله تعالی د بنو کلب د قبيلې دوزو دروزغنو (وينستانو) په اندازه (د بنو کلب تر ټولو ډېرې وزې وې) مخلوق له جهنم (دوزخ) څخه ازادوي.

البته: په مشرک، حاسد (کینه کونکی) صله رحمی قطع کونکی، تر پندېو دلاندی د پايڅو څړونکي، دمور او پلار نافرمانی کونکی او دهميشه شراب څښونکی باندي درحمت نظر نه کوی. لدې وروسته نبی کریم صلی الله عليه وسلم کالی وکښل او ويې ويل چې اي عائشي ايا نن شپه د عبادت کولو اجازه را کوی؟ (اجازه يې ځکه ځینی وغوښته چې د محمد صلی الله عليه وسلم عادت دا وو چې دشپې په څه حصه کښی به يې عبادت کاوو او پاتې برخه به يې داستراحت او دخپلو بيبيانو د طبيعت سمولو لپاره ا معلومه وه چې په دې شپه کښی يې امکان نه وو) حضرت عائشه رضی الله تعالی عنها وايي ما ورته وويل هو زما مور او پلار دي تر تاقربان وي هغه وو چې حضرت محمد صلی الله عليه وسلم پر لمانځه ودریدی او يوه داسی اوږده سجده يې وکړه چې زما خيال شو هسې نه چې د محمد صلی الله عليه وسلم ساه ختلي وي او روح يې قبض شوی وي زه ورولاړه شوم او د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم پر تلو می لاس ورکښيښود د محمد صلی الله تعالی عليه واله وسلم په پښو کښی يو قسم حرکت وو

زما زړه پري مطمئن شو (د ژوند می یقین شو) او حضرت محمد صلی الله
 علیه وسلم په سجده کښی د الفاظ ویل
 اعوذ بعفوك من عقابك واعوذ برضاك من سخطك واعوذ بك منك جل
 وجهك لا احصي ثباً عليك انت كما اثبتت علي نفسك

ژباړه : زه ستا له غضبه ستا په عفو سره پناه غواړم او ستا د ناراضیتوب
 څخه پنا غواړم ستا په رضامندی سره اوزه له تاڅخه (ستا د عذاب څخه
 پناه) غواړم ستا په مهربانی سره ، ستا ذات لوی او عالی دی ، زه ستا
 تعریف او ثناء نه شم و ویلای لکه څنگه چی ته ثنا وایي پر ځان خپل ، حضرت
 عائشة رضی الله عنها وایي چی له حضرت محمد صلی الله تعالی علیه واله
 وسلم څخه پوښتنه وکړه چی دا د وعا څه فضیلت لری ؟ حضرت محمد صلی
 الله تعالی علیه واله وسلم په جواب کښی راته وویل : ای عائشې ! دا د وعا
 زده کړه او نورو ته یې هم ورزده کړه ، ماته جبرائیل علیه السلام دا د وعا
 رواښووله ، اوزه دا د وعا په سجده کښی بیا وایم (رواه انبیعی) .

لدی تفصیل څخه به تاسو ته د دې مبارکې شپې دستور (کړنلاره) معلومه
 شوی وي او دا به هم درته معلومه شوی وي چې په دې شپه کی باید څه وکړو
 ؟ څنگه عبادت وکړو څنگه هد پرې ته لار شو او هلته څه وکړو او چی وروسته
 کورته راشو په عبادت مشغول شو دهغې طریقې د دې ټولو اعمالو کولو
 سنت طریقې به درته معلوم شوی وي . (فضائل الایام والشهور ص ۱۱۳) .

د حضرت عائشة (رضی الله تعالی عنها) بزړځي

د حضرت عائشې رضی الله تعالی عنه د خواب حاصل دادي ای د خدای جل
 جلاله رسول ته نعوذ بالله چی الله جل جلاله او دهغه رسول به لمانسره د ظلم
 منعامله کوي . خو زما فکر دا وو چی الله تعالی به درته حکم کړي وي ، یابه
 تاسو د خپل اجتهاد له مخې د کومې بلې بې کورتې ته ځئ علامه ابن

حجر رحمه الله د حضرت عائشې (رضی الله تعالی عنها) د دې جواب په باره کې وایی چې خدای ناکرده (خدای مه کره) که چېرې حضرت عائشة رضی الله تعالی عنها د محمد صلی الله تعالی علیه و آله وسلم په خواب کېسې نعم (هو) ویلې وای نو خبره به ډیره باریکه شوی وای، آن دا چې دا خواب به کفر حساب شوی وای لکن حضرت عائشې (رضی الله تعالی عنها) له ذهانت څخه کار واخیست ځکه یې خپله عاجزی او عذر ښکاره کړ. بیا حضرت محمد صلی الله تعالی علیه و آله وسلم د ولاړیدو وجه بیان کړه چې د شعبان په پنځلسمه شپه د دنیا اسمان ته تشریف راوړي، او یو بې پایه رحمت پر خپلو بندگانو کوی چې د بنو کلب د وزو د وزغنو (ورپو) په برابر خپل بندگان د دوزخ له اوره څخه ازاد وي، نو ځکه چې دا وخت دلوی خدای جل جلاله د مهربانې او احسان وخت دي ځکه ما وغوښتل چې په دې مقدس او مبارک وخت کېسې دخپل امت لپاره د مغفرت د دعاوې وکړم هغه وو چې جنت البقیع (د مسلمانانو هدیرې) ته ولاړم هلته له لوی خدای جل جلاله څخه په مغفرت مشغول شوم. (مظاهر حق جدید ص ۱۹۵ ج ۲)

د خدای جل جلاله د نظام سپکاوی

لوی خدای جل جلاله زموږ پر بد عملې او بد کارې ښه عالم (پوه) دي په کومو ورځو کېسې چې د بنده لپاره ډیر عمل کول ضرورت وي په هغو ورځو او شپو موږ لا په ډیرو گناهونو کېسې بوخت یو موږ دا ښه زده کوو پې د برات په پنځلسمه شپه کې پورته کیدل ضروري دي لیکن دا ځای مو هیر کړی چې ولی؟ او څنگه پورته کیدل ضروري دي؟ د خدای جل جلاله درضا او خوشحالولو لپاره نه، دخپلو گناهونو څخه د توبې کولو لپاره نه، خدای جل جلاله د رحمتونو څخه د برخې اخستلو، دخپلې عمل نامې څخه د گناهونو د پاکولو لپاره نه بلکه د خدای تعالی د قهر او غضب د حاصلولو

لپاره دخپلو گناهونو د پیرولو لپاره ، دخدای جل جلاله دنعمتو څخه دخان لپري کولو ، دخپلي عمل نامې دتورولو اودنيکيو ختم کولو لپاره (الا ماشاء الله) ای مسلمانانو ! غور اوفکر وکړئ ! غورپونه خلاص کړئ او واورئ ! لکه څنگه چې لوی خدای جل جلاله رحيم (رحمت کونکی) اوغفار (بخښونکی) دی همداشان جبار او قهار هم دي داسی عمل کول خودخدای تعالی په رحمتونو دملنډو وهلو سره برابر دي اولکه څنگه چې په ښو وختو کې داعمال صالحه (نیکو عملو) اجر زیاتیري ، همداشان دبدوکارو گناهونه هم زیاتیري . تاسو فکر وکړئ که چېرې یوپاچا خپل فوځ ته امر او اعلان وکړي ، چې سبا د (یوه معلومه ورځ) فلانکې گرونډ ته دفوځي ازموینې لپاره راشئ ، خپلي فوځي تجربې ښکاره کړئ ، دپاچاه له لوري به انعامونه درکړل شی اوفوځیانوداخبره واوریدله میدان (گرونډ) ته حاضر شول خودفوځي ازموینې لپاره نه دفوځي شجاعت کمالات ، دهرکلي اودفوځي قربانۍ دښکارولو لپاره نه بلکه دساتیري لپاره آیا پردي به پاچاه غصه نشی ایا ددې پرځای چې فوځیانو ته انعامونه ورکړي لعنت اوسرزش به ورنکړي ؟ خامخا به یې ورکوي . غور اوفکر وکړئ په کومه طریقه چې موږ دبرات شپه دخدای تعالی په حضور کوم عملونه کړي ، آیا دخدای تعالی قهر او غضب به له هرلوره پر موږ نشی نازل ، آیا داموږ دخدای تعالی پرحمتو پسخند نه دي وهلی بیا نو ولې مسلمان پر خپلو تکلیفونو اومصیبتونو ژارې تراوسه موږ اوتاسوڅه کړي دي خدای تعالی موپری ایښی دي خدای تعالی موهیر کړی دي دخدای تعالی دعبادت پرځای په شیطاني اعمالو فخر کوو ، خدای تعالی هم موږ پری ایښی یو . ای مسلمانو ! خپل عملونه بشپړ کړئ له نافرمانیو څخه راوگرځئ له عبث اوبې هوډه کارو څخه ځان وساتئ دیوه خدای تعالی بشپړ

تابع او مخلص بندگان شئ لکه خوارلس سوه کاله مخکې چې تاسو دهغه تابع واست . تاسو دخدای تعالی شئ خدای تعالی اوتول کائنات به ستاسو شپي (فضائل الايام والشهور ص ۱۱۵)

دشپي په کومه برخه کې پورته کيږي؟

اوس دغور او فکر خای دادی چې دشپي په کومه برخه کې پورته کيدل افضل دي؟ ددې تعين له قران کریم څخه هم کيږي اوله حديث مبارک څخه هم ځکه چې له قران څخه معلوميږي چې دشپي په اخيره برخه کې پورته کيدل ضروري ده . لکه څنگه چې الله تعالی وايي:

(إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً ۖ) (المزمل پښه ۲۹)

البته دشپي پورته کيدل سخت تکليف دي لکن خبرې يې صحيح برابري دي اوله ناشئة اليل څخه له خوبه وروسته ثابتيږي ځکه ددې په اختيار سره پر نفس ډير تکليف راځي نو ځکه دا افضل دي او دسورة له اخيري برخې څخه هم معلوميږي دا بهتري له قران کریم اوله حديث شريف څخه هم معلوميږي (۲ الله تعالی وايي) دشپي داخيري حصې فضيلت له ډير مختلفو احاديثو څخه معلوميږي اوله عقل څخه هم دامعلوميږي ځکه چې داوخت دخوب وي او خوب پري ښودل مشکل ، گران وي په يوه حديث کې راغلي دي چې کوم شخص دشپي پورته شې عاجزي او زاری کوي زه الله تعالی له هغه څخه ډير خوشحاليږم . ځکه چې زما درضا لپاره يې خپله محبوبه اوتوده (گرمه) بستره پري ايښی وي لډي نه هم معلوميږي چې دشپي اخيري حصه ډير فضيلت لري لکن که چاته دا کار مشکل وو بيا دي دشپي په اوله حصه کې څه برخه مختاره کړي ځکه چې په نورو شپو کې لوی خدای تعالی دشپي په اخيري برخه کې ددنيا اسمان ته راځي او په دې شپه (دشعبان پنځلسمه) کې له لمرلويدو وروسته راکوزيږي ځکه چې

کومو خلکو ته دشپې په اخیره کښې عبادت کول مشکل وي هغه دی
دافضيلت دشپې په لومړۍ برخه کښې حاصل کړی . کمه درجه يې داده
چې دماخستن ترلمانځه پورې دي په عبادت کښې مشغول شي
(التبليغ ص ۳۲ ج ۸)

دشیطان دهوکه (چل)

دادنفس عادت دي چې کله یوانسان دثواب حاصلولو اراده وکړي ، نفس
ورته خپلې بانې جوړ وي څو یې له دې کاره وگرځوی همداشان ، دبرات
دشپې او شنب قدر دعبادت په وخت نفس انسان ته دهوکه ورکوی چې
دشپې په اخیره کښې عمل فضيلت لري دشپې په اوله برخه کښې څه فائده
لری ؟ وگورئ څومره دافسوس ځای ده دشپې په اوله حصه کښې په
داسی شان لږي عظیم عبادت څخه یې برخې کيږی ، بعض انسانان دنفس
په ډیر خفي (پټ) چل سره غوليږی ددې لپاره عبادت کوی چی زه په خلکو
کښې مشهور شم په دې سره نفس خوشحاليږی خو دا عبادت هيڅ گټه نه
لری ځینی خلگ په دې نیت دشپې په ماخبره حصه کښې راپورته کيږی چی
په خلکو کښې ممتاز عابد ونومول شی لکن افسوس داتکبر اوغرور دي
چاته چی تکبر او غرور خوښ وي الله تعالی ته ډیر مبغوض دي (التبليغ ص ۳۷ ج ۸)

په مبارکه شپه کښې گناه کول

ددې مبارکې شپې ډیر فضيلت دي او په دې شپه کښې گناه کول هم ډیره
گناه لري په نسبت دنورو وختو ، لکه څنگه چې دځای حکم دي همداشان
دزمان (وخت) حکم دي دمثال په توگه : په یوه عام ځای کښې گناه کول ،
او په مسجد کښې گناه کول ډیر فرق سره لری بیا په مسجد و کښې مسجد

نبوی او مسجد حرام په کوم کبسي چي لمونځ کول ترنورو زيات (ډير)
 ثواب لري . په داسي پاک ځي کبسي گناه کول او په مسجد کبسي گناه کول
 ډير عذاب لري لکه څنگه چي په يوه عام وخت کبسي گناه کول او بل په يوه
 مبارک وخت کبسي ډير لوی عذاب لري مثلاً : په روژه کبسي گناه کول ډير
 بدکار دي تردي چي بيله روژي وي دا هم مبارکي ورځي دي په دي کبسي
 گناه کول ډير لوی عذاب لري . (التليخ ص ۷۵ ج ۸)

ددي شپې گناه

کومه گناه چي په دي شپه کبسي کيږي دوه ډوله ده : يو ډول هغه گناه چي
 د عبادت په رنگ نه وي ددي بدوالي ډير ظاهر او ښکاره ده . لکه پدي شپه
 اورو نه لگول . له دي څخه ډير زياته نقصانات راپيدا کيږي مالي تاوان هم
 دي ، او کله دچالاس ، يا کور يابل څه اندام پري سوي وي له گناه څخه
 علاوه نور نقصانات هم ورسره ترلي دي دوهم ډول هغه گناه ده چي په رنگ
 د عبادت سره وي . دا بدعت ده لکه څنگه چي په اکثره خلکو کبسي دارواج
 دي چي په دي شپه (حلوي) پخوي څنگه چي په بدعت کبسي خوند يامزه
 ډيره ده ځکه ډير انسانان پري مبتلا دي . اودخپلو په جوړولو سره يې
 روابولي يوتأويل (حيله) داده چي د نبی کریم صلی الله عليه وسلم غاښ
 مبارک شهيد شوی وو او محمد صلی الله عليه وسلم حلوي خوړله ،
 دا خبره غلطه ده دا عقیده لرل گناه ده ځکه چي دا واقعہ په شوال کبسي وه
 بعض خلگ وايي دا د حضرت امير حمزه رضی الله تعالی عنه د شهادت
 ورځي دي دا د هغه فاتحه ده ، دا هم بي بنياده ده ځکه چي د حضرت حمزه
 رضی الله تعالی عنه شهادت هم په شوال کبسي وو . اصلاح الرسوم ص ۱۳۲

اکثره خلگ په داسی گناه اخته دي چې دامنغ کيږي هم نه ځکه چې بدعت کښی ډير خوندي دي . بدعت هم يوو عظيمه گناه ده لازمه ده چې په دې مبارکه شپه کښی ځان ترينه وژغورئ . (التبليغ ص ۲۴ ج ۸)

دالفیه (زرگونې) لمانځه حقيقت

دا خبره هم د یادولو وړ ده چې په ځينو کتابونو کښی ليکلې دي چې دشعبان په پنځلسمه شپه دا خاص نفل (چې سل رکعت او په هر رکعت کښی لس ، لس ځله قل هو الله ويل کيږي) چې کول يې په کار ده ځکه دا په کوم قوی حديث ، يا ديو صحابي او تابعی له قول څخه نه ده ثابته ، دعبادت په تعين کښی کوم قيد نشته . په احاديثو کښی دمبارکو شپو په عبادت کښی کوم قيد نشته . کوم چې چاته اسانه وي بايد هغه وکړي ، که څوک نوافل کوی او که تسبیحات ورته عام اختيار شته کوم چې دمخکې علماؤو له لورې دنوافلو کوم خاص هيئت ذکر شوی دي ، ددې سبب دادی چې کوم پير و خپل مرید ته په يو خاص حالت کښی داطريقه ویلی وي ، خودهغه لپاره ضرور یومصلحت ده ، لکن داطريقه عامول بدعت دي ، همداشان نورو بزرگانو ته بدويل رواندي په حديث شريف کښی کوم معلوم عمل نه دي راغلی که غواړی چې تلاوت وکړي ، يا دلوی خدای تعالی ذکر وکړي ، يانوافل وکړي اويا نصیحت بل چاته کوی يا يې پخپله واوري لکه څنگه چې حضرت اشرف علی تهانوی صاحب فرمایلي دي په کانپور کښی مور په دې شپه باندي نصیحت (تبليغ) کاوو ځکه چې په نصیحت کښی سری ته خوب نه ورځی ، خوبيا هم ځینی ملگری ويده وو (التبليغ ص ۴۱ ج ۸)

ښه فکر وکړئ چې په دې شپه کښی دعبادت کومه خاصه طريقه نه ده ثابته . خوښه مو که دچانصیحت اوری . نوکه نفل کوی او که تلاوت قران کریم کوی دهرڅه اختيار دي دا کوم حديث چې دي : (صوموا نهارها) دا امر هم

لپاره داستحباب دي يادېنځلسمې ورځې روژه نيول مستحب ده فرض او واجب نه ده ، غرض (قومو اليلها) له دي څخه ددې شپې فضيلت ثابتېږي او په حديث كښي راغلي چې لوى خداى تعالى په دي شپه كښي د دنيا اسمان ته راكوزېږي (هل من داع فاستجيب له هل من مستغفر فاغفر له) يعنې كوم دمغفرت غوښتونكى شته چې بخښنه ورته وكړو؟ آيا كوم دوعا كونكى شته چې دوعا يې قبوله كړو؟ ترسهاره پورې به درحمت لمن ويږه وي (البلېغ ص ۸۴ ج ۸ الترغيب ص ۱۰۴ ج ۲).

د بخښنې په شپه كښي هم يې برخيتوب

وعن ابى موسى الاشعري رضى الله تعالى عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ان الله تعالى ليطلع في ليلة النصف من شعبان فيغفر لجميع خلقه الا المشرك او مشاحن - رواه ابن ماجه ورواه احمد عن عبدالله بن عمر وبن العاص رضى الله تعالى عنهم

ژباړه : له حضرت ابو موسى اشعري رضى الله تعالى عنه څخه روايت دي چې حضرت محمد صلى الله عليه وسلم وويل : لوى خداى جل جلاله د شعبان (برات) په پنځلسمه شپه خپل مخلوق ته متوجه كيږي له مشرك او حاسد څخه علاوه نورو ټولو ته بخښنه كوي په يوبل روايت كښي راغلي دي چې له كينه گر او له ناحقه وژونكي څخه علاوه نورو ته بخښنه كوي.

تشرېح : د حديث شريف حاصل دادى چې لوى خداى جل جلاله په دي مباركه او مقدسه شپه كښي له خپل رحمته سره مخلوق ته متوجه كيږي ، رحمت يې دومره په جوش راځي چې خپل حقوق هم ورمعافوي (بخښي) او انسان ته دومره مهلت وركوي چې دخداى تعالى په بندگي عبادت

او طاعت کښی نیمگړتیا ولري باید بشپړ یې کړی او د تیر وخت له اعمالو توبه وکارې نو به یې توبه قبوله کړی . او که چېرې توبه ونه کارې او خپلو بدو عملو او بد اعتقاد ته دوام ورکړی الله تعالی به یې پخپل عذاب مبتلا کړی . له حاسد (کینه) څخه هغه شخص مراد دي او په خپله سینه بغیر له کومې شرعې وجې بلکه دخپلې نفسې تقاضا له وجې له چا سره حسد او کینه کوی او په خپله سینه کښی د حسد اور بلوي داسې بد بخت انسان ددې مبارکې شپې له برکته څخه هم بې برخې دي داسې څوک به دخدای تعالی له رحمته او بخښنې څخه بې برخې وي : ددې تفصیل په مختلفو احادیثو کښی راغلی دي چې ددې شپې له برکته ، مشرک ، ناحقه قاتل او کینه گر بې برخې دي په ځینو روایتو کښی داهم راغلی دي چی صله رحمی قطع کونکی (له وروره ، قریبه او دوست سره تعلق نه ساتی) هم الله تعالی نه بخښی . او په ځینو روایتونو کښی داهم راغلی دي چی پایڅې (پرتوگ ترپنډیو) کښته کونکی ، دموراو پیلار ناقرمانې کونکی ، همیشه شراب څښونکی ، زانی ، او په ظلم محصول اخستونکی ، جاذوگر ، کاهن (دغیب خبرې کونکی) اوسازنده اوباجه غړونکی پر دي ټولو دخدای تعالی درحمت نظر په دې مبارکه شپه کښی نه کیږی (انوذبالله خدای تعالی ته پخپل فضل کرم مورې ته هدایت وکړی اوله داسې خلکو څخه مو مه حسابوی .

(مظاهر حق جدید ص ۲۰۲ ج ۲) .

دې برخې خلکو است

له مختلفو روایاتو څخه دبرات دینځلسمې شپې فضیلت په روښانه توگه معلوم دي چې داشپه دالله تعالی په وړاندې مبارکه اوقیمتې شپه ده ، او الله تعالی پر خپلو بندگانو عام رحمت کوی او خاصه توجه لکن دارحمت پرهغو کسانو کوی چی هغوی هم ددې رحمت په انتظار ناست وي خپل

د نبيوي او اخروي حاجات د لوی خدای تعالی په وړاندې عرضوی اولوی خدای جل جلاله یې ورپوره کوی لکن ځینی داسی سخت گناهونه دي چې ترڅو ورڅخه توبه ونکړی سوال یې نه قبلیری :

اول: مشرک دوهم: کینه گر دریم: دمور او پلار نافرمان څلورم: زانی پنځم: شراب خور شپږم: کاهن اووم: صله رحمی قطع کونکی اتم: پرتوگ تر پندیو لاندی کونکی. دلته د هر یوه په اړه څه تفصیل ته ضرورت دي:

شُرک : د خدای تعالی په ذات او صفاتو کبسی بل څوک شریک کول ، اوله هغه سره دمعبود په شان معامله کول او د هغه عبادت کول او نور ... د الله تعالی ارشاد دي (**إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا**) (پاره ۵ سورة النساء)

ژباړه : بیشکه الله تعالی بخښنه نه کوی هغه چاته چی له الله تعالی سره شریک نیسی ، اوله دي لاندی نورو ته بخښنه کوی چی خوښه یې شی ، دوهم ایت: (**وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ**) (سورة لقمان . پارده ۶)

ژباړه : او کله چی لقمان وویل خپل زوی ته کله چی یې هغه ته نصیحت کوی ای زویه له الله تعالی سره شرک مه نیسه ځکه چی شریک نیول لوی ظلم دي له خدای جل جلاله سره شریک نیول دا ډیر لوی جرم او نافرمانی ده ، او د بخښنی قابل هم نه ده پر خپل ځان باندی تردی بل لوی ظلم نشته چی همیشه په هلاکت او بربادې کبسی وي الله تعالی چې د ځمکې او اسمانونو خالق دي ، د ټولو مخلوقاتو مالک ، یوازی اوبې احتیاجه دي ، د هغه هیڅ

شريک نشته ((قل هو الله احد) لوی خدای جل جلاله چي کریم اورحیم ذات دي داسې چاته مغفرت نه کوی ، لکه څنگه چي د خدای تعالی له ذات سره شریک نیول ظلم عظیم دي ، همدارنگه دهغه له صفاتو کمالیه وو سره شریک نیول هم لویه گناه ده. (حقیقت شب برات ص ۱۹)

کینه څه ته وايي ؟

د یو مسلمان له بل مسلمان سره کینه کول بالکل نارواده او د خدای تعالی له رحمت څخه دلبرې کیدو سبب دي الله تعالی فرمایي:

(خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۱۹۹) (پاره ۹ سورة الاعراف ، عفوه او درگذر خوښه کړه ، په نيکي امر کوه اوله جاهلانو څخه ځان وژغوره ، له انسان څخه حتما خطايي کيږي که چيري داسې وشول ، بيا معافي دالله تعالی ډيره خوښه ده ، ځکه يې وفرمايل چي معافي (بخښنه) اختيار کړه او که له بي عقلانو څخه چيرته کومه خبره درته وشي ، ځان ترينه وژغوره ، جنگ او جدال مه ورسره کوه حديث شريف کښي راغلي دي قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا تباغضوا رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: چي يوله بله سره بغض مه کوي .

کینه : کومې ته چې په عربي کښي حسد وايي تعريف يې داسې شوی دي کله چي له يوه دښمن څخه انتقام (بدله) اخيستل ممکن نوي ، دخپل قهر په راکتړولولو سره پر زړه تکليف راځي بس ددې علاج دادی چي دخپل

مقابل شخص بدی ورمعاف کړه او راشه دوشه ورسر شروع کړه په یوڅو ورځو کښی به ټول مشکل حل شی. (تعلیم الدین مولانا تھانوی رحمہ اللہ ص ۵۸).
 په حدیث شریف کښی راغلی دي چې نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ویلی دي چې تعلق ختم کونکی جنت ته نه شی داخلیدلای (بخاری، مسلم)
 له حضرت ابوهریرة رضی اللہ تعالیٰ عنہ څخه روایت دي چې په هره دوشنبه او پنج شنبه د جنت دروازی خلاصیږی او هر هغه بنده ته مغفرت (بخښنه) کیږی چې له خدای تعالیٰ سره شریک ونه نیسی لکن هغه څوک لږي مغفرت څخه بې برخې دي چې دده اود مسلمان ورور په مینځ کښی کینه وي. (مشکوٰة ص ۴۲۷).

له حضرت ابوهریرة رضی اللہ تعالیٰ عنہ څخه روایت دي: چې نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم وفرمایل: چې په هره هفته کښی په دوشنبه او پنج شنبه د ټولو انسانانو اعمال خدای تعالیٰ ته وړاندی کیږی، او هر مؤمن ته بخښنه کیږی، مگر نه هغه خلکو ته چې یوله بل سره کینه ولری، او ددې خبرې ډیر تائید کوو، چې داخلگ دي کینه پریږدي او یوله بل سره دي ملاقات وکړی. (مشکوٰة شریف ص ۴۲۸)

په دې روایاتو کښی دکینه دبدعمل بیان شوی دي کوم چې په دنیا او اخرت کښی دهلاکت سبب دي خپل مینځې اړیکې خدای تعالیٰ ته ډیرې خوبښې دي، که چېرې دڅه مشکل له وجې کوم خفگان پینښ شی، باید ژر صلح وشې او چې اوږد نشې، ددې لپاره ښه لاره سلام اچول دي چې دتعلق او محبت یوازنی لاره ده. تر درو شپو او ورځو زیات باید تعلق پری نشې ځکه چې په حدیث شریف کښی راغلی دي چې له خپل ورور (مسلمان) سره تر درو شپو او ورځو زیات خفگان کول حرام دي چې یو له بله په تریو تندي سره گوری. (مولانا محمد رفعت قاسمی)

صله رحمې قطع کول څه ته وايي ؟

څرنگه چې د قريبانو او خپلوانو حقوق پرموړو واجب دي ، دهغو نه ادا کول ، له هغوی سره بده رویه (سلوک) کول او تعلقات ختم کول د صله رحمې قطع کول دي . په احاديثو کې د کينې ډير بدوالی ، راغلی دي ، او کينه گر ته يې ډير بدويلی ، د نبی کریم صلی الله عليه وسلم وينا ده چې دوی گنا وي ډيرې سختې دي چې کونکی ته يې په دنيا او هم اخرت کې عذاب ورکول کيږي (۱) بغاوت (ظلم) (۲) صله رحمې قطع کونکی (مشکوة شريف) .

په ډيرو احاديثو کې راغلی دي چې الله تعالی فرمايلي دي : د (رحم) لفظ د الله تعالی له پاک صفت رحمن څخه مشتق دي څوک چې ، له چاسره رحم کوی رحمن پر هغه باندی رحم کوی ، او څوک چې له چاسره ، قطع کوی رحمن به له هغه قطع کوی (فضائل صدقات ص ۲۱۹ ج ۱) فقيه ابوالليث رحمه الله عليه ويلي دي : چې صله رحمې قطع کول دومره بده گناه ده چې د ډيرې او مرتبې خاوندان هم دخدای تعالی له رحمته يې برخې کوی ، نو ځکه دهر مسلمان لپاره لازمه ده چې ډير ژر له دې بده کاره توبه وکارې او که يې چېرې عادت وي نو ضرور دې پريږدي او تعلق دي زيات کړی .

حضرت عبدالله بن مسعود رضی الله تعالی عنه یوه وروځ دسهار له لمانځه وروسته یوه مجلس ته تشریف یووړ او ورته یې وویل : که په تاسو کې څوک د صله رحمې قطع کونکی وي لاړ دي شی ځکه چې موږ خدای تعالی ته سوال اوددوعاوي کوو او پر صله قطع کونکی دخدای تعالی درحمت دروازي بندې وي . وگورئ څومره دناراضی ځای دي ، شاید چې د عبدالله بن مسعود رضی الله تعالی عنه جنره دې دقران او احاديثو په رڼا کې وي ددوعا په کولو کې له صله رحمې نه توبه ضروري ده . که چېرې دوعا په اجتماع سره کيږي ، ددوعا په ادا کې داهم ده چې له داسې

گناهونو څخه به پاک وي چې دخدای تعالیٰ رحمت ورباندې نه کیږي ، کله چې دکیني دومره گناه ده چې په سبب سره یې بل څوک دخدای تعالیٰ له رحمته لېری کیږي نو پخپله به دکینه گره څه حال وي ، همداراز ددې شخص توبه نه قبلېږي ترڅو چې یې ځان ترې ساتلی نه وي . (حقیقت شب برات ص ۲۴) په خپلو مینځو کښی دښمنی کول ، دیروخت دحق اونا حق په فرق کښی غفلت وي ، دبل حق چې دکوم چا پرذمه وي هغه له نظره غورځوی ، دشریعت پاک تعلیم دادی که چېرې ددوو ورونو په خپل مینځ کښی کوم تعصب پیدا شي باید په ایماندارۍ سره هر شخص خپلې گناه ته څیر شي او خپله گناه تسلیم کړي او توبه ترینه وکارې او صلح وکړي . او خپله ایماني جذبه باید رامنځ ته کړي او ترټولو مخکې صلحې ته غاړه کښیږدي . خدای تعالیٰ چې انسان ته کوم جسم اوصورت ورکړي دایو امانت دي ، انسان ددې په سبب سره په نیک کار کښی پوره کوشش کولای شي ، باید ضائع یې نکړي او کوم شخص چې دا خیانت کوي بدیانتې کوی دخدای تعالیٰ په نزد داشخص لوی مجرم اوباغي دي ، کوم څوک چې دشپې له برکته څخه بې برخې شي دنورو ډیرو سزاگانو مستحق گرځي . (الترغیب ص ۲۷۰ ج ۳) .

تر پندیو لاندې دپایڅو څرول

تر پندیو لاندې پرتوگ یا لنگ کول یا لوی لستونې جوړول یا لوشمله پریښوول ، دبخاری اومسلم شریف په حدیث کښی راغلی دي چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم وویل : چې دخدای تعالیٰ درحمت نظر پرهغو خلکو نه کیږي چې پایڅې یا لنگ ترپندیو لاندی کوی .

دوهم : په دوهم حدیث کښی ددې اندازه معلومه شوی ده ، چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم وفرمایل چې : دکوم چا پرتوگ چې ترپندیو لاندی وي داشخص به په دورځ کښی وي . (بخاری شریف) .

درېم: په درېم حديث كښی دنورو جامو خړول هم حرام بلل شوی دي نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلی دي: چې اسبال (يعنی اورېدول له خپلې اندازې څخه که پرتوگ وي که کرتی ، او لنگوته نوډا که د تکبر له وجې اورېده وي الله تعالی ورته درحمت په نظر نه گوري. ددې حديث روايت (ابو داؤد ، نسائي او ابن ماجه کړی دي) او ددې په تائيد کښی یو بل حديث داسې دي چې کوم شخص خپلې جامې خړولې وي خدای تعالی ورته درحمت په نظر نه گوري. (ددې حديث روايت امام بخاری شريف کړی دي) . په دې حديث کښی مطلق کالې ذکر شوی دي ، مگر د پای په څو حديثو کښی ذکر شوی دي. او دنورو جامو په هکله علماؤو محقيقنو ویلې چې لستونې ترگوتو تيريدل او شمله ترنيمي ملاتيريدل داتول په اسبال کښی داخل دي او ممنوع دي. بعض کم فهم خلگ وايي چې داممنوع هغه وخت ده چې دتکبر له وجې وي که ځيرشو لمړی خو داويل غلط دي چې وايي موږ خوتکبر نه کوو ، بيانو ولی داسې کوی ، سنت طريقه ولې نه اختياروي ددې په اختيارولو کښی موزره ولی تنگيری ، لنډې پايڅې مو ولی نه خوښيری آیا داتکبر نه ده نوڅه ده ؟ بل په حديث شريف کښی چې کوم دتکبر لفظ راغلی دي دا قيد اتفاقی ده احترازی نه ده څنگه چې يې اکثره خلگ دتکبر له وجې کوی نوڅکه (نبي کریم صلی الله علیه وسلم) دا قيد ذکر کړ لکن دامطلق حرام دي په بل حديث کښی چې دپنډيو حد معلوم شوی هلته پکښی دتکبر لفظ نشته مطلق ناروا ده که دتکبر له وجې وي او که بغير دتکبر ، مگر که دتکبر له وجې وي بيا دوې گنا وې شوی اوبيله تکبره يوه گناه ده ، هسې دروا والی لپاره بانې مه لټوی ، که څوک وايي چې دامطلق (بغير له قيده دتکبر) موږ په مقيد (سره له قيده

دتكبره (حمل كوو ، ددې ځواب په اصول فقه حنفي كښي شوي چې مطلق پر خپل اطلاق پاته دي ، غرض دا چې درواوالي لپاره هيڅ صورت نشته .
ځيني خلگ په لمانځه كښي پايڅي يانور كالي برابر وي لکن له لمانځه نه بغير هم له گناه څخه ځان ساتل پكار ده بعض خلگ پايڅي غټي (اوږدي) جوړوي خوبيا يې په لمانځه كښي بيرته راټولوي مگر اصلا په وخت ضائع كولو كې گناه ده كه پنډۍ پټې وي كه بنكاره ، او خياط ته هم داسي كالي جوړول جائز نه دي ځكه چې په گناه كښي كومك كول هم گناه ده ، بايد ټول خياطان داسي ناروا كالي جوړ نكړي له خداي تعالي څخه دې حلاله روزي (رزق) طلب كړي . (اصلاح الرسوم ص ۲۸)

دسپي شرعي حكم

دناروا رواجو څخه تصوير (عكس) اوسپي بلا ضرورته ساتل هم شامل دي دبخاري اومسلم شريف په حديث كښي راغلي چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي چې هغه كورته درحمت ملائكي نه داخلېږي چې پكښي سپي يا عكس وي ، نبی کریم صلی الله عليه وسلم ويلې چې ترټولو غټه گناه تصوير جوړول دي يوه حديث كښي راځي چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم ويلې چې ترټولو غټه گناه تصوير جوړول دي ، يوه حديث شريف كښي راځي چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم ويلې : څوك له دريو غرضو بغير سپي ساتي .

اول: دمال (پيسو) دحفاظت لپاره

دوهم: دبنكار لپاره درپيم:

دكور يا كښت دحفاظت لپاره دهغه له ثوابه هره ورځ يو قيراط كمېږي (دقيراط اندازه په حديث كښي واحد دغره په مثال ده) دا حديث په بخاري شريف اومسلم كښي راغلي په دي احاديثو كښي تصوير جوړول ، تصوير

ښوول بغير له ضرورته سپی درول حرام ثابت شوی دي د جدید تهذيب په
 لوازمو کې بلل شوی وي لږ حقیقت ته خیر شی ، له دي دواړو شيانو څخه
 پوره ځان وساتئ . د بعض خلگو عقلونه دي حال ته رارسیدلی دي چې
 د سپیو صفات حمیده (ښه صفات) بیانوی او د ممانعت لازمه بند وي خو په
 پټه کې حکم شرعی لغو کوی خو که د چا د خیال وي نو دایمان دنوی کولو
 ضرورت ورته شته . له مسلمانیدو وروسته د شرعي احکامو د علت
 پوښتنه (طلب) کول مناسب نه دي ډیر مجازی (دنیوی) احکام په علت
 سره نه معلومېږي ، بې له علتو یې منل لازم دي د حاکم حقیقي لوی خدای
 تعالی په حکم کښی ولی څه څوک ویل وکړي ؟ که څوک ووايي چې زموږ
 د دین احکام له عقل سره برابر دي ، مگر ددې ځواب دادي چې له عقل سره
 برابر دي مگر بعض احکام ته عقل نه شی رسیدلای ، مثلاً ډیر شيان په
 سترگو لیدل کېږي مگر په صحیح توګه یې سترګی ادراک شي کولای ،
 دا د عقل کار دي چې دا احکامو علت وپيژنی ، دا عقل د انبیاء علیهم السلام
 د کامل اولیاء او د علماء راسخینو عقل وو چې دلوی خدای تعالی خاص
 رحمت وو ، د عامو خلگو په عقل کښی دومره قوت نشته ، او ددې زمانې
 متعلمین د عامو له صغه نه وزي ، دا چې له دې څخه د دین اصول مراد دي چې
 دا عقلي دي یعنی : څوک چې قران کریم او حدیث نه منی ، پر توحید (د الله
 تعالی پر یوازی ذات) اورسالت ایمان یې علم په دلیل عقلي سره هم
 ثابتیږي او فروعی شيان یعنی فلانکی شی ولی حرام دي فلانکی ولی حلال
 دي داسې شيان په عقل سره ثابتول ضروري نه ده بلکه ددې منل په دلیل
 شرعی سره پکار ده ، او د عقل موافقه هم دا خبره ده چې حاکم ، حاکم منل په
 دلائل مختلفه و سره کله چې حاکم په حاکم ومنل شی ، بیا دهغه د هر حکم
 دلائل پوښتل یو قسم بغاوت (نافرمانی) ده یعنی چې کله خدای تعالی

ومنی ایمان ورباندی راوړي بیا باید دهغه هر حکم ومنل شي . او علت یې ونه پوښتل شي ځکه چې دنیایې قوانین په وجه او علت سره زمور په ذهن کښی نه راځی مطلب غرض دا چې شرعي حکم یې له کومې نزاع څخه منل واجب دي هو . وروسته له منلو څخه دکوم حکمت لپاره که تحقیق وشي دا جائز دي بعض خلگ حيله جوړ وي چې مور سپی د حفاظت لپاره ساتو ، لکن پوه شی چې الله تعالی په هر نیت عالم او پوه دي که چېرې فقط یوازې د طبیعت برابرولو لپاره ساتل کیږی د ابالکل حرام دي سپی خو هغه څوک ساتی چې پیره داریې نوی خپل مال . کور او پسونه ورباندی ساتې نن سبا خو الحمد لله دهرچا پیره دار شته نو د سپی څه ضرورت دي ؟ همد اشان د بنسکار تمام اسباب شته ، لکه : کلاشینکوف ، توپک او توپنچه ، نو ولی سپی څوک و ساتی ؟ (اصلاح الرسوم ص ۳۰ از حضرت مولانا اشرف علی تها نوری رحمة الله علیه)

د تصویر شرعي حکم

ځینی خلگ وايي چې نا جائز خو پوره (مکمل) تصویر دي مور خو نصف تصویر جوړ وو او ساتوي نو ځکه دا جائز دي کله چې په تصویر کښی داسې عضو (اندام) نه وي چې بغير له هغه ژوند ممکن نوی دا جائز دي حقیقت دادي چې عکس (تصویر) تر هغو پوری نا جائز دي چې تر څو دهغه حیوان شکل ته بند معلومیري . مثلاً که دانسان نمایی تصویر واخیستل شي چې مخ او نوری اعضاوي یې معلومیري د ابالکل حرام وي ، او داسی نور حیوانات . ځینی خلگ اعتراضات کوي چې دروپو (پیسو) عکسونه هم باید نا جائز شي ځکه له هغه څخه هم انسان معلومیري ؟ ځواب دادي چې دلته اشد (سخت) ضرورت دي او د ضرورت په وخت کښی مکلفیت کمیري او نور خلگ یوازې د شوق لپاره سپی ساتې چې دا قطعاً حرام دي . (اصلاح الرسوم ص ۳۱)

مسئله : په کوم کور کښی چی سپی سور (خنزیر) ، شراب ، زانی یا زانیه او تصویر (عکس) وي داسې کور ته درحمت ملائکه نه داخلیری .
(غنیة الطالبین ص ۳۸۰)

د نجوم علم

حضرت عبدالله ابن عباس له نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه روایت کوی : چی چاد علم نجوم یوڅه برخه چې د شریعت مخالفه وي حاصل کړی گواکی دي شخص جادو حاصل کړ او نجومې کاهن دي کاهن جادوگر دي او جادوگر کافر دي . (مسکوة ص ۳۹۴)

له حضرت ابوهریره رضی الله تعالی عنه څخه روایت دي چی نبی کریم صلی الله علیه وسلم وویل : (ومن سحر فقد اشرك)

ژباړه : چا چې جادو وکړ هغه مشرک شو . (نسائی شریف ص ۱۷۱ ج ۲)

جادو او داسی نور تمام (تول) د شرک او کفر بناخونه دي کوم چی بالکل حرام دي همداشان جادو کول هم حرام دي او بل چاته جادو ورکول هم حرام دي نن سباد عامو خلگوب او جود خواص هم په دي مهلک مرض کښی مبتلا دي . چېرې چې له چا سره یې د نښمنې وې یا کومه بله خبره وي ، ضرور جادو ورباندې کوی او دخپل زړه پراس ورباندې کارې بنحینه مخلوق هم په دي کښی مبتلا (اخته) دي کله چې معلومې خبرې مخ ته راشي ضرور منډې وهي او داجادو کوی که چېرې یوه مسلمان ته کوم ضرر ورسیده مخکې وعید ونه ورته راجمع کیرې او داکار قطعاً ناجائز او حرام دي . لدې ټولو شیانو څخه ځان ساتل پکار ده ، څوک چې داکار کوی هغه هم سخت گنهگار دي او پر دې باندې اجرت (مزدورې) اخیستل او ورکول دواړه حرام دي . (حقیقت شب برات ص ۱۵)

د شراب څښلو حکم

اسلام شراب او هره نشه کونکې شی حرام کړی دي ، په قران کریم او احادیثو کښې ددې حرمت مفصل بیان شوی دي:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ

رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۙ) (پاره ۷ رکوع ۲)

ژباړه اي هغو کسانو چې ايمان موراوړي بي شکه شراب ، خمار ، اوبت پرستی ټول بدله کارونو د شيطان څخه دي نو پر هيز ترينه وکړيئ بنايي چې خلاصون ومومي . په مشکوة شريف ص (۳۸۲) کښې حضرت ابن عباس له نبي کریم صلی الله عليه وسلم څخه روايت کوي چې: (کل مسکر حرام) هر نشه کونکې شی حرام دي .

له حضرت عبدالله بن عمر رضی الله تعالی عنه څخه روايت دي چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم وويل: احسان اچونکی ، د مور او پلار نافرمانې کونکی او شراب څښونکی به جنت ته نه داخلېږي (مشکوة شريف ص ۴۲۰) په يوه بل حديث کښې د نبي کریم صلی الله عليه وسلم څخه ارشاد دي: چې پر دريو خلکو جنت حرام دي له هغو څخه يو شراب خور دي (مشکوة شريف ص ۳۱۸)

د غيب وپونکې حکم

په حقيقت کښې علم غيب د خداي تعالی ذاتي صفت دي له الله تعالی څخه بغير علم غيب په خپله اصطلاحې معنی د بل چا لپاره نشته نو ځکه د غيب خبرې ويل او پلټل يې په هره طريقه چې وي صحيح نه دي شريعت بالکل حرام بللی دي ، په قران کریم او احادیثو کښې ددې تفصيل راغلی دي چې

علم غيب يوازي خدای تعالی لره ثابت دي د لوی خدای تعالی فرمان دي

چې ((إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ)) (پاره ۲۱ سوره لقمن).

په احاديثو کښې پرداسې شخص چې د علم غيب خبرې پوښتې او بل چاته يې وايې سخت عذاب راغلی دي له حضرت حفصې رضی الله عنها څخه روايت دي: چې څوک دهغه چا څنگ ته راشې چې هغه د علم غيب خبرې کوی اوله هغه څخه کومه خبره وپوښتې ددې شخص لمونځ (۴۰) ورځې نه قبلېږي (متکوة ص ۳۹۳).

دمور اوپلار نافرمانې کونکي حکم

د انسان په تربيه کښې دمور اوپلار درجه له ټولو انسانانو څخه لوړه ده. نو ځکه هر راز نيکې او ښه رويه له مور اوپلار سره پکار ده. په خاصه توگه چې کله يوله دوی څخه بوډاشی. په داسې حالت کښې لازمه ده چې هر راز خدمت او په نرمې سره خبرې وشي. په ژبه لاس او پښو ددوی په وړاندې هيڅ دبد تمیزی اظهار بايد وشي. بلکه ددوی مخکې حقوق ياد کړي او دمغفرت دوعا ورته وکړي. مور اوپلار دخپلو بچيانو په ډير شفقت سره حفاظت کوی نو پکار ده چې نن دهغوی هر اړخيز خدمت او شفقت ورباندې وشي او په هر حالت دهغوی خدمت وشي يوازي خدمت نه بلکه له لوی خدای جل جلاله څخه دمغفرت دوعاوي هم ورته شي دمور اوپلار سره دښه سلوک په باره کښې بي شميره صحيح احايث راغلی دي چې مور وور څخه خو رااخلو: امام احمد او مسلم دابوهريرة رضی الله تعالی عنه څخه نقل کوی چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم وفرمايل: ذليل دی وي هغه څوک چې ورسره مور اوپلار يا يوله دوی څخه ژوندي وي بيا هم جنت ته داخل نشي (يعنی ددوی خدمت او فرمانبرداري ونکړي) يو صحابی دنبی کریم صلی الله عليه وسلم په خدمت کښې حاضر شو او ويې ويل ای

د خدای جل جلاله رسوله! ما د جهاد اراده کړې ده او ستا سره مشوره کوم ،
 نبی کریم صلی الله علیه وسلم ورته وویل چې ستا مور شته؟
 صحابی ورته وویل هو (شته) بیانیی کریم صلی الله علیه وسلم ورته وویل
 دمور خدمت پرتالازم ده هغه وکړه جنت دهغې ترپښو لاندې ده په مختلفو
 مجالسو کښې نبی کریم صلی الله علیه وسلم دا حدیث دوه واره ویلي دي
 (رواه النسائی وابن ماجه).

نبی کریم صلی الله علیه وسلم ویلی دي چې د خدای تعالی رضاء دمور
 او پلار په رضا مندي کښې ده ، د الله تعالی نارضائی دمور او پلار په
 نارضائی کې ده . (ترمذی تفسیر بیان السبحان ص ۳۹۵ ج ۲).

د شعبان (برات) دروژې ثبوت

وعن علی رضی الله تعالی عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم
 اذا كانت ليلة النصف من شعبان فقوموا ليلها وصوموا يومها فان الله تعالى ينزل
 فيها بغروب الشمس الى السماء الدنيا فيقول الا من استغفر فاغفر له الا مسترزق
 فارزقه الا مبتلى فاعافيه الا كذا وكذا حتى يطلع الفجر (رواه ابن ماجه)

ژباړه: له حضرت علی رضی الله تعالی عنه څخه روایت دي چې نبی کریم
 صلی الله علیه وسلم وویل: کله چې د نصف شعبان شپه راشی (د برات
 پنځلسمه شپه) په شپه یې لمونځ وکړئ او په ورځ یې روژه نیسی ځکه چې
 لوی خدای تعالی په دې شپه تر لمر ولیدو وروسته د دنیا اسمان ته تشریف
 راوړی (یعنی له خپله خاص رحمته سره توجه کوي) او د دنیا خلکو ته
 وایي چې خبر اوسئ! کوم دمغفرت غوښتونکی شته چې زه بخښه ورته
 وکړم؟ خبر اوسئ! کوم درزق غوښتونکی شته چې ورته رزق ورکړم؟ خبر
 اوسئ! کوم مصیبت زده شته چې ورنه خلاص یې کړم؟ خبر اوسئ! داسې
 اوداسې (یعنی الله تعالی د هر شې نوم اخلي او بڼده ته اواز کوي مثلاً)

وايي آيا شته كوم غوښتونكي چې څه وركړم ؟ آيا شته كوم غمجن چې خوشحاله يې كړم ؟ او داسې نور دادر حمت او ازونه به جاري وي تر صبح صادق پوري (ابن ماجه).

تشریح : د برات د شپې دنعمتونو او فضيلتونو څومره لوړ مقام دي ؟
 د اهغه مقدسه شپه ده چې لوی خدای تعالی دخپل خاص رحمت سره د دنیا اسمان ته تشریف راوړي خپل بندگان و خپل رحمت عامه ته رابولي ، بشارت دي هغه نیکبخته انسانانو ته كوم چې په دې مبارکه شپه کښی دلوی خدای تعالی در حمت سیوري ته ناست وي . عبادت او بندگي کوی ، دخدای تعالی په وړاندی خپل ضرورتونه او حاجتونه وړاندی کوی او خدای تعالی په خپل رحمت سره دهغوی سوالونه قبلوی . افسوس دی پر هغو انسانانو چې د دې مبارکې شپې استقبال په عبث کارو کوی په آتش بازی (په اورو) كوم بد فعل دي خپله نیکبختي او سعادت له لاسه وركوی خدای تعالی دې موږ او تاسې ته توفیق راکړی چې د برات د شپې د فضیلت احساس وکړو د دې شپې د تقدیس او پاکوالی احترام وکړو . ټوله شپه په اخلاص سره دخدای تعالی په عبادت او بندگي کښې مشغول شو ترڅو دلوی خدای تعالی در حمت عامه جوگه شو . (مظاهر حق جدید ص ۲۰۱ ج ۲).

د برات د شپې دروژې نیولو وجه

عن اسامة بن زيد رضي الله عنهما قال قلت يا رسول الله لم ارك تصوم من شهر من الشهور ما تصوم من شعبان قال ذاك شهر يغفل الناس عنه بين رجب ورمضان وهو شهر ترفع فيه الاعمال الى رب العالمين واحب ان يرفع عملي وانا صائم (رواه النسائي)

ژباړه : له حضرت اسامه بن زید رضی الله تعالی عنه څخه روایت دي چې ماله نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه پوښتنه وکړه ! چې ای د خدای تعالی رسوله ! ته چې دشعبان په میاشت کېنې کومې روژې نیسې په بله کي میاشت ماستا دومره روژې نه دي لیدلې ؟ نبی کریم صلی الله علیه وسلم وویل ! دادرجب اورمضان ترمینځ میاشت ده اکثره خلگ ترینه غافل دی په دې میاشت کېنې د خدای تعالی حضورته د بندگانو اعمال وړاندې کیږی ، زه داخوښوم چې کله زما اعمال خدای تعالی ته وړاندې کیږی او زه روژه داریم . په یوه بل روایت کېنې داالفاظ راغلی دي چې په دې میاشت کېنې د ټولو مړه کیدونکو خلگو دمرگ فیصله کیږی زه داخوښوم چې کله زما دمرگ فیصله کیږی او زه روژه داریم .

تشریح درمضان المبارک میاشت خو ترټولو میاشتو افضله میاشت ده درجب میاشت هم یوه له اشهر حرم څخه ده ذی القعدة ذی الحجة محرم اورجب داسلام نه مخکې هم ددې میاشتې زیات قدر کیدی او شعبان ددوو مبارکو میاشتو په مینځ کېنې دي پخپله دشعبان هم زیات فضائل دي تردې چې ترمذی اوبهیقی د حدیثو مشهور کتابونه دي (له انس رضی الله تعالی عنه څخه د نبی کریم صلی الله علیه وسلم دا قول نقل دي : چې له رمضان المبارک څخه وروسته ترټولو دقدر وروژې دشعبان دي چې دروژې لپاره تیاری ده . ځکه نبی کریم صلی الله علیه وسلم غوښتل چې خلگ دامیاشت په غفلت کېنې تیره نکړی لکه څنگه چې سنت د فرض لمانځه دنقصاناتو پوره کونکی دي . همداراز دشعبان روژه درمضان المبارک دروژو لپاره پوره کیدونکي ده . په شعبان کېنې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم دپرله پسې روژو یوه وجه داهم وه چې د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم عادت وو چې په هره میاشت کېنې یې (۳) درې

روژې نیولې او کله به یې پرېښودلې هم . خوبیا به یې یوځای په شعبان کښې نیولې. دشعبان په میاشت کښې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم دروژو په باره کې روایات مختلف دي داهم ثابت ده چې اکثره شعبان نبي کریم صلی الله علیه وسلم روژې نیولې او په یوه روایت کې داهم راغلی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم له رمضان المبارک څخه علاوه نوری میاشتی هم بشپړه میاشت روژې ندی نیولې ځکه چې د علماؤ په دي روایت کښې له ټولې میاشتي څخه اکثره مراد دي ، داهم ممکنه ده چې په کوم کال یې ټول شعبان روژې نیولې وي . او په کوم کال یې یوه برخه نیولې وي (الترغیب والترهیب ص ۳۵۶ - ۲)

دنبخو دنقلې روژو حکم

عن ابی هريرة رضی الله تعالی عنه ان رسول الله صلی الله علیه وسلم قال لا یحل لامرأة ان تصوم وزوجها شاهدا لا باذنه

ژباړه: له حضرت ابو هريرة رضی الله تعالی عنه څخه روایت دي: چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: چې دنبخو لپاره روانده چې دخپل ميره په موجودگي کښې دهغه له اجازې بغير روژې ونیسې ، او په یوه روایت کښې راغلی دی چې درمضان المبارک له روژو بغير نورې روژې دي پریرېدي .

تشریح: دنقلې روژې لپاره که په ژبه سره اجازه واخلي دا اولی ده او که چېرې دنبخې دایقین وي چې که زه چېرې روژه ونیسم خاوند مې نه خفه کیږي او یا داچې مخکې یې ترې اجازه اخیستې وي او اوس دنوې اجازې ضرورت نه وینی . او دنقلې روژې دمانعت وجه داده چې نه ده معلومه چې

کوم وخت يې خاوند مانع شی . البته درمضان المبارک روژې فرض دي دهغه لپاره دا جازې ضرورت نشته . (الترغیب والترهیب ص ۳۸۳ ج ۲)

په عبادت کښې ونې خوب راځي ؟

خوب په یوازېوالی کښې سرې ته راځي . په ساتیري او سیل کښې یوازېوالې نه وي په هر جز کښې یې جلا جلا خوند وي ځکه په هغه کښې توجه بدلیري او توجه تقسیمیري ځکه خوب نه راځي . له لمانځه څخه بغير . کله چې په لمانځه شروع وشي . موږ په دې پوهیږو چې د فکر او سوچ ضرورت نشته خود چا په اختیار کښې نه راځي . لکه ساعت کپلی چې پخپله چلیږي ځکه نو په لمانځه کښې یورنگه یوازېوالی راځي ځکه خوب هم ورسره راځي . همداشان کله چې وعظ (نصیحت) شروع شي او څوک ورته غوږ شي داهم یوقسم یوازېوالی دي چې خوب انسان ته ورولی او په ساتیري او سیل کښې توجه بدلیري ځکه خوب انسان ته نه ورځي مطلب دا چې په یوازېوالی کښې خوب انسان ته پیښیري . (التبلیغ ص ۱۲۵ ج ۸ ، ۲۱)

په عبادت کښې د خوب نه راتللو طریقہ

په عبادت کښې د خوب نه راتللو تدبیر دادي چې متفرق اعمال کول پکار دي ترڅو چې توجه بدله شي یوڅه برخه نوافل ادا کړي . تلاوت وکړي ، ذکر وکړي ، بیا وعظ (نصیحت) شروع کړي او یا یې له بل چا څخه واورې ښه طریقہ داده چې دخپل کور خلگ راتول کړل شي او عبادت په مشترک ډول وشي که ټوله شپه نشي کښینستلای خوب مو غالب وي او اکثره برخه کښینستلای شي بیا هم د شب قدر فضیلت موندلای شي باید له سستی څخه ځان ورغورئ او د خوب نه راتللو تدبیر هم وکړئ مثلا دا چې د شپې په ډوډی کښې کموالی راولئ . بیا هم که ضرورت پیدا شو (تورمرچ) وژویاست له دې څخه هم خوب تښتي که هر تدبیر د خوب د ختمولو وي باید

و شي بيا هم له دې ټولو سره سره كه خوب ډير وو په دې وخت كښې دا خوب معتبر دي (يعنې بيا ويده شئ) داسې نه چې معمولې غونډې خوب درته پيښ شي او تاسو ويده شئ. دخوب غلبه داسې ده چې د يو چا په قصه هغه ددې پر ځاى: كرېما ببخشا بې بر حال ما) دخوب په حالت كښې ويل (ارى مان) (التبليغ ص ۱۶۷ ج ۸).

مطلب داچې كه چېرې معمولې غونډې اړېمې راشي دپته هيڅ اعتبار نشته بلكه دخوب د ډيروالې په وجه په ويلو كښې فرق راځي آن داچې د بعض الفاظو معنې هم بدله شي كه چېرې داسې حالت و بايد ويده شي، ځكه چې دا عمالو دارو مدار په نيت موقوف دي په داسې حالت كښې هيڅ مكلفيت نشته او اميد دي چې پوره ثواب به الله تعالى وركړي. د عبادت شروع (پيل) دشپې په لمړۍ برخه كښې و كړي ځكه چې دشپې په اخبره كښې دهغه چا عبادت افضل چې پورته كيدل ورته اسانه وي، يا اميد لري چې پورته به شم. (مولانا محمد رفعت قاسمى)

دپورته كيدلو طريقه

دخوب نه راتللو لپاره په متفرق عبادتونو كښې مشغول شئ له چاسره مختصره (كوتاه) خبره هم كولاى شئ (كوم چې غيبت او داسې نورڅه نه وي) لكه داچې ووايي له ډوډۍ سره كله كله (مربا) اچار او سركه هم خوند كوي، په داسې اندازه خبرو كښې كوم ممانعت هم نشته. داسې نه چې ټول وخت په خبرو تير كړي، ځكه چې يوازې پورته كيدل مقصود نه دي عبادت مقصود دي ځكه چې مايوڅوك وليدى چې يوازې دوښنتوب لپاره يې (افيون) خوړل چې له شريعت څخه مخالف كار دي په داسې كښيښتولو كښې څه فايده ده، داهيڅكله نه ده پكار، كښيښتول خود عبادت لپاره دي لکن د طبيعت د سمولو لپاره لږ لږ خبرې هم جائز دي، لكه څنگه چې نبي

کريم صلی الله عليه وسلم له حضرت عائشې رضی الله عنها سره خبرې کولې ، دهغه هم خبرې مقصود نه وې ، لکه دطبعیت دسمولو لپاره يې داسې کول همداشان نفس ښه په قبضه کښی راولی او پورته شی (السلوة ص ٤٧ ج ١٨) .

بعض خلگ وايي چې ټوله شپه پورته کيدل مشکل دي او يوڅه برخه پورته کيدلو کښی څه فائده ده ؟ داخيال غلط دي ځکه چې که اکثره شپه عبادت و شي بياهم دافضيلت حاصلېږي او ټوله شپه پورته کيدل هم کوم مشکل کار ندي ځکه چې په حکومتې مسؤليت . په تجارت او په نورو دنيوی کارو کښی ډيرې شپې متصلې ويبي وی . او دافخر کوی چې زه دومره شپې ويښ پاتي شوی يم لږ فکر پکار ده چې دنير کال په دې مبارکه شپه ، کوم خلگ وو چې نن په دنيا کښی نشته ، او هغه مبارکه شپه دهغوی لپاره اخبري شپه وه اوله مورڅخه به چاته اجل راشی اوله دې مبارکې شپې څخه به محروم شو هر هونښيار انسان پوهيږي چې په راتلونکې کښی دضرورت اوس انتظام پکار دي ديخ لپاره تاوده (گرم) کالي پخوا لاپيدا کول پکار دي دواده اوداسې نورو مراسمو لامخکی تياری پکار ده نوآيا دمرگ لپاره به تر مرگ وروسته تياری کوي ؟ داسې نه دی تاسې فکر وکړئ چې کله دامضمون لولئ له دې څخه وروسته په کوم ساعت او کومه ورځ يقين لري چې ته به ژوندي يې ؟ په ژوند کښی داسهار او ماشام دي چې بايد پکښی عبادت و شي ، بس که هرده ورځ مرگ راغی بيا هيڅ نشو کولاي . همدا اوس زمورډ دکاميابی اوناکامی فيصله پخپله زمورډ په لاسو کښی ده ځنگه چې مورډ غواړو فيصله کولای شو ځکه چې خدای تعالی راکړی وخت موجود دي دادنيا دارالعمل (دعمل ځای) ده . محمد رفعت قاسمی غفرله .

دشریعت مقصود

که اړېمی داسې شوی چې له خوب څخه بې اختیاره شوې بس نور ویدیرې
 ځکه چې ارشاد مبارک دي (فلیرقد) بیا دي ویده شی) په داسې وخت
 کېږي ویدیدل فضیلت دي په هر صورت دخدای تعالی بندگی مقصود ده که
 په خوب کېږي وي او که په وینه . خپل ځان خدای تعالی ته وسپارې
 څرنگه چې حکم وي هغه سې وکړې . مطلب دا چې دنفس لپاره هیڅ مه
 کوئ دخدای تعالی چې څنگه حکم وي هغه سې وکړې اصلا عبدیت
 مقصود ده نور هیڅ شی بالذات مقصود نه ده ځینی وختونه لمونځ ادا کول
 منع دي (التبیغ ص ۴۴)

په مبارکو شپو کېږي په مساجدو کې اجتماع

سوال: دشعبان په پنځلسمه ، اخترونو او درمضان المبارک په لسو اخیرو
 کېږي چې په مساجدو کې خلک یوځای کیږي (یوعام رواج دي) ذکر ،
 تلاوت او داسې نور عبادات کوي ددې شرعا څه حکم دي ؟

ځواب: په دې مبارکو شپو کېږي په مسجد کې دعبادت درې طریقې دي:

اول: چې مسجد ته اتفاقا راشی دعبادت په نیت نه اوبیا ذکر ، تلاوت
 اوبل عبادت شروع کړی . دا جائز ده . لیکن اولی داده چې دنوافل او ذکر
 که په کور کېږي وشي ترمسجد زیات ثواب لری آن دا چې ترمسجد حرام
 اومسجد نبوی صلی الله علیه وسلم هم نوافل په کور کېږي ډیر ثواب لری
 . او دا په حدیث سره ثابت دي .

دوهم: دا چې قصدا مسجد ته راشي دنوافلو لپاره . دابدعت دي ځکه
 چې دنوافلو لپاره مسجد ته راتلل دامعنی ورکوی چې نوافل په مسجد
 کېږي زیات ثواب لری اودا یر شریعت زیادت دي : بلکه دخدای تعالی

او دهغه در رسول صلی الله علیه وسلم مقابله ده څکه په حدیثو کښی په صراحت ذکر شوی چې نوافل په کور کښی زیات ثواب لری.

درېیم: په خاصو شیو کښی په هیئت اجتماعیه د عباداتو کول په مساجدو کښی . مثلاً : نوافل په جماعت کیري یا تقریرونه . د صورت بدعت دي . له بله جهته هم دا ډیر بد دي یوه خرابې خوداوه چې په نمبر ۴ کښی ذکر شوه . بل دا چې نفلي عبادت په جمع کیري او دا شرعا منع دي . بعض خلگ وايي چې په کور کښی د ماشومانو شور وي او ژارې څکه موږ په اطمینان سره عبادت نشو کولای . دا د شیطان یو فریب دي . اصلاً د (خشوع) نوم دا دي چې د سنت طریقې موافق عبادت کول . که چېرې له سنت طریقې سره برابر لمونځ وکړی . خشوع او خضوع پخپله پکښی راځی که چېرې کښته او پور ته شی او هئیت د خشوع او ژړا اختیار کړی ، د شریعت له نظره د یته خشوع نه ویل کیري . د غور ځای دي چې کریم صلی الله علیه وسلم به له ډیرې سختې مجبور تیا سره سره نقل تهجد و غیره په کور کښی کول او زیات ثواب یې درلوده . او موږ نن صبادا بهانه کوو چې په کور کښی مو توجه نه برابریري ، دا په ښکاره د شیطان فریب دي په حدیث شریف کښی راځی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم پخپله مبارکه حجره کښی نقل کول او حضرت عائشه رضی الله عنها پښې غزولې وي کله چې به حضرت محمد صلی الله علیه وسلم سجده ته راغی دهغې پښې به یې وښورولې هغی به لیرې کړې ده به سجده وکړه کله چې به حضرت محمد صلی الله علیه وسلم دوهم رکعت ته ولاړ شو دي به بیرته پښې و غزولې ، په توره شپه کښی چې څراغ به هم نه وو خوڼه به هم دومره پراخه نه وه چې یوکس پر یوزې اوبل سجده ولگوی . او مسجد نبوی صلی الله علیه وسلم هم دومره نژدې وو چې له خوڼې پښه راوباسي مسجد دي . او مسجد هم

مسجد نبوی صلی الله علیه وسلم و و چی فضیلت یې هر چاته ښکاره دي له دي ټولو سره سره د نبی کریم صلی الله علیه وسلم عمل داؤ چې په کور کښی یې عبادت کاوو او مسجد ته به نه تلی . بعض خلگ داوایی چې په کور کښی یوازې په لمانځه کښی انسان ته خوب ورځی ، که چیرې په مسجد کښی په هئیت اجتماعی سره نوافل شی ، یوڅه تقریرونه ، یوڅه نفل په جمع سره نو خوب ختمیږی او د اشان عبادت هم ډیر کیږی ، که چیرې په کور کښی نوافل او داسې نور یوازې وشی ددې نیمائی هم نه کیږی لږ غور وکړئ چې ډیروالی د عبادت او دهغه کمیت مقصود نه ده بلکه د عبادت پر څرنگه والی موقوف دي ، که چیرې یوڅه وخت په عبادت کښی مشغول واوسی او چې کله خوب درغی استراحت وکړه داله حدیث څخه ثابت ده (احسن الفتاوی ص ۳۷۳ ج ۱)

نفل لمونځ کول په کور کښی افضل دي

لدي سره سره چې په مسجد نبوی کښی یو لمونځ په زر واره تر نورو لمونځو ډیر ثواب لری لکن نفل لمونځ په کور کښی تر مسجد نبوی ډیر ثواب لری ځکه چې په کور کښی لمونځ کول بالکل له ریاء څخه پاک او خلاص دي (مظاهر حق جدید ص ۱۹۲ ج ۲)

مسئله : نوافل په جماعت سره که تهجد وی یا بغیر له تهجده صلوۍ تراویح ، صلوۍ کسوف ، استسقاء ، کچپری څلور نفره ؤ په نزد د حنفی علماؤ مکروه تحریمی دی ، که مجمع وی او یا په طلب د جمعې وی په دریو کی اختلاف دی او په دوو کی کراهت نشته . (فتاوی رشیدیہ ص ۲۹۹)

مسئله : که چیرې مقتدیان په جماعت کی څلور شی نو دا بالاتفاق مکروه تحریمی دی (طحطاوی علی مراقی الفلاح ص ۲۱۱ و شامی ص ۵۲۴ جلد اول)

مسئله : که چېری دامام له صراحتا کنایتا او اشارتا اجازې پرته خلگ ورسره شریک شول نو دکراهیت په صورت کی مقتدیان مسئول دی لیکن امام ته پکار ده چې مسئله ورته ووايي اوله شراکت څخه یې منع کړی . کنه نو ملا صاحب مسئول دی . په شامی کی راغلی دی چې په نفل کونکو کی له یوه یا دوو څخه وروسته که نور خلگ شریک شول نو علامه رحمه الله وایي چې دکراهیت مسئولیت وروسته خلگوته راجع دی .
(فتاوی رحیمیه ص ۳۲۵ ج ۴ بحواله شامی ص ۲۲۴ ج ۱)

په مبارکو شیوکی مسجد بنائسته کول

دبرات یا قدر او داسې نورو شیو کی مسجد بنائسته کول یا روزمره تر حاجت زیات څراغونه یابتي لگول دزیاتې رڼا لپاره جائز نه ده پر ډیرو مفسدو او بدعاتو مشتمل دی . اول داچې تر ټولو څراپیو مخکی باید هغه اعمال صحیح شي چې تر څراغ بلولو مخکې وې که چېرې دافرض شي چې دمساجدو داسې بنائسته کول مستحب او اولی هم شي بیا هم په خاصو شیو کې لکه دبرات او قدر و غیره کی دداسې شیانو خاص اهتمام کول بدعت دی ځکه چې دنبی کریم صلی الله علیه وسلم له سپیڅلی عهد څخه نیولی بیا تر ټولو قرونو مشهود لها بالخیر او دټولو علماء دین او صلحاؤو په ښه زمانه کی ددې کوم مثال ندی لیدل شوی که چېرې دادکوم ثواب کار وای نو نبی کریم صلی الله علیه وسلم تر ټولو زیات ددې مستحق وو چې عملا او قولاً یې ددې دعوت ورکړی وای ، او صحابه کرام تر ټولو زیات مستحق ددې وو چې دایې قبول کړی وای ډیر زیات څراغونه بلول ضرورت هغه وخت وو چې تلاوتونه کیدل او په وار وار قرانونه ختمیدل داڅراغونه

دهغه وخت هم وو دصحا به کرامو او تابعينو په زمانه کې چې دقران جمع او دقران کتابت وسو وروسته له دې وخراج ته لا ډير ضرورت پيدا شو . کله چې هغو محترمو داضرورت ضرورت نه وباله بلکه نفس اجتماع په مساجدو کې يې ځان ساتلی دی نو اوس به چاته دا حق پيداشی چې دې بدعت نه سنت ووايي او دثواب توقع ولري او که داسی نه شی نو دامام مالک رحمه الله عليه قول به ثابت شی چې وايي نعوذ بالله څوک نوی شيان پيدا کوی ددی مطلب دادی چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم دنبوت په زمانه کې خیانت کړی دی دثواب شيان يې امت ته نه دی رسولی که چېرې موږ دسلف صالحينو لکه اصحاب کرامو او تابعينم مخالفت وکړو بياهم داخبره مکرره کيږي غرض داچې که چېرې داسې زيات خراغونه لگول جائز بلکه مستحب هم شی خو په داسې خاصو شپو کې يې خاصول او دزيات ثواب نيت لرل بدعت او گمراهي ده او ددې پريښودل ضروری دی لکه څنگه چې دسلف صالحينو اعمال او اقوال پري شامل دي .

په کتاب الاعتصام دوهم ټوک کې علامه شاطبي رحمه الله زيات شمير دسلفو اثار رانقل کړي وايي چې که چېرې ديو حکم مخکې مستحبوالی او سنت والی ثابت هم وو ليکن دهغه په عمل کولو سره خلک له شريعت څخه تيريدل او نور بدعات ورسره پيدا کيدل نو دداسې کار پريښودل پکار دی ، دسوال دمياشتی لومړنی ۶ شپي (دکوچنی اختر شپې شپي) دکوموچې فضيلت په احاديثو کې راغلی دی دحضرت امام مالک رحمه الله حضرت امام ابو حنيفه رحمه الله په نزد ددې اهتمام او التزام مکروه دی ځکه چې عوام خلک دادرمضان المبارک جز بولي . (لاعتصام ص ۱۷۰)

همدا شيان چې دبرات او دقدر په شپه په مسجد کې اجتماع او دهغه التزام دا پخپله يو مستقل بدعت دی دکوم چې مثال په خبر القرون کې نه

دی لیدل شوی څوک ویلی شي چې دا اجتماع یو مقبول شی دی بلکه سنت او مستحب یو ازی هغه دی کوم چې له حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه ثابت دی چې یوازې به یې په دغو مبارکو شپو کې نوافل او تلاوت کاوو همدا شان زیات روښانه کول له بدعت سره سره پر نورو ډیرو مفاسدو مشتمل دی مثلاً ۱- د مال بې فائدي خرچ کول او کوم چې خلک د ضرورت بولي چې راجمع شي او دقرانکریم تلاوت وکړي ځکه د څراغونو ضرورت دی دا قسم تلاوت پخپله یو مستقل بدعت دی او دا بیا څنگه اسلامي ضرورت وبلل شي او دبرقي رڼا هم دا حکم دی چې تر ضرورت یې زیات لگول اسراف دی باید له دې ټولو شيانو څخه ډډه وشي

۲- د داسې زیاتو بتیو او څراغونو لگول باید له دې وجې هم بند شي چې نن او سبا ډیر مسلمانان او هندوان سره یوځای وي ترڅو د مسلمانانو او هندوانو مشابهت رانشي او په مسجد کې چې کوم د څراغ بلولو فضیلت دی یوازې د دې لپاره چې ضرورت دی چې له دې څخه هیڅوک منکر نه دی همدا شان په سیرت ((حلیه)) او نورو کتابو کې راغلي دي چې حضرت عمر رضی الله تعالی عنه د ترانو په لخوا لپاره زیاتې بتي او څراغونه لگول او حضرت علی رضی الله تعالی عنه ورته وویل چې خدای جل جلاله دی ستا قبر روښانه کړي لکه څنگه چې تا زموږ مساجد روښانه کړو دا بالکل غلطه ده چې د حضرت علی رضی الله تعالی عنه له رڼا څخه دا ظاهري رڼا مراد وه بلکه نور دقران یې ترینه مراد وو پر داسې غلط روایت دیوه بدعت بنیاد ښوول سراسر بناء فاسد علی الفاسد ده د حضرت علی رضی الله تعالی عنه مراد دا وو چې حضرت عمر فاروق رضی الله تعالی عنه په خپله زمانه کې د ترانو یو څه یوازني اهتمام وکړ مساجد یې په ترانو یو څه او قرانکریم منور کړل همدې طرف ته د حضرت علی رضی الله تعالی عنه

اشاره وده چې خدای جل جلاله دی د حضرت عمر رضی الله تعالی عنه قبر داسې منور کړی لکه څنگه چې ده زمور مساجد د قران په نور منور کړل
 رقت غامسي مخبر له

تشیبه په دې بیان کې دهر نمبر سوال او جواب شوی دی مطلب داچې دبرات او قدر په تشیه مساجد مزین او بنائسته کول یو بدعت دی او خراغونه او بتی لگول دوهم بدعت دی او دخلگو یوځای کول درېیم بدعت دی البته که چېرې اتفاقاً خلگ سره یو ځای شول په مسجد کې دا کوم بدعت نه دی تر هغو پورې چې ددې اجتماع دستت بللو خطر نه وی له دې بدعاتو نه علاوه په خراغونو لگولو کې اسراف هم دی او تشیه بالهند (له غیر مسلمانانو سره) هم ده نوځکه له دومره مفاسدو سره سره په هیڅ ډول جواز نلری داممنوع کارونه حسنات بلل او بیا خصوصاً په داسې مبارکو شیو کې ځکه چې په مبارکو ځایو او وختو کې چې څنگه عبادت ډیر اجر لری همدا شان بدعت او معصیت زیاته گناه لری. لکه څنگه چې محقق علامه ابن همام رحمه الله په فتح القدير کې په حرمینو کې دزیاتې گناه تصریح کړی ده او دتولو علماؤ په نزد متفق علیه ده چې کله نیک کار له کوم بدعت سره ملگری شي نو پریښودل یې تر کولو زیات افضل دی لکه څنگه چې دشامی په حواله مخکې ذکر شو. والله سبحانه وتعالى اعلم واحکم
 (امداد المفتین ۳۱ دوهم ټوک)

د آتش بازی تاریخ

په غور سره فکر وکړئ چې د آتش بازی (اورنه غورزول) چې نن په هندوستان کې وراج ده دا اسلامی شعار نه دی بلکه دهندوانو شعار دی، دادهندوانو یو مشهور عادت دی له هندوانو سره په گډه ژوند کې له ډیره وخته مور له دوی څخه ډیر شیان زده کړی دی او دوی له مور څخه خو

افسوس دادی چې هغوی له مور څخه زموږ شيان زده کړی وای او دا چې مور ددوی څخه بد شيان زده کړی دی. آتش بازي خاص دهندوانو رواج دی چې په اسلام کې هم ځای نلری ددې قول تر ټولو لوی حجة او دليل دادی چې ددې رسم وجود نن سبا په هيڅ اسلامي ملک کې نشته ددنيا په هر ه ټوټه کې چې هلته دوه يا درې مسلمانان ابادوي هوکه وی هغه په بر صغير کې يا دفارس په شاوخوا کې چې هلته يو وخت آتش پرست اباد وو .
دفضائل الايام والشهور ص ۱۱۳

دبرات په شپه کې دڅراغونو دبلولو او ساتيری لپاره راجمع کيری او دا قبيح فعل کيری چې دا ډير اشد بدعت دی ځکه چې ددې اصل نه په کوم معتبر او غير معتبر کتاب کې نشته او نه په دې باره کې کوم کمزوری او ضعيف حديث شته او په هند کې دا عام عادت دی په نورو ممالکو کې ددې رواج نشته . دا عادت هندوانو له ډيوالی څخه اخستی دی ځکه چې اکثره مسلمانانو دهند وانو بنځی مينځی کړی دی ځکه دارواج په مسلمانانو کې ددوی په خاطر شائع شوی دی (الجواهر الزواهر ص ۲۵۳)
په امریکه کې يو آتش پرسته قوم تير شوی دی بيا وروسته مسلمانان شوی دی بيا هم دآتش پرستی رواج په کې پاته دی ، ځکه چې دغه قوم دڅراغانو خاص اهتمام کاوو . دخليفه هارون الرشيد عباسی او دهغه دزوی مامون رشيد عباسی دخلافت په دور کې برامکه ته عروج حاصل ووو دی قوم ته په برامکه کې يحيی برمکی محمد خالد برمکی او جعفر برمکی ته عباسی خلفاء خاص عهدی ورکړی وی ځکه چې هغوی ددې رواج دعاملو بڼه زمينه مساعده کړی وه او تر ډيره حده هغوی کامياب هم شولهمداشان علماء اسلام ددې مخالفت په عامه توگه کړی دی ، داکار يې دشريعت مخالف بللی دی ، دمسلمانانو په لکونو روپۍ هر کال په داسې حرامو او ناجائزو شيانو مصرفيری . (حقيقت شب برات ص ۴۴۲)

د آتش بازی حکم

ددې فاسدوړو او جوخه آتش بازی هم ده چې په دې کې گڼ شمیر خرابۍ شته.

۱- د مال ضائع کول چې حرمت یې له قران څخه ثابت دی

۲- دخپل ځان او لاد او گاونډیانو د سوزلو خطر هم دی ځکه چې ډیرې

واقعی داسې شته چې خلگو خپل لاسونه او نور اندامونه په اورسوی دی

او همداشان هر اړخیز تاوانونه باید له فکره ونه وزی. د داسې نقصاناتو

ممانعت په قران کریم کې ذکر شوی دی. (وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ)

پاره سيقول سوره بقره

یعنی خپل ځانونه په قصد سره مه هلاکه وئ په دې اړه په حدیث شریف کې

راغلی دی چې بېله ضرورته له اور سره گډه والی منع بلل شوی دی. ځکه چې

بل اور او بل شوی خراغ پریښودل د خوب په وخت کې په حدیث شریف کې

منع شوي دي.

۳- ځینې وختونه په آتش بازی کې کاغذونه هم مصرفیږي کوم چې د علم

اسباب دی، د داسې شیانو بې ادبې کول په خپله قبیح (بد) کار دی ډیر

بدکار خو لا دادی چې ډیر وخت په دې کې لیکل شوی کاغذان هم وی

مقصد دا چې هر څه پر لیکل شوی وې ځکه چې د داسې رو او جو خلگ اکثره

غیر مسلمانان او جهال وی او پر دې کاغذانو قرانې آیاتونه هم لیکل شوی

وی لکه څنگه چې ماته حضرت اشرف علی تهانوی صاحب دیوه معتبر

شخص قصه وکړه چې ما د کاغذ ساتیږي ولیدله چې دا د قران کریم ورکه وه

۴- د کوچنیانو ابتدائی تعلیم د گناه او معصیت په اسبابو سره وې چې

اصلا امر داسې دی چې علم او عمل ورزده کړي او په دې عمل سره گواکي

د شریعت مقابله شروع ده نعوذ بالله منها خصوصاً په دې مبارکه شپه (د برات

پنځلسمه) هسې خرافات او ناوړه اعمال عادت شوی دی دا خبره

بياتکرار کوو لکه څنگه چې په مبارکو وختونو عبادت زيات اجر لري همدا شان گناه په داسې اوقاتو کې زياته گناه لري. (اصلاح الرسوم ص ۱۹)

له ياجوج او ماجوج سره مشابهت

داتش بازی ځينې الات داسې وې چې داسمان لور ته غورځيږي او دا کله کله دخلگو پر سر راشيوه کيږي او سوزي له دې څخه علاوه اتش باري (اورلوبي) له ياجوج او ماجوج سره مشابهت ده لکه څنگه چې هغه غشي داسمان لور ته غورزوي او له کفارو سره مشابهت هم دی ځينې خلگ ددې دجواز لپاره وايي چې په مکه معظمه کې د حج په شپو کې توپونه خطاکوي له دې څخه معلوميږي چې دا جائز ده که نو ولی هغوی داسې کول؟ ددې جواب دادی چې دادعوامو خلگو فعل دی دا په شريعت کې کوم حجة نه دی البته دعالم محقق او دينداره عالم فتوی کوم چې دقواعد شرعيه مطابق وي حجة ده بنسکاره خبره ده چې توپونه چلول دلنسکر فعل دی نه ده دکوم عالم فتوی ده بل دا چې په دې کې کوم حکومتی مصالح هم شته داسلامي شوکت ظهورد حج دشعائر تعظيم او دارکانو اعلان داسې نور او په اتش بازی کې کوم شوکت دی؟ البته که چېرې په يو ځای کې دکوم ضروری امر په خاطر دا اعلان دپاره اور ولگيږي بقدر ضرورت روا او جائز ده لکه دروژه مات او پيشلمی دوخت لپاره کوم اور ولگيږي په دې کوم ممانعت نشته که چېرې تر ضرورت زيات شو دا هم ممنوع دی. (اصلاح الرسوم ص ۲۰)

داتش بازی (اورلوبي) نقصانات

خلگو ددې شپې برکات پری ايښي دي بې فائدي حرکت يې اختيار کړی دی. لکه څنگه چې اتش بازی ديو بد حرکت نوم دی. اوبدوالی يې هم ثابت دی داسې تجویز کيږي چې اتش بازی (اورلوبي) هم ده له نامه څخه

معلومېږي چې د خطرې او لهو لعب شی دی فکر وکړئ چې اور د شیطان عمل دی ایا د ایو ښه کار دی؟ په حدیث مبارک کې د و مره قدر راغلی دی چې د خوب په وخت کې خراغونه مړه کوی او عادتاً خراغ لیری ایښودل کیږي لکن نبی کریم صلی الله علیه وسلم بیا هم بل خراغ نه دی خوښ کړی ، ځکه چې له خطرې خالي نه دی ، د اور لگیدو امکان پکې شته او د دې په اړه زیات شمیر واقعات پېښ شوی دی څه فکر کوئ چې له خپل ځان سره به تږدی ولی نه وی منع ، په رشتیا هم چې ډیر خطرې شی ده ، داتش بازی په سبب هر کال زیات شمیر واقعات مینځ ته راځي د چالاس سوزل کیږي ، د چا ځان او د چا بیا کور او داسې نور سوزل کیږي که چېرې فرض کړو چې د اهیڅ هم نه کیږي د مال نقصان خو ضرور دی د ډیر تعجب ځای خودادی چې ډیر سپین ږیری خلک خواهش لري چې پخپله داکار وکړي خوبیا دغه ددوی دوقار مخالف کار دی ، ځکه مشران پلمه کوی او وایې چې ماشومان خبره نه مني ، که چېرې کوچنیان ضد کوی داضد ته هیڅ اعتبار نشته غور وکړئ که چېرې ستاسو ماشومان باغیان وی او په وهلو پاک نه کوی ، ایا تاسو به یې نه منع کوی؟ که چېرې ماشوم ضد وکړي یا داسې بل ضدناکه شی غواړي ایا تاسو به یې ورکوی؟ او چې خدای جل جلاله او دهغه رسول صلی الله علیه وسلم مضر ورته ویلی دی هغه بیا ولی عادت جوړوی؟ له دی څخه معلومه شوه چې در رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمان تاسو ته کوم اهمیت نلري (نعوذ بالله) حال دا چې دامال او دولت ستاله کومه وو ، داتول د خدای جل جلاله ملکیت دی تاسو محض خزانه داران یاست چې ستاسو په لاسو کې فقط تحویل دی داسې یاست لکه څنگه چې غلام وی مالک یوازې الله جل جلاله دی ((ولله خزائن السموات والارض)) ژباړه: او خاص د الله جل جلاله لپاره دی د اسمانو او د ځمکې

خزانې مور به دا اجازه نشته چې څنگه عوايزو هغسې بې خرڅ کړو ،
 دا دخداي جل جلاله مرادى به سلامت کى ددې سوال کيږي چې څنگه مو
 گټلى او څنگه مو مصرف کړى دى نو حکه ماشومانو ته داتش بازي يا کوم
 بل عيبت او ن جانز کار لياره بېسي ورکړل ترعا حرام دى تاسو ورکونکى
 څوک ساتئ؟ هېڅکله دامه ورکوى به ضد کولو سزا ورکوى او دساتيږي
 او به بېکاره ځايو کى بى مه پرېږدى . (انسليغ ص ۴۸ يوک ۱۸)

د برات په سپه وهديرې ته د تللو ثبوت

په دې سپه کى دا عمل هم مذکور دى چې نبى کریم صلی الله عليه وسلم به
 جنة البقيع ته تللى او هلته به بى اصحاب کرام رضی الله عنهم ته دوعاوى
 کولى له څخه هم ددې عمل مست والى نابتيږي . علماء کرامو دا عمل
 مسنون بللى او له دې څخه علاوه نور ټول امور بدعات او مکروه دى مثلا
 په اجتماع سره هديرې ته تلل خراغونه لگول چې ټوله هديره روښانه شي او
 دخوراک يا بل شى ترتيب نيول بلکه هرې هديرې ته چې ولاړ شي په انفرادى
 شکل او له کوم فضول مناسبو بغير صرف د مغفرت دعا وکړي او ثواب
 حاصل کړي بيرته ژر راوگرزي او په بل عيبت مشغول شي بس همدومره
 اندازه د سنت مطابق ده او دا عمل د سنت مطابق ده . مناسبه نه ده چې عيبت
 اعمال رواج کړي . (حقيقت شريعت ص ۵۲)

ايا ښې د هر وزيارت کولای شي ؟

د قبر په زیارت کې څه منع نشته ، که څه هم بنسټي زیارت وکړي ، هغه ددې حدیث په بنیاد چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي : چې ماتاسې د قبروله زیارت څخه منع کړي واست لکن اوس واورئ د قبر و نوزیارت کوی شارح رحمة الله علیه ویلي دي : زیارت ته د بنسټو په تلو کي کوم ممانعت نشته . یعنی خلاف اولی ده ، تفصیل دادي چې که بنسټي ددې لپاره زیارت ته څې چې هلته خپل غم نوی کړې او وژاري . په دي صورت کي زیارت بالکل جائز نه دي ، او په کوم حدیث کي چې د بنسټو په زیارت کولو باندې لعنت ویل شوي دي ، له دي څخه دامخکنی بنسټي مراد دي ، او که چیرې هدیرې ته ددې لپاره څې چې عبرت حاصل کړي ، او د صالحانو قبرونو ته د تبرک لپاره څې ، او بنسټي سپین سړی وي نو کوم ممانعت نشته ، او که چیرې بنسټي ځوانې وي نو زیارت ته تلل مکروه دی ، او یاله خلگوسره څې نوزیارت کول مستحب دي .

محنا ۸۷۹ مخ اول توک

مسئله : یوازې بنسټي څوانه وي یوازې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم له روضې مطهرې سوابلي هیڅ یوې هدیرې نه تلل ئې روانه دي .

مظاهرق جدید ۴۷۲ مخ دوهم توک

وهدیرې ته د بنسټو تلو د ممانعت وجه داده چې هغوی هلته ولاړې شي هلته نامناسب الفاظ وائي . د زیارت چې کومې بنسټي دي هغه تر بدیو لږ دي ، له دي څخه پرته په لار کې زینت او بنسټي ظهور کوي . او نورو ته ځان بنسټي کوي ، او د ادواړه لوی گناهونه دي . زیارت سنت دي ، د سنت داداکولو لپاره د دومره گناه ارتکاب څنگه کیږي ؟ که چیرې بنسټي زړې جامې واغوندي یعنی بغیر له بنسټي څوک ورته توجه نه کوی ، او هدیرې ته ولاړې شي او یوازې د مغفرت دوعاوي وکړي او کوم غیر شرعي خبرې ونکړي . بیانوکوم ممانعت نشته ، علوم ۷۹۱ مخ ۲ توک

مسئله ځينې فقهاؤو بڼخوته د زيارت كولو اجازه ور كړې ده چې ژاړې په دې شرط چې كښينې به نه. (فتاوى دارالعلوم ۴۲۲ مخ ۵ ټوك)

ایا دمړي روح كورته راځي؟

سوال : دمړي روح يو ځای ته راځي كنه كه چيرې نه راځي نو بيا په خوب كې ولې راځي؟

جواب : په خوب كې د كوم مړي ليدل د دې تقاضانه كوي چې دهغه روح دې مكان ته راځي . په خوب كې ليدل درو حانيت په سبب سره ده . له مكان سره دهغه هيڅ تعلق نشته . ډير ژوندي خلگ چې ډير ليرې وې هم په خوب كې ليدل كيږي . د خوب قصه جلاده دا جسامو دراتگ ظاهري اتصال د دې لپاره ضروري نده . عالم ارواح بل عالم دى (فتاوى دارالعلوم ۴۶۰ مخ ۵ ټوك)

مسئله روح مكان ته نه راځي د دې هيڅ ثبوت نشته . داسې خيال او عقیده لرل نه دى پكار .

مسئله : د دې خبرې هم هيڅ ثبوت نشته چې د پنجشنبې په ورځ روح دخپلو اقربو كره راځي . او د ثواب په اميدوي . د جمعې لمونځ كوي او بيا بيرته ځي دا هيڅ حقيقت نه لري داسې كول نه دى پكار . (فتاوى دارالعلوم ۴۶۹ مخ ۵ ټوك)

مسئله د بزرگانو دارو او خونو پر راتللو كوم قوي دليل نشته ، كوم روايات چې منقول دي دا دمحدیثو په نزد صحيح نه دي . (فتاوى محموديه ۸۶ مخ ۱ ټوك)

مسئله د مؤمنانو د جمعې په شپه راتلل هيڅ ثابت نه دي . دا يوازې واهيه (غلط) روايات دى پردې عقیده لرل نه دى په كار . (فتاوى رشديه ۲۶۹ مخ ۲ ټوك)

وهديري ته د تلپ ادا او احكام

نبی کریم صلی الله علیه وسلم د اسلام په ابتداء كې وهديرې ته تلل منع كړى وو ځكه چې د جاهليت زمانه نژدې وه ځكه فكر يې كاوو چې شايد

خلگ پر قبرو رسوخ پيدا کړي . نو نبي کریم صلی الله علیه وسلم د زیارت
 قبور اجازه وکړه . ځکه نو د ټولو علماؤ په نزد قبرو زیارت کول مستحب
 دی ځکه چې قبرو ته په تگ سره په زړه کې نرمی راځي . مرگ يې یادېږي او
 په زړه کې دا عقیده ټینګېږي چې له دې فاني دنيا څخه علاوه یوه بله دنيا
 هم شته چې هلته تگ ضروري دی او هلته د دې دنيا د یوه یوه عمل حساب
 کېږي له دې څخه علاوه نورې دېرې فائدې لري تر ټولو ښه فائده داده چې
 هلته د مړو د پاره د مغفرت د دعواوو ښه زمينه مساعده وی کوم چې سنت دي
 لکه څنگه چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم به جنت البقیع ته تللی او هلته
 به يې ومړو ته سلام کاوو او ورته به يې د مغفرت د دعاوې کولې و قبرو ته
 د تللو څه آداب او احکام شته کوم چې شریعت بیان کړی دی :

۱- کله چې یو شخص د مغفرت د دعا لپاره قبرو ته ولاړ شي هلته دی د مړي
 مخ ته مخامخ ودرېږي مخ دې د قبر او شادي د قبلي لور ته کړي
 ۲- کله چې قبر ته ورسېږي د قبر مړي ته دې سلام وکړي (السلام علیکم
 یا اهل القبور الخ)

۳- پر قبر دې دعزت لپاره لاس نه ایږدي

۴- قبر دې نه موی

۵- قبر ته دې د تعظیم لپاره نه ټیټېږي او نه دی ورته سجده کوي

۶- د قبر خاوري دې پر مخ نه موی . له دې احکامو او آدابو څخه علاوه
 داسې شيان اختیارول کوم چې په شریعت کې شته . دا ډیره گمراهی
 و حماقت دي . له قبر سره نژدې د قرآن کریم تلاوت مکروه نه ده . دنورو
 ورځو په نسبت خصوصاً د جمعې په ورځ دورځي په لمړۍ برخه کې
 هدیري ته تلل افضل دي دا هم منقول دي چې دنورو ورځو په نسبت د جمعې

په ورځ مړی ته زیات ادراک کیږي . او د جمعې په ورځ قبر ته راتلونکي
 قریبان ښه پیژني . (مظاهر حق جدید ص ۴۷۲ ج ۲)

د حضرت عقبه بن عامر رضی الله تعالی عنه څخه ارشاد نقل شوی دي
 وایي چې ما ته دا خوښه ده چې زه په اور کښی وخیژم یا په تیره توره پښه
 کښیږدم آن دا چې پښه مې پرې شي . تردې چې زه د چا په قبر وخیژم . اوزما
 په نزد په قبر و کښی متیازې (بولی) کول او په بازارو کی دخلگو په مخ
 کښی متیازې کول هم فرق نلري . (مظاهر حق جدید ص ۴۸۲ ج ۲)

وهديږي (مرستون) ته د تللو مسونه طريقه

ژباړه : له حضرت ابن عباس رضی الله تعالی عنه څخه روایت ده چې
 یو ځلې نبی کریم صلی الله علیه وسلم د مدینې په هدیره تیریدی . او هغه
 د قبر لور ته خپل مخ مبارک واراوو او ویي ويل : (السلام علیکم یا اهل
 القبور یغفر الله لنا ولکم وانتم سلفنا ونحن بالاثر) ای د قبر خاوندانو
 پر تاسی دې سلام وي خدای تعالی دې مور او تاسو ته مغفرت وکړی
 او تاسو تر مور مخکي یاست او مور در پسی یو .

تشریح : د حدیث شریف الفاظ دي (چی نبی کریم صلی الله علیه وسلم به
 د قبر ولور ته خپل مخ مبارک اړوی او توجه به یې ورته کوله دا پر دې خبره
 دلیل ده چې که څوک د قبر مړو ته سلام کوی دده لپاره مستحب ده چې
 دهغه مخ دمړی و مخته مخامخ کړي همدا شان کله چې دمغفرت د دعاء
 لپاره قبر ته دریري باید خپل مخ دمړی و مخته برابر کړي لکه څنگه چې
 د علماؤ او مجتهدینو مسلک دي او د دې مطابق د ټولو مسلمانانو عمل
 دي . میرزا مظهر رحمہ الله وایي د چا زیارت دهغه دملاقات په شان ده
 همدا شان لکه څنگه چې د چا په ژوند کښی دملاقات په وخت کښی خپل
 مخ دهغه و مخ ته مخامخ کوی د زیارت په وخت کښی هم باید مخ دهغه مخ

ته برابر کړي دا هم په کار ده چې دکوم مړي په وړاندي هغه طريقه کول پکار ده کوم چې يې دهغه په ژوند کښي ورسره څنگه گزاره کوله دمثال په ډول دملاقات په وخت کښي دي ديو مکرم او عزت مند چا خواته نژدي نه شوای کښيښتلاي همدا شان اوس ئي هم بايد زيارت يعنې قبر ته نژدي نه کښيښي لکه څنگه په ژوند کښي کومه اندازه ورسره کښيښتلاي شوای نو اوس هم بايد هغونده ورسره کښيښي او اوس هم بايد په هغه طريقه ورسره دغونه اندازه ورسره کښيښي يا ودريره او که چيري دهغه په ژوند کښي ورنژدي کيدي اوس دي زيارت ته هم نژدي ورځي او کښيښي دي کله چې دچا زيارت کيري بايد سورة (فاتحه او قل هو الله) دري واره وويل شي او ثواب دي مړي ته وروبخښل شي او هم دي ورته دمغفرت دعاء ورته وکړي.

(مظاهر حق جديد مشکوۃ نريف صفحه ۴۸۰ ج ۲)

آيا مړي زيارت کونکي پيژني؟

پردي خبره دتولو اسلافو اتفاق دي چې مړي زيارت کونکي پيژني او ورته خوشحاليري (دحضرت عائشة رضي الله عنها څخه روايت دي چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم وويل چې کوم شخص دخپل ورور قبر ته لارشي . اودقبر خواته يې کښيښي ، نودقبر خاوند ورڅخه خوشحاليري اودسلام

جواب يې ورکوي ترڅو چې هغه هلته ناست وي . کتاب الروح ص ۳۲ بحواله ابن کثير درکتاب الصور) په دي باره کښي ډير احاديث راغلي دي . او په دي کښي هيڅ شبه نه ده پاته چې په قبر کښي څنگه څوک وينې ؟ ځکه چې دادلوی خدای تعالی کار دي چې په دي زمانه کښي داسې الات موجود دي چې پر ځمکه يې کښيږ دي ترځمکه ډير لاندي معدنيات معلوموي . لکه تيل ، پتروول ، زر اوداسې نور اوله دي سره سره (ايکسري ماشين) چې بالکل عام شي دي (ان الله على کل شي قدير) مولانا محمد رفعت قاسمي مدرس دارالعلوم ديوبند .

دثواب درسيډو خو ضروري مسئلې

حضرت امام احمد حنبل (رحمة الله عليه) وايې چې كله تاسو هديرې ته لارشي . سورة فاتحه معودتين (قل اعوذ برب الفلق ، قل اعوذ برب الناس) او قل هو الله احد وواياست او ثواب يې مړي ته وروبخښي . له حضرت علي رضي الله تعالى عنه څخه روايت دي: كوم شخص چې هديرې ته لارشي هلته دقل هو الله سورة (۱۱) واره ووايې او ثواب يې ټولو مړو ته ور وبخښي . ده ته به د هديرې دمړو په اندازه ثواب ورکول كيږي له حضرت انس رضي الله تعالى عنه څخه روايت دي چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم وويل: چې كوم شخص هديرې نه لارشي او د ثواب په نيت سورة يس تلاوت كړي الله تعالى دمړو عذاب ورکموي او ودي شخص ته د هديرې دمړو په اندازه نيكي ورکول كيږي. (مظاهر حق شرح مشکوة شريف ص ۴۴۹ ج ۲)

که چېرې دچا دامخښي سورتونه نه وي ياد . هر سورة چې يې ياد وي ويلای يې شي او خداي تعالى ثواب ورکوي . که چېرې بالکل جاهل وي په ژبه دي ورته دمغفرت دوعاوي وکړي . يا دي صدقه او خيرات وکړي او ثواب دي وروبخښي ځکه چې په حديث شريف کښي راځي چې مړي په مثال دهغه چا ده چې اوبو اخیستی وي او فرياد کوي . دخپلو قريبانو: پلار ، ورور او داسې نورو دوعاؤ ته منتظر وي چې دوي يې ورته وکړي خو کله چې هغوی دوعاوي ورته وکړي تردنيا او مافيها ورته محبوب شي . او دژوندو تحفي دمړو لپاره دمغفرت دوعاوي دي . (احياء العلوم ص ۹۴) ۴ ټوک محمد رفعت قاسمي غفرله . مدرس دارالعلوم ديوبند)

مسئله: په شپه کښي دمړو زيارت کول يعنی دقران كريم کوم سورة ويل

او ثواب يې ورته بخښل جائز دي . (اصول دارالعلوم ص ۴۵۳ - ۵ - حواله مشکوة شريف ص ۱۵۴ - ۱۱)

مسئله مری ته ویل کیږي چې دا ثواب د فلانکي له لوري څخه ده . که له هديرې څخه علاوه په کوم بل ځای کښی وي فرسته یې ورته رسوي .
(فتاوی دارالعلوم ص ۴۲۷ ح ۵)

مسئله ومروته د صدقات خیرات قرآن کریم او دمغفرت ددوعاؤ فائده رسیدل له قرآنه کریم اوله حدیثو څخه ثابت ده . لدی څخه انکار ناپوهی ، گناه او د اجماع څخه خلاف ده البته د ثواب لپاره کومی معلومی ورځي شرط نه دي لهذا څلویښتمه . کلنی . عرس او فحجه خوانی د اتول رواجي رسومات د شریعت مخالف دي . اوله سرو څخه کومک غوښتل داسي ناجائز دي له الله تعالی څخه بغیر دهیچا هیڅ مصرف ښسته .
(فتاوی دارالعلوم ص ۴۲۷ ح ۵)

مسئله سنت داده چې د زیارت کولو په وخت کښی پرستت طریقه مروته سلام وکړی . او د ټولې هديرې لپاره دمغفرت دعاوی وکړی . او که چېرې څه ووايي او دمرو و ارواح ته یې ثواب وروبخسی ډیره ښه ده . او که چېرې دخپل ځان لپاره ددوعاوی نوله الله تعالی څخه سوال وکړه په دې ډول چی با الله تعالی ددې نیکانو په برکت زما حاجت پوره کړی و بزرگانوته به دانه وایي چی تاسو زما لپاره ددوعاوی وکړی . د قرآن کریم آیات پردی دلالت کوی ، لهذا داسي دي نه وایي چې خطاب مروته وي . بلکه له الله تعالی څخه دي دهغوی لپاره هم دمغفرت دوعاوی وکړی . که چېرې ددوی په وسیله سره دخپل ځان لپاره ددوعاوی نو دا کوم ممانعت نلری . په حصن حصین کښی ذکر شوي دي چې د صالحینو په وسیله سره ددوعاوی مستحب ده چې الله تعالی دهغوی په برکت سره ددوعاوی قبوله کړی .
(فتاوی دارالعلوم ص ۴۲۷ ح ۵ د قرآن د حصن حصین ص ۸۱)

مسئله د ثواب بخښلو په وخت کښی که څه هم یوازې نیت کافی ده ، لکن که په ژبه سره ووايي چې یا الله تعالی ددې عمل ثواب فلانکي ته ورسوي
(فتاوی دارالعلوم ص ۴۵۱ ح ۵ به حواله درالمختار ص ۸۴۴ ح ۱)

مسئله: د ثواب بختېلو په وخت کېنې مناسب داده چې وویل شی فلان ابن فلان (فلانکی د فلانکی زوی) که چېرې دیلار نوم ورته معلوم نه وي یوازې دده نوم کافی ده لکن هرڅه چې په نیت کېنې وي هغه کافی ده هرڅه الله تعالی ته معلوم دي (فتاوی دارالعلوم ص ۴۲۱ ج ۵)

مسئله: که چېرې په یوه وخت کېنې ډیرو مرو ته ثواب و بختېنې د اهم صحیح ده لکن که چېرې د ثواب اول یوه ته و بختېل شی بیا نورو ته نه بختېل کېږي ځکه چې د ثواب اول ته ورسیږي. (فتاوی دارالعلوم ص ۴۱۸ نوک بحران: الصحاح ص ۸۴۴ ج ۱)

مسئله: که چېرې د قران ثواب ډیرو مرو ته څوک و بختېنې آیا پوره پوره ثواب ورسیږي. که تقسیمېږي؟ په دې کېنې د فقهاؤ دوه قوله دي (۱) دا چې هر یوه ته پوره پوره ثواب رسیږي. بل دا چې تقسیمېږي بیا ورته رسیږي. دا دوه قول له قیاس سره برابر ده. خودالله تعالی له فضل څخه لیری نه ده چې هر یوه ته پوره پوره ثواب ورکړي. (فتاوی دارالعلوم ص ۴۴۹ ج ۵)

د خدای تعالی له ذات څخه دا امید دي چې بشپړ ثواب به ورکړي ځکه چې دالله تعالی له خزانو څخه هیڅ نه کمېږي. دا صرف (یوازې) د بنده په نیت پوري اړه لری ځنګه چې بې پر الله تعالی گمان وي هغسې ورسره کوي (محمد رفعت فاسمی عفا الله عنه)

مسئله: د قران کریم ثواب خو مری ته رسیږي بل دا چې ویونکی یونیک کار وکړي په لس گونو بلکه تر دې هم زیات ثواب ورکول کېږي. مگر په هر کار کېنې اخلاص شرط دي بيله اخلاص هیڅ عمل مقبول نده

(ألا لله الدين الخالص) (پاره ۲۳ سورة الرمز) (من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها) (پاره ۸ سورة الانعام) فتاوی دارالعلوم ص ۴۴۱ ج ۵)

مسئله: قران کریم په هدیره کېنې په لور اوسوکه اواز. په یاد (حفظ) یا په کتلو سره صحیح ده (فتاوی رشیدیة کامله ص ۲۲۲)

مسئله: د ثواب بڅښلو په وخت کښې مناسب داده چې وويل شي فلان ابن فلان (فلانکې د فلانکې زوی) که چېرې ديلار نوم ورته معلوم نه وي يوازې دده نوم کافی ده لکن هرڅه چې په نيت کښې وي هغه کافی ده هرڅه الله تعالی ته معلوم دي (فتاوی دارالعلوم ص ۴۲۱ ج ۵)

مسئله: که چېرې په يوه وخت کښې د يرو مرو نه ثواب و بڅښي داهم صحيح ده لکن که چېرې د ثواب اول يوه ته و بڅښل شي بيا نورو ته نه بڅښل کيږي ځکه چې د ثواب اول ته ورسيږي. (فتاوی دارالعلوم ص ۴۱۸ نوک بچوند: د اسرار ص ۸۴۴ ج ۱)

مسئله: که چېرې د قران ثواب د يرو مرو نه څوک و بڅښي آيا پوره پوره ثواب ورسيږي. که تقسميږي؟ په دې کښې د فقهاؤ دوه قوله دي (۱) دا چې هريوه ته پوره پوره ثواب رسيږي. بل دا چې تقسميږي بيا ورته رسيږي. دا دوه قول له قياس سره برابر ده. خودالله تعالی له فضل څخه ليري نه ده چې هريوه ته پوره پوره ثواب ورکړي. (فتاوی دارالعلوم ص ۴۴۹ ج ۵)

د خداي تعالی له ذات څخه دا امید دي چې بشپړ ثواب به ورکړي ځکه چې دالله تعالی له خزانو څخه هيڅ نه کميږي. داصرغ (يوازې) دبنده په نيت پوري اړه لري ځنګه چې يې پر الله تعالی گمان وي هغسې ورسره کوي (محمد رفعت فاسمي عفا الله عنه)

مسئله: د قران کریم ثواب خو مړي ته رسيږي بل دا چې ويونکي يونيک کار وکړي په لس گونو بلکه تر دې هم زيات ثواب ورکول کيږي. مگر په هر کار کښې اخلاص شرط دي بيله اخلاص هيڅ عمل مقبول نده

(ألا لله الدين الخالص) (پاره ۲۳ سورة الرمز) (من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها) (پاره ۸ سورة الانعام) (فتاوی دارالعلوم ص ۴۴۱ ج ۵)

مسئله: قران کریم په هديره کښې په لور اوسوکه اواز. په ياد (حفظ) يا په کتلو سره صحيح ده (فتاوی رشيديه کامل ص ۲۲۲).

مسئله: په ثواب بخښلو کښې دلاس پورته کولو ضرورت نشته ، او که چېرې دوغا کوی لاس یې پورته کړی وي نو شادي قبرونه وگرزوی
(شناوی رسیده کامل من ۲۲۷)

ځکه چې عوام خطا کيږي چې له مړو دوغا، غواړي ، دمړي په وسيله سره دوغا غوښتل جائز ده . لکن په حقيقت کښې بيا هم له خدای تعالی څخه غوښتل دي . (محمد رفعت قاسمی)

دبرات دشپې رواجونه

لدي رواجو څخه دبرات دشپې حلوی وي ، اوداختر غړی ، اودعاشوري (لسمه دمحررم) شربت اوداسې نور دي دبرات دشپې په باره کښې په حديث کښې دومره راغلي دي : چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم جنت البقيع (هدیره) ته تللی وو اودمړو لپاره یې دمغفرت دوغا کړیده له ده څخه وروسته خلکو اکثره مفاسد پکښې رواج کړي . بعض خلگ وايي چې دنبی کریم صلی الله عليه وسلم غاښ مبارک چې کله شهيد شو نوده حلوی یې خوړله دا بالکل بی بنیاده او غلطه خبره ده ددې عقیده لرل هيڅ وخت نه ده جائز . ځکه چې عقلا هم نه ده مکمل . ځکه چې دا واقعہ په شوال کښې پيښه وه نه په شعبان کښې . دوهم : بعض خلگ دحلوی دجائز بللو لپاره دا وايي چې په دې شپو کښې حضرت حمزه رضی الله تعالی عنه شهيد شوی دي دادغه رضی الله تعالی عنه فاتحه ده . داهم بې دليله اوبې اصله ده ، لمړنی خودتاریخ تعین ته ضرورت نشته بل دا چې دا قصه پخپله غلطه ده ځکه چې حمزه رضی الله تعالی عنه هم په شوال کښې شهيد شوي وو نه په شعبان کښې دريم : بعض خلگ دا عقیده لري چې دبرات په شپه دمړو ارواح کور و ته راځي او گوري چې ايا زمونږ لپاره چاڅه پخ کړی کنه ؟

بنسکاره خبره ده چې داسې له کوم نقلې دليل څخه ثابتېږي . حال دا چې هيڅ نقلې دليل نشته . هره مسئله له قران کریم او حديث څخه ثابتول ضروري ده . او په قران او حديث کښې په دې باندې هيڅ دليل نشته . چې دمرو ارواح د مرگه وروسته دې دنيا ته راځي او گوري البته پر نه راتلو ډير دلائل موجود دي (مشکوٰۃ شريف ص ۲۵ ج ۱) محمد رفعت قاسمی غفر له .

خلورم : د بعضو خلگو فکر دې چې کله د برات تر شپه مخکې څوک مړ شي . تر څو چې دده لپاره د برات په شپه فاتحه ونه شي . داله مرو څخه نه دي حساب . داهم محض بې اصله اولغوه ده . بلکه داهم رواج دي چې څوک تر دې جشن (د برات تر شپې) مخکې مړ شي . دمړي وارثانو د امخکي نه دي لمانځلي (د پيدا کيدو په وخت کښې) ليکن په احاديثو کې په صراحت سره مذکور دي چې مړي قبر ته ځي په داسې شان څنگه چې دې دنيا ته راغلي و داسې نه ده چې د برات په شپې پوري موقوفه دهينځم . بعض خلگ د برات د شپې د حلوی داسې پابندي کوي چې بې حلوی بې برکت نه شي داهم ډيره فاسده عقیده ده چې ضرور بې بولی عمل بې هم فاسدېږي تر فرضو او واجبو بې زيات اهتمام کوي له دې خرابيو سره سره دا تجربه هم ده چې نيت بې بالکل خراب وي ثواب بې مقصود نه وي . او داخيال بې وي چې که چېرې حلوی پخه نکړي نو خلگ وايي دا مسکين شوی دی . د دې تهمت دليري کولو دپاره چې څومره تکليف وي ضرور بې کوي . د داسې نيت صرف (يوازی) فخر او اسراف دی چې گناه بې بار بار ذکر شوی ده کله کله داسې هم کيږي چې د دې لپاره په سود او قرض پيښي واخلي . چې داځان نه لويه گناه ده شپږم : کوم څوک چې د کومک مستحق وي هغه ته هيڅ نه ورکوي . اقلًا چې په کور کې څه يا څه وي داهم نه ورکوي اکثره مالدار خلگ چاته په معاوضه شي ورکوي او نيت بې داوی چې

فلانکی ماته سی را کړی دی که بی زه ورنه کړم نو هغه به څه وایي . پدی کی هم هغه ریا کاری او نفاخر ده اووم . بعض خلگ د سعبان په پنځلسمه منشور دال ضرور بخوی . ددی د ایجاد تاریخ معلوم نه دی خو دومره ویلای شو چې داکار ښکاره گناه ده اتم . ځینی خلگ داسی هم شته چې په دې شپه (دبرات شپه) دنقلو لمونځو لپاره خلگ را جمع کوی ترڅو د شپې روڼول ورته اسان شي داهم له شریعتنه مخالف کار دی . البته که چېرې اتفاقاً خلگ جمع شول پدی کی بیا کوم ممانعت نشته نهم . ځینی خلگ په دې شپه لوبښي نوي کوي کورونه چونه کوي او څراغونه ډیر لگوي او داسی نور بدعت کارونه کوي . داب لکل دکفارو نقل دی او په حدیث شریف کی تشبه حرام بلل شوی ده . اصلاح الرسو . ص ۱۳۴ حضرت نه نوي ۲۰

په هندوستان کی غیر مسلم خپل جشونه له ډالپو څخه رااخیستی دی چې لوبښي بدلوی او څراغونه هم روښانه کوي . دهغو دا عقیده ده چې په دې کار سره دهغوی مذهبی مشران خوشحاله کیږي . خو اکثره مسلمانانو دارسم خپل کړی دی داب لکل حرام دی پکار ده چې ځان ترینه لیري وساتي . (اللهم احفظنا . محمد . نعمت فاسی عرفه)

مسئله . داهم مشهور ده چې دبرات د شپې په حلوی چی لمړنی روژه مات وشي دا ډیر ثواب لری دا خبره غلطه او بی بنیاده ده . (اغلاط انموام مکمل ص ۱۲۴)

دبرات په شپه کی حلوی پخول او خوړل

سوال . دبرات په شپه حلوی پخول او خوړل څنگه دی ؟ که چېرې بی دثواب له نیته پخه شي دا څه حکم لری . همدا شان دداسی حلوی خوړل څنگه دی ؟

جواب : دبرات په شپه دخوشحالی . او حلوی پخولو هیڅ ثبوت نشته . لهذا داامور ناجائز او بدعت دی . که چېرې بغیر دثواب له نیته حلوی پخه شي نو بیا بدعت تاکید نکینی دی . باید لدې څخه هم ځان وساتل شي همدا

شان له داسې حلوی قبلولو څخه هم باید ځان وساتل شي لیکن دا حرام نه ده
(حسن الفتاوی ص ۳۸۵ ج ۱)

مسئله دودې د تقسیمولو په متعلق په دې شپه کې زما تر نظر کوم روایت
نه دی تیر شوی . البته ددې شپې فضیلت له لمر لویدو بیا تر صبح صادق
ده (سپید داغ) پورې ده . الفتاوی محمودیه ص ۷۵ ټوک ۱۰

د برات د شپې سنت اعمال

د برات د شپې خصوصیات خو معلوم شول . مور ته څه کول پکار دی او
د خدای جل جلاله د بیستماره نعمتونو د لټولو لپاره څه وکړو ؟
دا حدیثو له کتلو څخه ثابتیږي چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم په دې
شپه درې اعمال کړي دي ، ددې دريو سنتو طریقه ادا کول د خیر او برکت
ثواب باعث دی . اول : د شعبان په پنځلسمه شپه بيله کومې ټولې هدیرې ته
لارشی . او هلته په رسیدو سره د مغفرت دوعا وې وکړي که چېرې صدقه او
خیرات کوي ثواب ور بخښي باید دعامو رواجو تابع نه شي او تر شریعت
تجاوز ونه کړي دوهم : په دې شپه کې وینس و اوسې د خدای جل جلاله
عبادت او نفل لمونځ بيله جماعت څخه وکړي هر څومره چې مو په طاقت
کې وی د قران کریم تلاوت وکړي یا یې واورې پر نبی کریم صلی الله علیه
وسلم زیات شمیر درود شریف وواياست . دخپل ځان او ټولو مسلمانانو
لپاره دوعا وکړي او له خپلو گناهونو څخه توبه و کارې خصوصاً له هغو
گناهونو څخه کوم چې دکولو دسبب سره په دې مبارکه شپه هم دوعا نه
قبلېږي کوم څوک چې طویل (اوږد) لمونځ کول غواړي هغه دی صلوة
تسبیح وکړي د خدای جل جلاله له ویرې دې وژاړي دخپل ځان اولاد مور و
پلار او دټولو مهمو امورو متعلق دې دوعا وې وکړي .

دریم: په ورځ دی نفل روژه ونیسې لکه څنگه چې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم وینا ده (قوموا لیلها وصوموا نهارها) یعنی په پنځلسمه دشعبان دشپې ویش و اوسنی او دورځی یې روژه ونیسئ، دا درې اعمال له نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه منقول دی باید درې سره په مسنونه طریقه سره ادا شی (د برات ص ۲۲)

تنبیه په بعضو ځایو کې د برات دشپې روڼولو لپاره خلگ راتولوي، شپه روڼول په اجتماع سره که څه هم اسانه ده لیکن دنفل عبادت لپاره دخلگو داسې رایو ځای کول صحیح نه دی همدا شان په مساجدو کې رایو ځای کیدل لکه څنگه چې نن او سبا رواج ده. اکثر و علماؤ دامکروه بللی ده. په در مختار کې راغلی دی چې دکوچنی اختر لوی اختر د برات پنځلسمه درمضان المبارک لس اخیری شپې او د ذی الحجې لس لمړنۍ شپې په دی ټولو شپو کې پورته کیدل او جلا جلا عبادت کول مستحب دی. (الرمه ص ۲۰۵)

په حدیث شریف کې یوازې درې اعمال ثابت دی دهغوی ادا کول په سنت طریقه سره موجب د ثواب دی. لمړی: د برات په پنځلسمه هذیرې ته تلل مروت ته دوعا او استغفار کول. که چېرې کومه صدقه یا خیرات کړی وې ثواب دی مروت ته وربخښل. له دې دعاو څخه فائده رسول دی باید صدقه په ښه توگه سره وشي ترڅو ریا پکښی رانه شی دوهم: داشپه روڼول او عبادت یوازې کول نه په اجتماعي ډول سره دریم: په ورځ یې روژه نیول. د دې اعمالو په سنت طریقه سره ادا کول نهایت مفید دی. (اصلاح الرسوم ص ۱۲۴)

د برات دشپې خاصې دعاوي

اعوذ بعفوك من عقابك واعوذ برضائك من سختك واعوذ بك منك اليك

لا احصي ثنًا عليك انت كما اثبتت علي نفسك (الترغيب والترهيب ص ۳۵۸ نوک ۲)

اللهم انك عفو تحب العفو فاعف عني (ابن ماجه. مظهر حق ص ۲۸۵ نوک ۲)

نبی کریم صلی الله علیه وسلم بې بې عائشي ته وویل: دادعا پخپله هم زده کړه او نورو ته بې هم ور زده کړه. ځکه چې حضرت جبرائیل علیه السلام داووا ماته رازده کړی ده. علماؤ کرامو لیکلې دي چې دعا د دنیا د ټول خیر او برکت جامع کونکې ده. ځکه چې دالله جل جلاله له لوری وبنده ته عفو او بخښنه په دعا یوری ترلې لکه څنگه چې په یوه روایت کې راغلی دی چې: دبنده له لوری دحق تعالی په دربار کې دبخښنی او عفتیت تر سوال هیڅ شی افضل نشته تر څو چې ممکنه وی دادعاوې یادی کړی او خپلو ماشومانو ته بې هم ور زده کړی. ځکه چې نن سبا اکثره ماشومان ددرواغونکلونه یادوی او مور او پلار بې فخر هم ورباندې کوی که چېرې مو دانه یادیرې بیا په خپله ژبه دخیر او عافیت دوعاوی وکړی. که مو دادعا یادوې مخکې درود وواياست بیا دوعا وکړی لکه: ای لویه خدایه! ته پر ټولو احسان کونکي بې پر تا څوک احسان نشي کولای. ای دلویې او مغفرت خاونده! له تا څخه سوا هیڅ معبود نشته نه ده بیوزلو مددگار بې او دپریشانیانو مشکل کشا بې ای الله جل جلاله! له تا څخه بغیر بل هیچا څخه نه غواړو یوازې ته ور کونکي بې ای لویه خدایه جل جلاله! که تا چېرې زه په خپل کتاب کې بې برخې او بې نصیبه لیکلی یم لویه خدایه جل جلاله په خپل فضل او کرم سره زما خواری، بدبختی او کم رزقی رنګې کړي. دا خبره ستا په کتاب کې کوم چې دي پر اخیری نبی صلی الله علیه وسلم نازل کړي دي نو شته دي چې الله جل جلاله چې څه غواړي لیکي بې او چې څه و غواړي محوه کوي بې ان الله علی کل شیء قدیر یا الله جل جلاله له تا څخه کوم دپوښتنې خاوند نشته هر څه ستا په اختیار کې دي. یا الله له تا سره ام الكتاب ده. یا الله جل جلاله ستا په روی سره زما

مشكلات او پریشانی ليرې کړې که زه په خبر يم او کنه او په هر څه ته عالم
 بي لويه خدايه جل جلاله تر ټولو ته دا حسان خاوند يي . لويه خدايه انبيک
 او لاد را کړې ماته بخښنه وکړې . يا الله جل جلاله ټول گناهونه صغيره وي
 که کبيره ښکاره وي که پټ ته راته بخښنه وکړې . يا الله جل جلاله زما
 عيبونه پټ کړي معافي راته وکړې پر ايمان خاتمه را کړې . زما مور
 او پلار . استاذانو او ټولو مسلمانانو ته مغفرت وکړې اي لويه خدايه جل
 جلاله ! مور هر څه نه شو غوښتلاي بس هغه غواړو چې زموږ نبی کریم
 صلی الله عليه وسلم غوښتی دی او له کوم شی څخه چې په هغه سره نبی
 صلی الله عليه وسلم پناه غوښتی ده زه هم ترې پناه غواړم زموږ دعاوي
 د نبی صلی الله عليه وسلم په وسيله قبولې کړي آمين يارب العلمين
 مولانا محمد رفعت فاضلي غفا الله عنه مدرس دارالعلوم ديوبند

د قدر د سېي لويې

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ بيشکه مور قران کریم په ليله القدر کی نازل کړي
 يعنی قران کریم له لوح محفوظ څخه دليله القدر په شپه نازل شوی دي
 . دا يوه خبره د دې شپې د فضيلت لپاره کافي ده چې دا عظيم کتاب په کې
 نازل شوی دي . په کومه شپه چې دا قران نازل شوی له دې سره سره نور ډير
 فضلتونه هم لري د نور تشويق لپاره دا ايت لولو: وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
 ضرور به در ته معلومات وي چې دا شپه څومره مبارکه او با فضيلته شپه ده
 څومره فضائل او نيکي پکښې دي ديو څو فضائلو ذکر کوو: (لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ
 مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ) د قدر شپه تر زرو شپو اولی او بهتره ده يعنی د زرو مياشتو
 د عبادت چې کوم ثواب دی يوازې په دې مبارکه شپه کې عبادت تر دې

زيات ثواب لري او ددې زيادت علم هم نشته چې خومره زيادت (تَتَوَلَّى
 الْمَلَائِكَةَ) په دې شپه کې ملائکې راشوه کيږي:

علامه رازی رحمه الله ليکي چې کله په ابتداء کې خدای جل جلاله انسان
 پيدا کاوو ملائکو ورسره مخالفت ښکاره کړ، د لوی خدای جل جلاله په
 دربار کې يې عرض وړاندې چې ته جل جلاله داسې څوک پيدا کوي چې بيا
 به په ځمکه کې فساد کوی او وينې به بهوي، نن شپه چې د خدای جل جلاله
 په قدرت انسان د الله جل جلاله په عبادت او معرفت مشغول وويني
 ملائکه د معذرت لپاره راکوزيږي (وَالرُّوحُ فِيهَا) په دې شپه کې روح
 القدس (جبرائيل عليه السلام) هم راکوزيږي، له نبی کریم صلی الله عليه
 وسلم څخه روايت دی: چې جبرائيل عليه السلام له يوې ټولې د ملائکو
 سره راکوزيږي، کوم شخص چې په عبادت مشغول وي دهغه لپاره درحمت
 دعاوې کوي (يَا ذُن رَّبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أُمَّةٍ) د خدای جل جلاله په حکم له هر خير
 سره راکوزيږي. په مظاهر حق کې ليکلي دي چې په دې شپه کې د ملائکو
 پيدائش شوی دی، د حضرت آدم عليه السلام دمادې جمع کيدل په دې
 شپه کې شروع شوی ده او په دې شپه په جنت کې ذرختې کرل شوې دي
 ، د دعاو قبلیدل په ډيرو احاديثو کې راغلي دي، او په يوه روايت کې
 راغلي دي چې په دې شپه عیسیٰ عليه السلام اسمان ته ختلی دی او په دې
 شپه د بنی اسرائیلو توبه قبوله شوی ده. (سَلَامٌ هِيَ) داشپه سر تر پايه
 سالمه ده يعنی د فرشتو له لوري په مؤمنانو سلام وې تر دې چې يوه ټولې
 د ملائکو ځي او بله راځي (حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ) دا ټوله شپه د برکتونو او
 رحمتونو سره وی تر څو چې سپیدی راوخيژی، داسې نه چې دشپې په يوه

برخه کی برکت وی او په بله کی نه وی بلکه تر صبح صادق پورې ددې برکاتونه ظهور وی. (فضائل رمضان المبارک ص ۳۷ و معارف القرآن ص ۷۹۱ ټوک ۸)

دیوه سوال ثواب: دقدر شپه تر زرو شپو اولی بلل شوی ده ظاهره ده چې په دې زرو میاشتو کی هر کال دقدر شپه هم راځی نو حساب به څنگه کوو دتفسیر علماؤ ویلی دی چې دلته له زرو میاشتو هغه مراد دی چې پکښی دقدر شپه نه وی په دې لحاظ هیڅ مشکل نشته. (معارف القرآن ص ۷۹۲ ټوک ۸)

دا چې ویل کیږی چې دقدر شپه تر زرو میاشتو اولی ده، ددې مطلب دادی چې دزرو میاشتو په اندازه کښی چې څومره عبادت کیږی ددې شپې دعبادت تر دې زیات ثواب دی او څونه؟ دا خدای جل جلاله ته معلومه ده کوم شی ته چې الله جل جلاله ډیر زیات ویلی وي دهغه زیاتوالی یې څه اندازه وي ددنيا دخلکو دستور دی چې یوه اندازه زیات شی ته په ډیروالی قائل وی او تر هغه یل زیات شی زیات نه بولی، یو په ظاهره ژور شی ډیر ژور بولی یوه دا خبره هم ده چې په هغه زمانه کی په عربو کی تر زرو زیات حساب نه وو لکه څنگه چې له ۱۰۰۰ زر کاله مخکی په دنیا کی د ۱۰۰ سیکرو ډیر اهمیت وو او نن؟ څنگه چې قران کریم دهغوی په ژبه وو او دهغوی له لهجې سره برابر وو بیا نو څنگه تر زرو زیات ویلای شوای؟ ځکه یې دهغوی د حساب اخیری درجه وویله دنورې ترقی لپاره الله جل جلاله دونه وویل چې ((تر دې هم زیات)) اوس تر دې دزیادت امکان نشته، کروړ، ارب، کهرب، نیل و سنگ او مها سنگ ټوله دی زیادت لاندی دې گواکی چې دقدر دشپې دفضیلت هیڅ حد نشته. (محمد رفعت قاسمی غفرله)

ایا په ټوله دنیا کښی په یوه شپه کښی دقدر شپه وی؟

مسئله: دمطالعو دا اختلاف په سبب سره په مختلفو مملکتو کې د قدر شپه په مختلفو تاریخو وی په دې کې هیڅ مشکل نشته ځکه چې په هر ځای کې د قدر د شپې تاریخ وی په همغه شپه د قدر برکات حاصلیږي (والله سبحانه تعالی اعلم)

مسئله: کوم څوک چې د قدر په شپه د ماخستن او سهار لمونځ په جماعت سره ادا کړي بس د همدې شپې ثواب یې پیدا کړ چې زیات عبادت وکړ زیات ثواب ورکول کیږي. په صحیح مسلم کښی له عثمان غنی رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم وویل: کوم شخص چې د ماخستن لمونځ په جماعت سره ادا کړي گواکي د نیمې شپې د قیام ثواب یې پیدا کړ او چې د سهار لمونځ هم په جماعت سره ادا کړ گواکي د ټولې شپې د قیام او عبادت ثواب یې حاصل کړ. (معارف القرآن ص ۷۹۲ توك ۸)

د قدر د شپې معنی

د قدر معنی شرف او عظمت ده. و دې شپې ته لیلة القدر ویل ددې شپې د عظمت په وجه ده حضرت ابوبکر وراق رحمة الله علیه ویلی دی چې و دې شپې ته لیلة القدر (د قدر شپه) ځکه ویل کیږي چې د کوم شخص تردې شپې مخکې د بې علمۍ په وجه هیڅ قدر او قیمت نه وو. په دې شپه د توبې، استغفار او عبادت په وجه دا شخص هم د قدر او شرف خاوند کیږي.

د قدر بله معنی تقدیر او حکم هم کیږي ددی معنی په اعتبار د لیلة القدر دویلو وجه داده چې په دې شپه د ټول مخلوق لپاره کوم ازلي تقدیر لیکل کیږي د بنده چې کومه برخه له دې رمضان المبارک تر بله رمضان پورې ده هغو ملائکو ته حواله کیږي کومې چې د تدبیر او تنفیذ لپاره مامورې دی، کوم علماء کرام چې له لیلة المبارکة څخه د شعبان پنځلسمه شپه مرادوی، دهغې تطبیق دادی چې ابتداء فیصله د امورو په اجمالی شکل په دې شپه

کيږي او تفصيلات يې د ليله القدر په شپه کوم چې درمضان المبارک په مياشت کښي ده ليکل کيږي ددې تائيد د حضرت ابن عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہ په يوه قول سره کيږي، چې اللہ جل جلاله د ټول کال د امورو فيصله د برات په پنځلمسه شپه کوي بيا د قدر په شپه د فيصلې مطابق فرشتو ته سپارل کيږي. (تفسير مظهری)

دامو مخکې هم ليکلې وو چې دامورو د فيصلې په دې شپه مطلب دادی چې په دې کال کې چې کوم امور نافذ کيږي، هغه له لوح محفوظ څخه نقل کيږي او ملائکو ته حواله کيږي او اصلاً خوداتول تقدیرونه په ازل کښي ليکل شوي دي. (معارف القرآن ص ۷۹۲ ټوک ۸) ۹۳

د قدر شپه ده؟

درمضان المبارک په شپو کښي يوې شپې ته د قدر شپه ويل کيږي چې ډيره دخير او برکت شپه ده په قران کریم کې دا شپه تر زرو شپو بڼه بلل شوي ده زر مياشتې درې اتيا کاله او څلور مياشتې کيږي نيکبخته ته دی هغه څوک چې داشپه په عبادت کې تيره کړي او د ابرکات يې نصيب شي گواکې درې اتيا کاله څلور مياشتې يې په عبادت کښي تيري کړي، او دزياتوالي يې حال نه دی معلوم چې زر مياشتې تر څو مياشتو افضل دی (دعربو په محاوره کښي تر زرو زيات عدد نه وو) اللہ جل جلاله په حقيقت سره ډير لوی انعام پر خپل قدر من مخلوق کړی دی په در منثور کې له انس رضی اللہ تعالیٰ عنہ څخه روايت نقل شوی دی چې نبی کریم صلی اللہ عليه وسلم وويل: د قدر په شپه اللہ جل جلاله زما پر امت يو خاص رحمت کړی دی چې پر نورو امتونو باندې نه وو په دې باره کې مختلف روايات دي چې ددې نعمت سبب څه وو. په ځينو احاديثو کې راغلي دي چې نبی کریم صلی اللہ عليه وسلم د تيرو امتو عمرونو ته فکر وکړ چې ډير زيات وو په دې خفه

شو چې زما دامت عمرونه ډير کم دی او په دې کم عمر کې ددومره زيات عبادت امکان نشته ، کله چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم خفه شو نو الله جل جلاله ددې مبارکې شپې برکت يې امت ته ور په برخه کړ ، که کوم نيکبخته دقدر (لس کاله يوه دقدر شپه) عبادت وکړ تردرې اتياکاله څلورو مياشتو څخه هم زياتيرې . په بعضو رواياتو کې راغلی چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم دبنی اسرائیلو ديوه شخص ذکر کاوو ويې ويل چې زړ مياشتي يې جهاد کړی دی داصحاب کرامو ورباندې غبته پيدا شوه الله جل جلاله ددوی دجبري لپاره داشپه ورکړه په يوه روايت کې راغلی دی نبی کریم صلی الله عليه وسلم دبنی اسرائیلو دڅلورو اشخاصو ذکر وکړ: حضرت ايوب حضرت زکريا حضرت حذقیل او حضرت يوشع عليهم السلام چې دې ټولو انبياؤ اتيا کاله دالله جل جلاله په عبادت کې تير کړی وو او ديوې زرې برابر يې هم دخدای جل جلاله نافرمانې نه ده کړي .

ودی ته صحابه کرام حيران شول بيا حضرت جبرائیل عليه السلام حاضر شو او دقدر سورة يې ووايو ، له دې څخه علاوه نو هم مختلف روايات شته . دداسې قسم درواياتو دا اختلاف وجه اکثره داکيرې چې کله دمختلفو واقعاتو وروسته کوم ايت نازل شې ټولو ته ئې نسبت کيدلای شي په هر صورت دسورة دنازلیدو وجه که هر څه وی لیکن دامت محمدی صلی الله عليه وسلم لپاره دادالله جل جلاله ډير لوی نعمت دی ، داهم دالله جل جلاله يوه خاصه عطيه ده او دعمل کولو تو فیق هم تر هغه جل جلاله پوری موقوفه دی . (فضائل رمضان المبارک ص ۳۵ زمظاهر الحق جدید ص ۲۷۹ ټوک ۷)

دکټې شپه

ددې شپې دفضيلت لپاره که څه هم مستقل سورة نازل شوی دی له دې سره سره دوه حدیثونه دنمونې په ډول ذکر کول غواړم:

عن ابی هريرة رضى الله تعالى عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من قام ليلة القدر ايمانا واحتسابا غفر له ما تقدم من ذنبه (رواه بخارى ومسلم)

ژباړه له حضرت ابو هريرة رضى الله تعالى عنه څخه روايت دي چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم وویل چا چې د قدر شپه له ايمان سره د عبادت په نیت وکړه له دې څخه مخکې گناهونه ټول ورته معافېږي.

تشریح که چېرې د دنیا کاروبارې ته دا معلومه شي چې په فلانکې میاشت کېسې، مونږ ته نژدې په یوه ښار کېسې یوه میله جوړېږي چې تجارت پکېسې ډیره ښه گټه کوي چې یوه روپۍ لس روپۍ گټې او ټول کال بیاله تجارت څخه څوک خلاصیږي، تاسو فیصله وکړئ څوک به دا پرېږدي؟ که چېرې تاریخ ورته معلوم نه وي په ډیرو پوښتنو ضرور تاریخ معلوموي بیا هم که ورته معلوم نشي خوشې مخکې هلته ورځې چې دا زرينه موقعه راڅخه تیره نشي. اوس د نیکانو د میلې هم د مؤمنانو لپاره یوه زرينه زمينه مساعده کړي ده، له دومره برکته سره ددې شپې میاشت هم معلومه ده، بیا دا هم معلومه ده چې په لسو اخيرو کې ده، شپه ئې ځکه نه ده معلومه کړي چې هغه څوک معلوم شي چې له خدای تعالی سره څومره محبت لري لکه نبی کریم صلی الله علیه وسلم چې به ددې شپې لپاره میاشتي میاشتي اعتکافونه کول، او چې معلومه شي چې ددې شپې پلټونکي څومره شپې قربانوي؟ (الترغيب والترهيب ص ۹۰ ج ۲)

د شپې روڼولو مطلب دادي چې عبادت وکړي. لمونځ، ذکر او داسې نور، او د ثواب د نیت مطلب ئې وي. د شپې روڼولو مطلب دادي چې عبادت وکړي، لمونځ، ذکر او داسې نور، او د ثواب د نیت مطلب دادي چې خاص دا الله تعالی درضا لپاره کېسې نه دریا او غرور لپاره محض عاجزې اختیار کړي خطابی علیه الرحمة وایي: چې ددې مطلب دادي چې د ثواب یقین به یې وي

او په آرام زړه سره پر ځان تکلیف راوولی ، نه په قراره زړه سره ، ښکاره خبره ده چې څومره په اخلاص سره کښینی هغومره عبادت اسانه کیږي دا وجه ده چې څوک د الله تعالی په محبت کښی بوخت وي دهغه په عبادت کښی هیڅ مشقت نوي . دامعلومول هم ضروري ده چې په مخکنی ، حدیث او تورو حدیثو کښی چې د گناه ذکر ده د علماء په نزد گناه صغیره مراد ده ځکه چې په قران کریم کښی چې کله د گناه کبیره ذکر وشي ، ورسره ضرور د (الامن تاب) ذکر کیږي ، په دې بناء علماء کرام وایي چې گناه کبیره بغیر له توبې څخه نه معافېږي . نو ځکه کله چې په حدیث د گناه د معافیدو ذکر راشی علماء کرام یې په صغیره سره مقیده کوي . د توبې حقیقت دا دی چې پر تیرو گناهونو پښیماني او په آئنده کښی دنه کولو عزم که چېرې لچا څخه گناه کبیره وشي دهغه لپاره ضروري ده چې که د قدر شپه یابله د قبولیت زرينه موقع وي باید ضرور دخپلو بد اعمالو څخه په پاک زړه سره په ټینگ عزم په زړه او ژبه سره توبه وکړي ترڅو چې الله تعالی له رحمت کامله متوجه شي له صغیره او کبیره هر قسم گناهونو څخه توبه وکاري ترڅو لوی خدای تعالی یې توبه قبوله کړي . (فضائل رمضان المبارک ص ۳۸) .

د ملائکورتب

عن انس رضی الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا كان ليلة القدر نزل جبريل في كبكبة من الملائكة يصلون على كل عبد قائم او قاعد يذكر الله عز وجل (كذا في المشكوة) .

حضرت انس رضی الله تعالی عنه له نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه روایت کوي چې د قدر په شپه حضرت جبرائیل علیه السلام د فرشتو (ملائکو) له یوې ټولې سره ځمکې ته را کوزیږي او د هغه شخص لپاره د خدای تعالی څخه درحمت غوښتنه کوي چې په عبادت او ذکر مشغول وي.

تشریح د حضرت جبرائیل علیه السلام راتگ له ملائکو سره په قران کریم کښی ثابت دي او په ډیرو احادیثو کښی هم په صراحت سره دا خبره ذکر شوی ده چې جبرائیل علیه السلام و ملائکو ته وظيفه ورکوي چې د هر ډاکر او شاغل کور ته لاړي شي او مصافحه (رو غیر) ورسره وکړي.

د حضرت ابن عباس رضی الله تعالی عنه په حدیث کښی راغلی دي چې د جبرائیل علیه السلام په ویلو سره ملائکې سره جلا جلا شي او کوم کور کوچنی ، یالوی ، ځنگل او دښتی داسې چې مسلمان پکښی وي او هلته ملائکې د مصافحې لپاره نه شي ورتلای لډي څخه مراد د خیر دوعا هم ده او پخپله رو غیر هم ځینی مراد ده ، ځکه چې فرشتې منجسم نور ده ، دنور له وجې مور ته په نظر نه راځی محسوسیږي هم نه ، لکه څنگه چې مړه کیدونکی ته ملک الموت او نورې ملائکې راځي او خبرې ورسره کوي ، شاید چې نیکانو خلکو ته په نظر ورځی او محسوسیږي هم . (محدث نعت فاسی نقره)

مگر هغه کور ته نه داخليږي چې پکښی سپی څنډیر یا ناوړه تصویر وي د مسلمانانو اکثره کورونه داسې دي چې د خدای تعالی لډې عظیم نعمت څخه بې برخې دي ځکه چې یوازې د خیالي بنائست لپاره تصویرونه څړوي ځکه چې تصویر لگونکی ډیر بد بخت وي ، چې دده په سبب سره ټول کور د خدای تعالی له رحمت څخه بې برخې کوي . (فضائل رمضان ص ۴۰)

د قدر د شپې د نامعلوم والي سبب

عن عبادة بن صامت قال خرج النبي صلى الله عليه وسلم ليخبرنا بليلة القدر فتلاحي رجالان من المسلمين فقال خرجت لآخبركم بليلة القدر فتلاحي فلان وفلان فرفعت وعسى ان يكون خيرا لكم فالتسموها في التاسعة والسابعة والخامسة (مسكوة شريف وبخاري).

ژباړه: حضرت عبادة بن صامت رضي الله تعالى عنه وايې چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم ددې لپاره دباندي راووتې چې موږ ته دقدر دشپي خبر راكړي لکن ددوو مسلمانانو جنگ وو نبي كريم صلى الله عليه وسلم وويل چې زه ددې لپاره راغلي وم چې تاسوته دشب قدر په باره كښي خبر دركړم. لکن دفلانكي اوفلانكي په مينځ كښي جنگ وو چې دهغه په وجه يې تعيېن ورك شو يعنى له ذهنه يې ووتله يوازې دالله تعالى په علم كښي پاته شوه لهذا دنويشتم اوويشتم اوپنځه ويشتم په شپه كښي يې طلب كوي.

تشرېح په دې حديث شريف كښي درې مضامين دغور وړ دي ترټولو اهمه هغه دوو مسلمانانو جنگ وو داداسې بدشي دي چې ددې په وجه دهميشه لپاره دقدر شپه نامعلومه شوه يوازې دانه بلكه جنگ هميشه دډيرو بركاتو دمحرومې سبب كيږي. نبي كريم صلى الله عليه وسلم وايې چې ايا زه تاسوته تر صدقه، لمانځه او ترنورو افضل شى ونيسم؟ اصحاب كرام رضي الله تعالى عنهم ورته وويل، هو ضرور نبي كريم صلى الله عليه وسلم وويل ترټولو افضل په خپل مينځ كښي ښه سلوك دي او په خپل مينځ كښي جنگ دين ته نقصان رسوي لكه ځنگه چې په (بال صفا) سره دسروينبتان يو دم صفا كيږي دخپل مينځ دجنگ په سبب سره دين همدا سې صفا كيږي (يعنى نيك اعمال ختميږي) نبي كريم صلى الله عليه وسلم دمسلمانانو آبرو و(عزت) خرابول بدترين او خبيث ترين سودبلى دي ليكن مونږ دجنگ په وخت كښي نه دمسلمانو دآبرو، نه دالله تعالى

او دهغه در رسول صلی الله علیه وسلم داوامیرو لحاظ کوو ، په یوه روایت کښی راغلی دي چې د برات په شپه دا الله تعالی عام رحمت و مخلوق ته متوجه کیږی . او په معمولی بهانو و مخلوق ته مغفرت کوي ، لیکن دوو خلکو ته مغفرت نه کیږی ، یو کافر او بل حاسد (ضد کوونکی) .

په یوه بل روایت کښی راغلی دي چې درې اشخاص دي د کومو چې لمونځ دقبلیدو پخاطر دیوه بالنبت په اندازه هم ترسرنه پورته کیږی . یوله هغو څخه هغه څوک ده چې له مسلمانانو سره جنگ کوي . (فضائل رمضان المبارک ص ۱۴۳)

بعض حضرات وايي چې له دغو دوو اشخاصو څخه چې په دې ځای کښی یې جنگ وو . دیوه نوم عبد الله ابن ابی حذر د او د بل نوم کعب بن مالک ؓ . (د شب قدر د نامعلوم والی) مطلب دادي چې ددې دوو خلکو د جنگ په سبب سره زما څخه دهغه د قدر د شپې د تعیین علم محوشو . له دې څخه معلومه شوه چې په خپل مینځ کښی جنگ ، نفرت او دشمنی کول ډیر بد شی دي . ددې په وجه سره سړی له برکتو او نعمتو څخه بې برخې کیږی .

د نبی کریم صلی الله علیه وسلم ددې وینا چې (شاید داستاسو لپاره بهتره وي) مطلب دادي چې د قدر شپه چې ماته متعینه شوی وه ، او اوس راڅخه هیره ده ، که چېرې ماتاسو ته ویلی وای تاسو به یوازې پر دې شپه اکتفا کړی وای اوس چې نامعلومه شوه یوازې دانه چې تاسو به ددې شپې دبیداره کولو لپاره سعی او کوشش وکړئ بلکه طاعت او عبادت به هم زیات وکړی ، کوم چې ښکاره ده چې ستاسو لپاره گټه ده . (منظار من جدید ص ۲۸۷ ج ۱۲)

د قدر د شپې د پتوالی راز

کوم شی چې ډیر قیمتي او اهم وي هغه په ډیر محنت سره حاصلیږی . نو د قدر د شپې په شان داسې لوی دولت څنگه بیله محنته پلاس راځی .

ځکه چې د دې شپې تاریخ نامعلومه کړد نبي کریم صلی الله علیه وسلم قول دي چې (عسی ان یکون خیر لکم) څه معلومه ده د تاریخ په نه معلومولو کښی به ستاسو لپاره خیر وي (ابن کثیر ص ۵۳۴ ج ۴)

ښکاره خبره ده که چېرې تاریخ معلوم شوی وای بیا به یې دومره قدر او برکت نه وای او بل دا چې همداران بیا به یې بې قدرې سخته د بد نصیبی او بده خبره وه مفسر قران علامه ابن کثیر رح وایې چې د دې دیتوالی حکمت دادی چې د دې شپې طالب او شوقمن به د ټول رمضان المبارک د عبادت اهتمام وکړی. (ابن کثیر ص ۵۳۴ ټوک ۴)

که چېرې د قدر شپه معلومه وای نو ډیر کوتاه طبیعت خلكو به دنورو شپو بالکل اهتمام نه وو کړی او په دې صورت کښی د قدر د شپې په لټه د ډیرو شپو عبادت ور نصیب کیږی. یو حکمت یې دا هم دی چې ډیر خلک له گناه څخه بغير د دې شپې اهتمام نه کوی، د قدر د شپې د تعین په صورت کی که چېرې له چا څخه گناه شوی وای بیا به ډیره داندیشني خبره وای نبي کریم صلی الله علیه وسلم یوځلی مسجد ته تشریف یووړ ویې لیدل چې یو صحابی ویده وو، نبي کریم صلی الله علیه وسلم و حضرت علی رضی الله تعالی عنه ته وویل چې دا وینس کړه چې اودس وکړی، حضرت علی رضی الله تعالی عنه هغه راپورته کړ لیکن له نبي کریم صلی الله علیه وسلم څخه یې پوښتنه وکړه چې ته خو د خیر پکار کی ډیر تلوار کوی، تا ولی په خپله نه کړ پورته؟ نبي کریم صلی الله علیه وسلم وویل که چېرې دې سرې زما له وینا څخه انکار کړی وای، زما له وینا څخه انکار کفر ته مفضی کیږی. او ستا له وینا څخه انکار کفر ته نه مفضی کیږی، نو ځکه الله جل جلاله داشپه پټه کړه خلک د خدای جل جلاله له رحمنه څخه بې برخې نه شي، که چېرې په تعین سره یو چا گناه کړی وای، د ابه یې ډیره دنا فرمانی.

خبره وای ، یوه وجه داهم کیدای شي چې که چېرې داشپه له چا څخه اتفاقا پاته شوی وای نو په راتلونکو شپو کې به یې افسوس کاوو او دهیڅ شپې عبادت به یې نه وای په نصیب شوی لیکن اوس خو اقلًا درمضان المبارک یوه یادوې شپې دهر چا په نصیب کیږي. یوه نکته داهم ده چې څومره شپې په دې طلب کې تیری شي ددې ټولو مستقل ثواب ورکول کیږي ، له دې څخه علاوه نورې گټې هم لري ، دداسې امورو په وجه کې دالله جل جلاله عادت داسې جاری دی چې اهم شيان یې پټ کړي دی لکه اسم اعظم ، دجمعی دورځی خاص ساعت او داسې نور شيان الله جل جلاله پټ کړي دی ، داهم ممکنه ده چې دجنگ په وجه دشب قدر تعیین له مینځه تللی وي او دثورو مصالحو مذکورو و څخه دهمیشه لپاره تعیین نه وي . (بستان رمضان ص ۲۴)

دقدر د شپې علم حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ته

ورکړل شوی وو

نبی کریم صلی الله علیه وسلم ته دقدر د شپې علم ورکړل شوی وو (ورته معلوم وو) هغه صلی الله علیه وسلم داصحاب کرام رضی الله عنهم ته دخبر ورکولو لپاره له خپل کور مبارک څخه راووت کله چې یې ولیدل چې ددوو مسلمانانو په مسجد نبوی کې جنگ دی دجنگ دختمولو لپاره یې کوشش وکړ هغه وو چې له ذهن مبارک څخه یې ددې شپې تعیین له مینځه ولاړ داوو دجنگ قباحت چې په سبب سره ئې داسې زرینه موقع له لاسه ووتله. له دې څخه معلومیږي چې دمسلمانو په مینځ کې جنگ کول خدای جل جلاله ته ډیر منفور (ناخوښ دی) له دې سره سره له ډیرو نعمتو او ورځمنو څخه دې برخې کیدو سبب گڼي. باید ورڅخه ځان وژغورو. له حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه دهیریدو په سبب سره بل خیر او برکت هم رامینځ ته شو، لکه څنگه چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم

پخپله ویلی دی چې د قدر د شپې په لټولو سره دامت ډیر د خیر او برکت خبره ده. او ددې شپې فکر او طلب کول یو بل مستقل نعمت دی چې که چېرې داشپه معلومه وای د نعمت به نه وای. (انوار الباری شرح البخاری ص ۱۲۱ ټوک ۲)

علامه زمخشری رح ویلی دی چې شاید د قدر د شپې د پتیدو سبب داوی چې هغه څوک چې ددې شپې په تلاش کی وی د کال ډیرې شپې روڼوی ترڅو یې ددې ټولوشپو عبادت په نصیب شی بل داچې که چېرې معلومه وای خلکو به خاص په دې شپه عبادت کاوو ډیر خیر او برکت خاوندان کیدل به، دنورو شپو په عبادت کی به یې کوتاهی کوله. ځکه داشپه پته شوه (عمدة القاری ص ۲۲۲ ټوک اول)

ایا د قدر شپه اوس هم باقی ده

حضرت مولانا انور شاه کشمیری رح صاحب محدث دار العلوم دیوبند ویلی دی چې په حدیث کی چې ((فرفعت)) لفظ راغلی دی دلته د قدر د شپې بالکل ختمیدل ورڅخه مراد نه دی بلکه د تعیین علم یې پورته شوه که چېرې د قدر شپه پخپله نه وای نو نبی کریم صلی الله علیه وسلم چې ددې شپې د تلاش لپاره کوم حکم کړی ددې څه فائده ده؟ (انوار الباری ص ۱۲۱ ټوک ۲)

پنځه شیان پته شوی دی

د شپ قدر د شپې قطعی تعیین ځکه نشته. چې کوم شخص پر دې شپه خاص اکتفاء ونکړی. په دې شپه چې یې کوم عبادت کړی وی تر زرو میاشتو په بڼه بللو سره به له نورو عبادت څخه محروم شوی وای. ځکه چې ویل به یې چې خدای جل جلاله راته داسې درجه را کړی ده چې په سبب سره یې جنت ته داخلېږم. ترڅو چې په عبادت کی سست او له الله جل جلاله څخه غافل نه شی ځکه داشپه پته شوه. د معلومتیا په صورت کی به خلکو دنیوی خواهشات پوره کول. امید به یې وو چې د قدر شپې عبادت کافی

دی ، دا ډیر دهلاکت خبره ده ، ځکه نو الله جل جلاله خلگ له خپلو عمرو
 څخه هم بې خبره کړل که چېرې چاته معلومه وای چې زه به په فلانکې تاریخ
 مرم ، بس ددې خواهشات به بې پوره کول او په اخیر کې به بې توبه ایستله
 عمر بې ځکه نامعلومه کړ چې هر انسان (مسلمان) همیشه په ویره کې وی
 ښه اعمال کوی ترڅو دا خرت سعادت ور په برخه شی ، نبی کریم صلی الله
 علیه وسلم ویلی دی چې پنځه شیان بې دینځو شیانو په وجه پټه کړل ؛
 اول : دخلگو پر عبادت دخدای جل جلاله رضامندی ښکاره کول
 دوهم : دخلگو پر گناهونو خپل قهر او غضب ښکاره کول
 درېیم : وسطی لمونځ په نوزو لمونځو کې
 څلورم : خپل دوستان په عامو خلگو کې
 پنځم : درمضان المبارک په میاشت کې دقدر شپه . (غتبه الطالبین ص ۳۸۰)

بدنصیبه څوک دی ؟

ددنیا دخلگو په نظر خو هغه څوک ډیر ناپوه او بدنصیبه او محروم هغه
 څوک دی چې دکاروبار میاشت هسې بې گټې تیروي لیکن دنبی کریم
 صلی الله علیه وسلم په نزد تر ټولو بدنصیبه هغه څوک دی چې دنیکيو
 زرینه موقع له لاسه ورکړی او هیڅ عبادت نه کوی لکه چې وایې :

عن انس رضی الله تعالی عنه قَالَ دَخَلَ رَمَضَانَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ قَدْ حَضَرَ كُمْ فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ مِنْ حَرَمِهَا
 فَقَدْ حَرَّمَ الْخَيْرَ كُلَّهُ وَلَا يُحْرَمُ خَيْرُهَا إِلَّا مَحْرُومٌ . (ابن ماجه ص ۱۲۰ ټوک ۲)

حضرت انس رضی الله تعالی عنه روایت کوی چې یو ځلی درمضان
 المبارک میاشت راغله نبی کریم صلی الله علیه وسلم وویل تاسو ته
 دامیاشت راغله په کوم کې چې یوه شپه تر زرو میاشتو بهتره ده ، کوم

څوک چې د دې شپې له برکته بهې برخې شو ګواکې له ټولو برکتو بهې برخې شو، او له دې څخه محروم هغه څوک دی چې په رښتیا محروم دی.

یوازې دایمان د کموالی او بدنصیبۍ خبره ده، کله نو د یوې شپې روڼول څه خبره ده؟ ایا اکثره خلګ ټوله شپه وینن نه وی؟ ایا اتلس اتلس ساعته مسلسل خلګ په خورلو څښلو او کارونو بوخت نه وی؟ مګر ژړا پر دې ده چې د خدای جل جلاله درضا لپاره به څوک پورته شی، د مرګ مخکې ژوند لپاره خو دا ټول تیاری او بندوبست کوی لیکن د مرګ وروسته ژوند لپاره به څوک تیاری وکړي؟ باید ټول د مرګ لپاره تیاری وکړو او توبه برابره کړي، چې څوک بهې نه کوی دهغه په بد بختی کې څه شک دی؟ چې څوک د شپیتو یا اويا و کلو د ژوند لپاره شپه او ورځ پر ځان یوه کوی په یو رنگه روزی (رزق) پیدا کوی، لیکن دلکو او کروړو د ژوند لپاره نه بلکه د بې شمیره کلونو د ژوند لپاره هیڅ نه کوی. نبی کریم صلی الله علیه وسلم د دې شپې د پیدا کولو لپاره درمضان المبارک لمړی لس ورځی اعتکاف وکړ، بیایې لس ورځی اعتکاف وکړ چې په دې شلو ورځو کې ئې شب قدر پیدا نکړ بیایې په اخیرو لس ورځو کې اعتکاف وکړ او ټول عمر یې بیا دا داخیری لس ورځی اعتکاف کاوو. (رمضان عشری دی؟ ص ۱۵۷ د مشکوٰۃ شریف په جواله ص ۱۸۲)

څه معلومه ده چې د شپې دا اخری برخه به شب قدر وي

ځینی خلګ دا فکر کوی چې ټوله شپه روڼول مشکل کار دي، او په لږ پور ته کیدو کېنې څه فائده ده؟ ځکه نو ټوله ویده وي. دا غلطه ده ځکه چې که اکثره شپه روڼه کړي، انشاء الله د دې شپې فضیلت به یې نصیب شی، او ټوله شپه روڼول څه مشکل ده؟ مور او تاسو وینو چې په تیره روژه کېنې څومره خلګ ژوندي و خو تل نشته، او دهغوی لپاره هغه اخیری میاشت دروژې وه، مور څه خبر یو چې په راتلونکې میاشت کېنې به څوک ژوندي

وي؟ د دې لپاره که چېرې یوه بیا دوي شپې روڼې کړو څومره لویه خبره ده که ټوله شپه نشو روڼولای اکثره حصه خو باید روڼه کړو، او که اکثره روڼوو باید اخیری حصه روڼه کړو ځکه چې په دې وخت کېنې په عبادت کېنې اسانتیاوي او دا حصه د شپې تر لمرنې حصې افضله هم ده. (رمضان ختی ده ۱۲۳)

د خدای تعالی حکمت

که چېرې مسلسل د لسو یا پنځو شپو دروڼولو حکم شوی وای، ډیرو خلکو به د اهمت نه وای کړی که یې کړی وای هم صحت او بدن ته ډیر تاوان و. ځکه نو الله تعالی په طاق شپو کېنې (یو ویشتم، درویشتم) یعنی یوه شپه استراحت او بله شپه عبادت د اتقسیم به په داسې ډول سره کړی دي چې هم عبادت کیدلای شی او په بله کېنې استراحت او آرام کیدلای شی ځکه نو بدن ته هم کوم نقصان نه رسیږي. (روژه مبارکه ختی ده؟ ص ۱۵۹)

د قدر شپه کله راځي؟

عن عائشة رضی الله عنها قالت قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
تَحْرَوُا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْوَيْلِ مِنَ الْعَشْرِ الْآخِرِ مِنْ رَمَضَانَ. (مشکوٰة شریف عن البخاری شریف)
حضرت عائشة رضی الله عنها له نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه روایت کوي چې ویل یې: د قدر شپه درمضان المبارک د اخیرو لسو په طاق شپو کېنې لټوی.

تشریح د علما په نزد د اخیری لسو له یو ویشتم څخه شروع کیږي عامې میاشتی (۲۹) او یا (۳۰) شپې وي د دې حساب په مطابق د حدیث له رویه، (۲۹، ۲۷، ۲۵، ۲۳، ۲۱) شپو کېنې شب قدر لټول پکار ده میاشت که (۲۹) یا (۳۰) وي فرق نه کوي.

۱.۵: حضرت ابوذر رضی الله تعالی عنه وایې چې ماله نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه پوښتنه وکړه چې د قدر شپه د نبی کریم صلی الله علیه

وسلم تر زمانې خاص ده يا وروسته هم وي؟ نبي کریم صلی الله عليه وسلم وویل چې تر قیامتې پورې شته بیا می پوښتنه وکړه چې درمضان المبارک په کومه حصه کېږي ده؟ نبي کریم صلی الله عليه وسلم وویل په عشره او اول، او عشره دوهم کېږي يې تلاش کړه. بیانې کریم صلی الله عليه وسلم په خبرو مشغول شو چې بیا می موقع پیدا کړه ومي پوښتل چې د عشره په کومه برخه کېږي ده. نبي کریم صلی الله عليه وسلم دومره ناراضه شو چې نه لږې څخه مخکې دومره غصه شوی وو او نه وروسته، او ويې ویل چې که د الله تعالی مقصود ښکاره کول وای ولی يې پتوله بس داخیر لسو په طاق شپو کېږي تلاش وکړه او نوره پوښتنه مه کوه دامام ابو حنیفه رحمه الله قول دي چې د قدر شپه په ټول رمضان المبارک کېږي دائره ده. صاحبین وايي چې په ټول رمضان کېږي یوه متعینه شپه ده خو معلومه نه ده دامام شافعی رحمه الله راجح قول دادې چې یو ویشتم په شپه زیات احتمال پکېږي ده امام مالک رحمه الله او امام احمد حنبل رحمه الله وايي درمضان داخبرو لسو په طاق شپو دائره ده چې کله په یوه شپه او کله په بله شپه وي.

د جمهورو علماء رایې داده په اوو ویشتم زیات امید دي په هر صورت دهر شخص دخپل همت موافق په ټول کال کېږي تلاش کول پکار ده، ممکنه ده له رمضان المبارک دباندې وي، که دامشکل وي درمضان المبارک اخیږي طاق شپې خو ضروري ده چې زونې شی، ښه داده چې اخیږي عشره ټوله روڼه شی، که داهم نه وي داو ویشتم شپه خولازمی چې روڼه شي که له چاسره دخدای تعالی خاص رحمت ملگری شی او دانعمت يې په نصیب شی د دنیا تر ټولو خوښیو اولی ده که پیدانه شی بیا هم له اجر څخه خو خالی نه ده باید هر مسلمان ورور د ماښام او ماخستن لمونځ په جماعت سره ټول کال اداء کړي، ممکنه چې د شپ قدر په شپه يې هم د المونځونه په جماعت سره

وشي چې د ډيرو جماعتونو ثواب به يې په نصيب شي . دخداى تعالى
خومره لوى انعام دي چې د دېن په كار كېنى چې كوشش وكړي كه يې خاص
مقصود حاصل نه شي خوبيا هم د كوشش اجرور كول كېږي .
(فضائل رمضان المبارک له ص ۳۹ تر ص ۴۷)

اووه عدد او دقدر شپه

حضرت ابن عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہ وايي چې دقدر دشپې د پيدا کولو
لپاره په طاق عددو كېنى فكر وكړئ او اووه عددو ډير موزون او برابر په
نظر راغلو . كله چې مې په اووه عددو كېنى فكر وكړ راته معلومه شوه چې
اسمانونه هم او ځمكې هم دي ، دريا بونه هم اووه دي د صفا او مروا ترمينځ
سعى هم اووه واړه كېږي پر كعبه طواف هم اووه واړه كېږي ، او شيطانان هم
په اووه ډيرو ويشتل كېږي دانسانو تخليق هم پر اووه اندامو شوى دى ،
دانسان رزق هم اووه دانې ده دانسان په مخكې عارونه هم اووه دي : دوه
غوږونه ، دوې سپر مې دوې سترگې او يوه خوله ، درحم حالتونه هم اووه
دي دقران كريم قرائتونه هم اووه دي سجده هم پر اووه اندامو كېږي ددورځ
دروازې هم اووه دي ددورځ نمونه هم اووه دي ددورځ طبقى هم اووه دي
اصحاف كهف هم اووه دي دعاد قوم هم په اووه شپو كېنى په هوا (باد) هلاک
شول ، يوسف عليه السلام هم اووه كاله په زندان كېنى تير كړل ، د يوسف
عليه السلام په قصه كېنى ذكر شوى غوايي هم اووه دانې وو ، وچكالي او
هم اووه كاله وه آبادي هم اووه كاله وه (دمصر دپاچا خوب او د يوسف عليه
السلام تعبير ته اشاره ده) پنځه وخته لمونځونه اولس ركعته كېږي او الله
تعالى وايي چې له حج وروسته اووه روژې ونيسئ ، دنسب له مخې له اووه
قسم بنځو سره نكاح كول حرام دي نبي كريم صلى الله عليه وسلم وايي چې
كله سپي په يوه لوبڼي كېنى خوله ووهي بايد اووه واړه پرېمنځل شي ،

لمړې په خاورو او بيا په اوبو سره په سورة انا انزلنا كينى ترسلام لفظ پورې اوويشت حروف دي حضرت ايوب عليه السلام په مصيبت كينى او ه كاله مبتلاء ؤ. حضرت عائشة رضى الله عنها وايي چې كله زه نبى كريم صلى الله عليه وسلم په نكاح كولم زه داوو كلو وم اودگرمى ورځى هم اووه وي درې دپهاگن ورځې اوڅلور دچست ورځى دي (دا په هندي حساب سره دي). اوپه همدې ورځو كې گرمې پاى ته ورسیده نبى كريم صلى الله عليه وسلم وايي چې زما دامت شهيدان هم اووه رنگه دي: (۱) چې دخداى تعالى په لاره كينى مړشى (۲) چې دطاعون له مرضه مړى شى (۳) چې دسل له مرضه مړشى (۴) چې په اوبو كينى غرق شى (۵) چې په اور كينى وسوځل شى (۶) چې داسهال (امل) په مرض مړشى (۷) هغه بنځه چې پراولاد مړه شى. الله تعالى قسم هم پراوو شيانو كړى دي (۱) په لمر (۲) دخاښت په وخت (۳) په سپوږمۍ (۴) په شپه (۵) په ورځ (۶) په اسمان (۷) په هغه ذات چې ځمكى او اسمانونه يې پيدا كړى دي (داتول شيان اووه اووه دي). دحضرت موسى عليه السلام اوږدوالى هم اووه گزه وو او دعصا اوږدوالى يې هم اووه گزه وو.

په زړه پورې نتيجه

لدي بيان څخه ثابته شوه چې داتول شيان الله تعالى اووه اووه پيدا كړى دي نو شايد چې درمضان المبارك په اخبرې عشره كينې دقدر شپه د اوويشتم په شپه وي. په قران كريم كينى د (سلم هي حتى مطلع الفجر) كينى دهى لفظ له اوويشتم لفظ وروسته راغلى دي له دې څخه هم معلومېږي چې دقدر شپه په اوويشتم درمضان المبارك. (غنية الطالبين ص ۳۷۸).

د (۲۲) وويشتم په شپه دقران كريم ختمول څنگه دي ؟

سوال درمضان المبارک داخيري عشره په طاق شپو کې دقدر دشپي دپلټلو حکم شوي دي. نو هر کال ددې مياشتې په اوويشتمه شپه خاص عبادت کول ددې شپې خاص قدر کول او قرانکریم په دې شپه کې ويل بدعت دی کنه؟ خاص په دې شپه کې زيات عبادت کول او دحافظانو کرامو دقرانکریم ختمول په دې شپه کې څنگه دي؟

جواب دقدر شپه داخيري عشره په طاقو شپو کې دتلاش کولو حکم شوی دی لیکن ډيرو علماؤ له قرانو څخه داوويشتم شپې ته ترجیح ورکړی ده او غالب گمان هم دادی چې داوويشتم شپه ده. لیکن پردې باندی یقین کول صحیح نه دی چې نورې شپې دظن غالب پر بناء نفی کړي. که چېرې داوويشتم په تراویح کې ختم دقران کریم وشي دامستحب دی. لیکن په یقیني توگه دا دقدر شپه بلل او نورې شپې نفی کول بالکل غلط دی. باید ختم هم دهمیشه لپاره په دې شپه کې التزام ونه شي، عبادت، تلاوت، لمونځ او په اجتماع سره په مساجدو کې ادا کول بدعت او مکروه دی. (فتاوی محمودیه ص ۸۹ ټوک ۱۱)

دقدر دشپي علامې

وَمِنْ أَمَارَاتِهَا أَنَّهَا لَيْلَةٌ بُلْجَةٌ صَافِيَةٌ سَاجِيَةٌ لَا حَارَّةَ وَلَا بَارِدَةَ كَانَ فِيهَا قَمَرًا سَاطِعًا وَلَا يَتَحَلُّ أَنْ يَرْمَى بِهِ تِلْكَ اللَّيْلَةَ حَتَّى الصَّبَاحِ وَمِنْ أَمَارَاتِهَا أَنَّ الشَّمْسَ تَطْلُعُ صَبِيحَتِهَا لَا شَعَاعَ لَهَا مُسْتَوِيَةٌ كَأَنَّهَا الْقَمَرُ لَيْلَةَ الْبَدْرِ وَحَرَّمَ اللَّهُ عَلَى الشَّيْطَانِ أَنْ يَخْرُجَ مَعَهَا يَوْمَئِذٍ.

(درمنثور عن احمد والبيهقي)

ژباړه: ددې شپې له نورو علاماتو سره سره یوه علامه دا هم ده چې داشپه به روڼه او روښانه وی پاکه او نرمه، نه ډیره گرمه (توده) نه ډیره یخه (سړه) بلکه معتدله به وی، گواکې دانوارو دډيروالی له وجې به سپوږمۍ

روښانه وی ، په دې شپه کې ترسهاره شیطانان په ستورو نه ولی ، یوه علامه یې داهم ده چې ددې شپې په سهار چې لمر راخیژی بيله له شعلو څخه به وي ، بالکل روښانه به وي لکه دڅوارلسم سپوږمۍ ، الله جل جلاله په دې له لمرراختلو شیطان منع کوی (د نورو ورځو په خلاف ځکه چې د لمر له راختلو سره شیطان هم ښکاره کیږي)

تشریح: په دې حدیث شریف کې دقدر د شپې یو څو علامې ذکر شوي دي چې وضاحت ته یې احتیاج نشته ، له دې څخه علاوه په ډیرو احادیثو کې مختلفې علامې ذکر شوي ، همداشان دهغو نیکبختو له اقوالو څخه چې ددې شپې فضیلت یې په برخه شوی دی ، ډیر مهمه علامه داده چې کله په دې شپه سهار لمر راخیژی او بغیر له شعلو څخه راخیژی دا علامه همیشه وی ، له دې علاوه نورې علامې ضروري او لازمي نه دي . (فضائل رمضان ص ۴۸)

په احادیثو کې دقدر د شپې ډیرې علامې ذکر شوي دي ، په کومه شپه چې دا علامې پیدا شوي ښکاره خبره ده چې دا دقدر شپه ده .

۱- تر ټولو صحیح علامه ددې شپې داده چې کله ددې شپې په سهار لمر راخیژی بالکل داسې وي لکه دڅوارلسم سپوږمۍ تر عامو ورځو یې رڼا یوڅه کمه وي . (عینی شرح بخاری ص ۳۲۵ ټوک ۵)

دا علامه ډیرو خلکو ازمويلې ده او همیشه پیدا کیږي .

۲- داشپه خلاصه او روښانه وي (مسند احمد رواه العینی ص ۳۲۵)

۳- داشپه نه ډیره گرمه نه ډیره یخه وي (ابن کثیر ص ۴۳۱ ټوک ۴)

۴- په دې شپه کې ستورې لر او برنه غورزیږي (ابن کثیر ص ۴۳۱ ټوک ۴) = ۱۱۰

۵- امام ابن جریر طبری رحمه الله له بعض اکابر و څخه نقل کوی چې په دې شپه کې هر شی په ځمکه پروت وي او سجده کوی او بیا بیرته خپل

اصل ته ردیږي (عینی ص ۳۲۵ ټوک ۵)

ليکن داشيان هر چاته نه معلوميرې که څه هم ډيره توجه ورته وکړي
 ۶- بعض علماء و دتجربې له مخې ويلى دى چې په دې شپه کې
 د سمندرونو (دریابونو) او څاه گانو تروى او په خوږې وى العرف الشدى ص ۳۳۷
 د اهيڅ د حيرانتيا خبره نه ده . په دې شپه کې د خدای جل جلاله
 درحمتونو په لړۍ کې مسلسل بارانونه هم شروع کېږي ، دانه ده
 ضرورى چې هر وخت او په هر ځای کېږي وى .
 ۷- بعضو خلگو ته يو قسم خاصه روښنايې هم په نظر راځي ليکن هغه
 خپل حالات لري ، دا کومې خاصې علامې نه لري بايد عامو خلگو
 ته نه شي پيدا (رمضان خشى ده؟ ص ۱۶۰)

دقدر دشپې اعمال

عن عائشة رضى الله عنها قالت قلت يا رسول الله صلى الله عليه وسلم
 أَرَأَيْتَ إِنْ عَلِمْتَ أَى لَيْلَةٍ لَيْلَةُ الْقَدْرِ مَا أَقُولُ فِيهَا قَالَ قُولِى اللَّهُمَّ إِنَّكَ
 عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّى (ترمذى وفى المشكوة)

ژباړه : حضرت عائشة رضى الله عنها له نبى كريم صلى الله عليه وسلم
 څخه پوښتنه وکړه : اى د خدای تعالى رسول له ! که چېرې ماته دقدر شپه
 معلومه شي بايد کومه دعا وکړم نبى كريم صلى الله عليه وسلم ورته وويل :
 ته دادعا وکړه : اى لويه خدای جل جلاله بې شکه چې ته معاف کونکى بې
 اوته عفو خوښوي ، نوماته هم معافي وکړي (ترمذى مشكوة).

تشریح : دا ډيره جامع دعا ده ، چې له الله تعالى څخه دگناهونو د معافولو
 غوښتنه کېږي . او هغه بې انشاء الله معافوي . له دې څخه ښه خبره بله
 کومه ده (فضائل رمضان ص ۴۹).

عبدالمطلب رضی اللہ تعالیٰ عنہ ته وویل : ای عباسه ! ای زما قدرمنه اکا ! ایا زه ستا په وړاندې یوه دقدر وړ او قیمتې تحفه وړاندې کړم ؟ آیا زه تاته یوه خاصه او مهمه خبره وکړم ؟ آیا زه ستا لپاره لس کارونه اولس خدمتونه وکړم ؟ یعنی یو داسې عمل درته وښیم چې تاته لس فائدي ورسوي دا یو داسې عمل ده چې په کولو سره به یې خدای تعالیٰ ستا مخکی ، وروسته ، زرې ، نوې ، هیرې ، پیاد ، صغیره ، کبیره ، پتې ، اوبنکاره گناوې معاف کړی دا عمل صلوة التسیح دي ، ای گرانه اکا ! که چېرې کولای شي چې هره ورځ دالمونځ وکړې ډیره ښه ده اودا که نه وي دهرې جمعې په ورځ ، که نه نو په کال کښی یې یو ځلې کوه که داهم نه شي کولای په ټول عمر کښی خويې یو ځلې ضروري وکړه (ابوداؤد ابن ماجه).

پدې لمانځه کښی یوه خاصه باریکی

حضرت شاه ولی الله محدث دهلوی رحمه الله دصلوة تسیح په باره کښی یوه خاصه باریکی لیکلی ده چې حاصل یې دادی چې له نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه په لمانځه کښی ډیر اذکار ثابت شوي دي (خصوصا په نقلې لمونځو کښی دالله تعالیٰ دهغو بندگانو لپاره چې ، په لمونځونو کښی داسې اذکار نشي ویلای ، ترڅو چې له دې مبارکو اذکارو څخه یې برخې نشي نو یې صلوة التسیح لمونځ پیدا کړ ځکه چې په دې کښی د خدای تعالیٰ ذکر ، تسیح او تحمید په زیات شمیر سره راغلی دي ، لکه څنگه چې دایوه کلمه په وار وار ویل کیږی ځکه و عامو خلکو ته مشکل نه وي .

دصلوة التسیح خاص تاثیر

دلمانځه په سبب سره گناهونه معافيدل اود معصياتو له ناپاكي څخه پاكيدل په اصولي توگه له قران كريم څخه ثابتيږي: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ) (سورة هود باره ۱۲) ليکن په دې تائير کښي چې د (صلوة التسبيح) خاص مقام او مرتبه ده، د حضرت عبد الله بن عباس رضی الله تعالی عنه په پورتنې حديث کښي ذکر شوي ده. يعنی ددې لمانځه په سبب سره الله تعالی دينده، مخکې، وروسته، زړې نوې هيرې، يا دې، صغيره، کبيره پتې او ښکاره ټولې گناوې معافوي. او په يوه روايت کښي راغلي دي چې نبي كريم صلی الله عليه وسلم (يوه صحابي) حضرت عبد الله بن عمر رضی الله تعالی عنه ته د صلوة تسبيح له ښوولو وروسته وويل:

(فَأَنْتَ لَوْ كُنْتَ أَكْثَرَ أَهْلِ الْأَرْضِ ذَنْبًا غُفِرَ لَكَ بِذَلِكَ)

يعنی که ته چېرې تر ټولو گنهگار شي، بيا هم ددې لمانځه په برکت سره به تاته الله تعالی بخښه وکړي. (معارف الحديث ص ۳۷۳ ج ۳) د بعض محققينو علماؤ قول دي چې له دې قدر او فضيلت معلوميدلو وروسته که څوک د المونځ نه اداء کوي معلومه ده چې له دې سرې سره د دين قدر نشته. (شامی علم الفقه ص ۴۹ ج ۲)

د صلوة التسبيح ثواب عام دي

سوال: د صلوة التسبيح ثواب لکه څرنگه، چې نبي كريم صلی الله عليه وسلم خپل اکا حضرت عباس رضی الله تعالی عنه ته ويلي دي آيا نورو مسلمانانو ته هم داسې ده که نه؟

جواب: په حديث شريف کښي راغلي دي (إِنَّمَا لِعَمَالٍ بِالْأَنْبِيَاءِ) (مشکوٰة شريف كتاب الايمان)

بېشکه عملونه په نیتونو سره دي ، که چېرې څوک خاص دخدای تعالی درضالپاره دالمونځ وکړي ، الله تعالی هرومرو ثواب ورکوي لکه څنگه چې حضرت عباس رضی الله تعالی عنه ته تعلیم ورکړل شوی دي دادهغه صلی الله علیه وسلم خصوصیت نه وو . لکه څرنگه چې دنبی کریم صلی الله علیه وسلم دنورو دعاو او اعمالو تعلیم عام وو . (فتاوی دارالعلوم ۳۱۳ ج ۴)

دصلوة التسيح جماعت

دنفلو لمونځو جمع که صلوة التسيح یا بل نفل وي په خاصه غوښتنه او اهتمام سره دې کول مکروه دي . (فتاوی دارالعلوم ص ۳۱۴ ج ۴ په خوله درمخار ص ۳۲۲ نوک باب الوتر و التواقل)

دتعلیم په غرض جماعت کول

سوال : که درمضان المبارک په اخبري جمعه کښې صلوة التسيح په جماعت سره وشي ددې شرعي حکم څه دي ؟ امام داوايي چې جاهل (ناخبره) خلک صلوة التسيح نه شي کولای ، ځکه نو دامام په متابعت ورته ثواب ورکول کيږي .

جواب : ددې هيڅ اصل نشته ، په دې سره دقضاشوو لمونځو کفار نه کيږي دامام دافکر غلط دي ، دا عمل بدعت دي . (فتاوی دارالعلوم ص ۳۱۴ ج ۴)

په دې لمانځه کښې دلاس نیولو کیفیت

سوال : دصلوة التسيح په قومه کښې لاس ترنامه لاندې نیول کيږي او که هسې پریښودل کيږي ؟

جواب : خلاص نیول هم رواج دي . (فتاوی دارالعلوم ص ۳۱۳ ج ۴)

دصلوة التسيح طريقه

صلوة التسيح څلور رکعت له نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه منقول دي اولی داده چې څلور سره په یوه سلام سره وشي ، که په دوو سلامو سره

وشي بياهم روا ده يعني په يوه نيت سره څلور ركعتو هم كولاى شي او دوه ركعتو هم كولاى شي . په هر ركعت كښي پنځه اويا (۷۵) واړه سبحان الله ويل كيږي چې په ټول لمانځه كښي درې سوه واړه كيږي . دلمانځه كولو ترتيب يې دا دي چې نيت وكړي (نويت ان اصلى اربع ركعات صلوة التسبيح) يا په پښتو داسې ووايي چې نيت كوم دڅلورو ركعتو لمونځ (صلوة التسبيح) يا په زړه كښي دا فكر وكړي چې په ژبه ويلو ته ضرورت نشته ، تكبير تحريمه دي ووايي لاسونه دي ونيسي (سبحانك اللهم دي بشپړه ووايي ، بيا دې بغير له لاسو خلاصولو پنځلس واړه دا كلمه ووايي) سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر بيا دي اعوذ بالله او بسم الله او الحمد لله بشپړه ووايي يوسوره دي هم ورسره ووايي بيا دي لس ځله همدا كلمه ووايي بيا دې ركوع وكړي . او په قومه كښي دې له سمع الله لمن حمده اوربنالك الحمد وروسته لس ځله ووايي بيا دې په لمړۍ سجده جلسه او دوهمه سجده كښي لس لس ځله ووايي بيا په دوهم ركعت كښي تر الحمد لله مخكې پنځلس واړه او تر الحمد او سوره وروسته دې هم لس واړه ووايي بيا په ركوع ، قومه دواړو سجديو او جلسه كښي لس لس ځله . په يوه روايت كښي راغلي دي چې له سبحانك اللهم وروسته دا كلمه نه ويل كيږي بلكه له الحمد لله او سوره وروسته پنځلس ځله اوله دوهمې سجدي وروسته كښي ناستل او لس ځله دي ووايي او په دوهم ركعت كښي هم له الحمد لله او سوره وروسته پنځلس واړه اوله التحيات څخه وروسته لس واړه ويل كيږي . همدا شان په دريم او څلورم ركعت كښي هم له درود شريف څخه وروسته لس واړه ، نورې تسبيح په خپل ځاى كښي ويل كيږي . دادواړې طريقې په ترمذي كښي ذكر شوي دي . هر روايت چې د چا خوښ

وي عمل پرې کولای شي او اولی داده چې کله پریوه روایت او کله پر بل روایت عمل وکړي . (شامی)

د تسبیحاتو د حساب طریقہ

ددې لمانځه تسبیحات څنگه په یو خاص عدد سره پکار دي ځکه چې په ولارې کنبې (۲۵، ۱۵) ځله ویل کیږي او په نورو ځایو کنبی لس لس ځله ځکه نو د حساب ضرورت دي که چېرې فکر د حساب لورته شي په لمانځه کنبې خشوع له مینځه ځي ځکه نونفهاؤ کرامو ویلي دي چې د حساب لپاره کومه علامه پکار ده مثلاً چې یو ځل یې ووايي پریوه گوته دي زور کوي همدا شان دې ټول شمیر پوره کوي که څوک بېله له کومې علامې څخه ټول تسبیح په ذهن کنبې نیولای شي په دې شرط چې نور لمونځ ترینه هیرنه شي . د بیره بنه ده . (شامی ، علم الفقه ص ۵ ج ۲)

که ئې په لمانځه کنبې تسبیح هیرې شي ؟

که چېرې تسبیح په یوه ځای کنبې یوڅه هیر شي ، په بل داسې ځای کنبې باید وویل شي چې د دغه ځای په مثال وي ، په دې شرط چې دادوهم ځای دې ددې تسبیحاتو په ویلو سره ترمخکې لوی نه شي او ددې لویه دل ترمخکې ځای منع وي . مثلاً : قومه لویه دل تر رکوع منع ده یعنې کومې تسبیح چې په رکوع کنبې پاتې شي په قومه کنبې نه ویل کیږي . بلکه په لمړنۍ سجده کنبې ویل کیږي د جلسې لویه دل تر سجده منع ده نو ځکه د سجده تسبیح چې پاته شي په جلسه کنبې نه ویل کیږي ، باید په بله سجده کنبې وویل شي . (علم الفقه ص ۵۰ ج ۲)

په صلوٰة تسبیح کنبې که په یوه رکن کنبې تسبیح پاته شي په بل ځای کنبې دي ووايي ، لکن په رکوع کنبې که چېرې تسبیح پاته شي په قومه کنبې

دلاس ته راوړلو ځايونه

- په خپله مکتبه رشیدیه کویته
- مکتبه العرفان کانسي رود کویته
- مکتبه محمدیه کانسي رود کویته
- مکتبه نورالقرآن پښتون اباد خدا ایداد چوک کویته
- اسلامي کتاب گهر ستلائیټ ټاؤن گول مسجد
- کلیم استشنرز مسلم باغ
- مکتبه نشرالقرآن نعیم مارکیټ قلعه سیف الله
- مکتبه عبدالعزیز روب
- مکتبه شاه محمد روب
- جدید کتب خانه وانه
- الفريدي کتب خانه خانوزئي
- مکتبه محمودیه نزده اکثر نسیم کلینیک پښین
- مکتبه اسلامیه پښین
- مکتبه رشیدیه لورلائی
- مکتبه سراج الدین دکی
- طالب جنرل ستور دکی
- ضیاء القرآن کتب خانه بوغره رود چمن
- مکتبه حقانیه بوغره رود چمن
- اسلامي کتب خانه تاج میر رود چمن
- مکتبه علوم اسلامیه تاج میر رود چمن
- دارالخلاص محله جنگي پښپور
- مکتبه غفاریه ارگ بازار قندهار
- مکتبه رشیدیه سنگین بازار هلمند

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**